



Premier Donald Tusk i Minister Barbara Kudrycka na otwarciu CNK

Ponad 29 milionów na modernizację wydziałów

Uczelnia wspiera akcje charytatywne

Najlepsi studenci i doktoranci PB

Jubileusz Chóru Politechniki Białostockiej

Uroczystość otwarcia budynku Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB, 30 listopada 2012 r.



fot. M. Kolosa/SAF



fot. J. Gawrońska/SAF



fot. J. Gawrońska/SAF



fot. M. Heller



fot. M. Heller



fot. M. Kolosa/SAF



fot. M. Heller



fot. M. Heller

W numerze:

aktualności

Inauguracja roku akademickiego 2012/2013	4
Rektor Politechniki Białostockiej wiceprzewodniczącym KRPUT	5
Rekrutacja 2012/2013	6
Ponad 29 milionów na modernizację wydziałów Politechniki Białostockiej	7
Projekt Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska wyróżniony przez NCBiR	7
Dwa miliony złotych dla Politechniki Białostockiej na udoskonalenie kierunków studiów	8
Nawiązanie współpracy z firmą AC S.A.	9
Inżynierowie i technicy komunikacji w Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB	10
Premier Donald Tusk i Minister Barbara Kudrycka na otwarciu CNK PB	11
Budynek, który się wyróżnia – CNK PB	12
Święto Politechniki Białostockiej – 6 grudnia 2012 r.	14
I spotkanie Podlaskiego Forum Urbanistów	16
Profesor Wiesław Stachurski patronem auli na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska	18
Pracownia rozszerzonej rzeczywistości AuReLa na Wydziale Architektury	18
Magma2 oraz obiekty latające Wydziału Mechanicznego na imprezach krajowych	19
PB BUD – po raz czwarty	19
First ERASMUS meeting with PRESIDENT 2012 – spotkanie Prezydenta Białegostoku z Erasmusami	20
Prezydent Białegostoku w CNK PB	20
Trzy największe uczelnie Białegostoku we współpracy z magistratem	21
Naukowcy z Politechniki Białostockiej będą współpracować z podlaską Służbą Celną	21
Politechnika Białostocka Diamentem Forbesa 2013	22
Uczelnia wspiera akcje charytatywne	22
XVII Turniej Piłki Siatkowej	23
III Turniej Judo im. Leszka Piekarskiego	24

nauka

Politechnika Białostocka ma nowych profesorów	25
Dr hab. inż. Małgorzata Grądzka-Dahlke nagrodzona	26
Monografia zespołu pracowników WZ na stronie MNiSW	26
Wykład Zbigniewa Oksyuty	26
Habilitacje pracowników Politechniki Białostockiej w 2012 roku	27
Staż przemysłowy w Strabag Sp. z o.o.	34
XXI Konferencja Naukowa SKAD PTS oraz XXVI Konferencja Taksonomiczna	36
O pograniczu na Wydziale Zarządzania	37
Zjazd chemików na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska	38
O różnorodności biologicznej na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska	38
Wykłady prof. Jordana Zjawionego	40
Top 500 Innovators – spotkanie informacyjne na PB	40

mieszanka studencka

Najlepsi studenci i doktoranci PB	41
Stypendiści Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na Politechnice Białostockiej	42
Nagrody dla absolwentów Wydziału Mechanicznego w konkursie Polbudu	42
Absolwent Wydziału Architektury nagrodzony w konkursie „Architektura Betonowa 2012”	43
Math4You w Centrum Nauki Kopernik	43
Nagrody dla studentów Wydziału Architektury	44
Spotkania Rektora z laureatami konkursów studenckich	45
Sesja robocza Forum Uczelni Technicznych na PB	46
Studenckie Koło Naukowe DROGOWIEC kształci się praktycznie	47
Atrakcyjne studiowanie	48

międzynarodowo

Znowu razem... kolejne spotkanie w Moskwie	49
Wizyta studentów PB na Kijowskim Narodowym Uniwersytecie Budownictwa i Architektury	50
Chiny oczami inżyniera elektryka	50
TUWIEN – uczelnia techniczna po austriacku	51
Dlaczego kolej nie ma nic wspólnego z pociągami?	52
Pracownicy Studium Języków Obcych PB w Πανεπιστήμιο Πατρών	55
Jak studiuje się w Portugalii? Reminiscencje z wyjazdu do Politechniki w Porto	56
Polska – Dolina Krzemowa Sympozjum Naukowo-Technologiczne	58

z archiwalnej teki...

Przyczynek do historii Senatu Politechniki Białostockiej	61
--	----

varia

Stowarzyszenie Absolwentów Politechniki Białostockiej zaprasza	65
Chór Polifonia wznawia działalność	65
Jubileusz Chóru Politechniki Białostockiej	66

Życie Politechniki	Pismo Politechniki Białostockiej. Numer 1/2013. Nakład: 600 egz.
Redakcja:	Agnieszka Halicka (redaktor naczelna), Monika Rokicka, Agnieszka Gierzejkiwicz-Wróbel, Tomasz Jastrzębski
Korekta:	Magdalena Niedźwiedzka
Zdjęcie na okładce:	Budynek Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej
Zdjęcia:	zasoby PB, materiały nadesłane, Studencka Agencja Fotograficzna (SAF)
Skład:	Joanna Ziółkowska, Oficyna Wydawnicza Politechniki Białostockiej
Druk i oprawa:	Oficyna Wydawnicza Politechniki Białostockiej
Wydawca:	Politechnika Białostocka, ul. Wiejska 45A, Białystok, tel. 85 746 97 24 ISSN 1641-3369
Wersja internetowa:	http://www.pb.edu.pl/ Zycie-Politechniki.html
	Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów, korekty nadesłanych materiałów, a także do publikacji materiałów w dogodnym dla redakcji czasie i kolejności.
	<i>Data zamknięcia numeru:</i> 4 lutego 2013 r.

Inauguracja roku akademickiego 2012/2013

5 października 2012 r. odbyła się inauguracja roku akademickiego 2012/2013. Tegoroczna uroczystość otworzyła kolejny etap w historii Uczelni. Od 1 września 2012 roku funkcję Rektora Politechniki Białostockiej pełni prof. dr hab. inż. Lech Dzienis. Po raz pierwszy w oficjalnej uroczystości uczestniczyli nowo wybrani członkowie Senatu PB XIV kadencji.

Gościami honorowymi Inauguracji była Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Barbara Kudrycka. Na uroczystość przybyli także: Wicewojewoda Podlaski Wojciech Dzierżkowski, Marszałek Województwa Podlaskiego Jarosław Dworzański, Przewodniczący Sejmiku Województwa Podlaskiego Bogdan Dyjuk, Prezydent Miasta Białegostoku dr hab. Tadeusz Truskolaski, Przewodniczący Rady Miasta Białegostoku Włodzimierz Kusak, Parlamentarzyści Ziemi Podlaskiej, przedstawiciele polskich i zagranicznych szkół wyższych, rektorzy Politechniki Białostockiej poprzednich kadencji, przedstawiciele władz samorządowych, miejskich, służb mundurowych, instytucji i stowarzyszeń, przedsiębiorców, duchowieństwa i mediów. Licznie przybyli także studenci, doktoranci i pracownicy Politechniki Białostockiej.

Jego Magnificencja Rektor prof. Lech Dzienis powitał serdecznie wszystkich przybyłych na uroczystość, a łazik marsjański MAGMA2 wręczył bukiet Minister Barbarze Kudryckiej. Pani Minister pogratulowała Uczelni sukcesów i złożyła życzenia studentom. Rektor w swoim wystąpieniu powiedział między innymi: „Drogowskazem działalności władz Uczelni w kadencji 2012-2016 będą słowa, które stanowiły motto programu wyborczego: kontynuować dobre, rozwijać najlepsze, współpracować ze wszystkimi. (...) Skupimy się w tej kadencji na najważniejszych obecnie problemach szkoły wyższej, to znaczy na rozwoju kadrowym nauczycieli akademickich, badaniach naukowych i ich komercjalizacji, kształceniu studentów oraz na sposobie zarządzania i organizacji współczesnej instytucji szkolnictwa wyższego.” Rektor podkreślił potrzebę współpracy Uczelni z regionalnym środowiskiem gospodarczo-przemysłowym i komercjalizacji wyników badań naukowych. Mówiąc o kształceniu studentów wskazał innowacyjność i przedsiębiorczość jako dwie najważniejsze cechy, którymi powinien charakteryzować się inżynier.

Szczególnie uroczystą częścią Inauguracji była immatrykulacja studentów. Przedstawiciele 24 kierunków studiów zostali pasowani berłem rektorskim przez Jego Magnificencję Rektora PB prof. Lecha Dzienisa, a następnie odebrali indeksy z rąk Prorektor ds. Studenckich i Dydaktyki dr hab. Grażyny Łaskiej oraz złożyli

fot. J. Gwiazdowski



fot. M. Kolosa/SAF



ślubowanie. Kolejne ślubowanie złożyły osoby, które w tym roku akademickim rozpoczęły studia doktoranckie w Politechnice Białostockiej.

Młodszych kolegów serdecznie powitał Przewodniczący Samorządu Studentów PB Łukasz Muszyński. Do nowych członków społeczności doktorantów zwróciła się także Pani Magdalena Filkiewicz, przedstawicielka Samorządu Doktorantów PB.

Tegoroczny wykład inauguracyjny pt. „Rozwój materiałowy i technologiczny, a rozwój cywilizacyjny” wygłosiła dr hab. inż. Małgorzata Grądzka-Dahlke z Wydziału Mechanicznego. To właśnie ten Wydział uatrakcyjnił uroczystość organizując prezentacje osiągnięć poszczególnych katedr, zakładów i studenckich kół naukowych. Licznie zgromadzone roboty, pojazdy, sprzęty na co dzień służące pracownikom i studentom Wydziału Mechanicznego budziły zainteresowanie gości. Uroczystość uświetnił występ chóru PB pod dyrekcją prof. Wioletty Miłkowskiej. Inauguracja była na żywo transmitowana w Internecie przez Naukową Interaktywną Telewizję HD PlatonTV.

Agnieszka Halicka



fot. J. Gwiazdowski



fot. L. Lisitsa/SAF



fot. M. Kolosa/SAF

Rektor Politechniki Białostockiej wiceprzewodniczącym KRPUT

Rektor Politechniki Białostockiej prof. Lech Dzieńis został wybrany wiceprzewodniczącym Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych na kadencję 2012-2016.

Konferencja Polskich Uczelni Technicznych istnieje od 1989 roku, początkowo pod nazwą Autonomicznej Konferencji Rektorów Wyższych Szkół Technicznych, pod obecną – od roku 1996. KRPUT zrzesza 24 uczelnie kształcące na kierunkach technicznych i ścisłych. O zaliczeniu do grona uczelni technicznych decydują posiadane przez nie uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w zakresie nauk technicznych lub uprawnienia równorzędne.

Przewodniczącym KRPUT jest Rektor Politechniki Wrocławskiej prof. Tadeusz Więckowski, a wiceprzewodniczącymi są: Rektor Politechniki Świętokrzyskiej prof. Stanisław Adamczak, Rektor Politechniki Gdańskiej prof. dr Henryk Krawczyk oraz Rektor PB prof. Lech Dzieńis. Honorowym Przewodniczącym KRPUT jest prof. Antoni Tajduś z AGH.

Monika Rokicka

Rekrutacja 2012/2013

We wrześniu zakończyła się rekrutacja na studia rozpoczynające się od semestru zimowego roku akademickiego 2012/2013 w Politechnice Białostockiej. O przyjęcie w poczet studentów naszej uczelni ubiegało się ponad 13 tys. kandydatów, z czego ponad 12 tys. na studia pierwszego stopnia i ponad 1 tys. na studia drugiego stopnia.

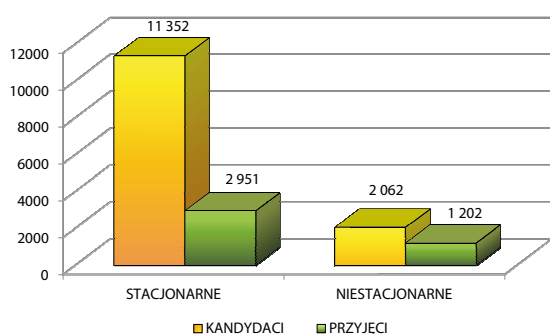
O przyjęcie na studia stacjonarne ubiegało się ponad 11 tys. kandydatów. Z kolei na studia niestacjonarne o przyjęcie ubiegało się ponad 2 tys. kandydatów.

Z 24 oferowanych przez Politechnikę Białostocką kierunków studiów największą popularnością wśród kandydatów cieszyły się:

- logistyka,
- budownictwo,
- gospodarka przestrzenna,
- inżynieria środowiska.

W sumie na pierwszy rok studiów pierwszego stopnia przyjęto 3427 osób, a na studia drugiego stopnia 726 osób (stan na dzień 01.10.2012).

oprac. Dział Spraw Studenckich i Rekrutacji



KIERUNEK STUDIÓW	STUDIA STACJONARNE				STUDIA NIESTACJONARNE			
	STUDIA I STOPNIA		STUDIA II STOPNIA		STUDIA I STOPNIA		STUDIA II STOPNIA	
	kandydaci	przyjęci	kandydaci	przyjęci	kandydaci	przyjęci	kandydaci	przyjęci
architektura i urbanistyka	319	105	-	-	9	0	-	-
architektura krajobrazu	127	68	-	-	14	0	0	0
architektura wnętrz	224	45	-	-	11	0	-	-
automatyka i robotyka	531	123	-	-	52	29	-	-
budownictwo	951	195	-	-	214	150	144	130
edukacja techniczno-informatyczna	230	78	-	-	-	-	-	-
elektronika i telekomunikacja	413	120	-	-	35	0	13	0
elektrotechnika	377	118	-	-	70	56	61	57
energetyka	376	122	-	-	45	0	-	-
gospodarka przestrzenna	950	82	-	-	83	36	9	0
grafika	161	34	-	-	6	0	-	-
informatyka	618	244	37	32	103	58	13	0
inżynieria biomedyczna	525	78	-	-	-	-	-	-
inżynieria środowiska	789	165	-	-	90	45	71	56
leśnictwo	107	39	-	-	48	33	-	-
logistyka	959	132	-	-	194	108	-	-
matematyka	352	122	18	0	5	0	-	-
mechanika i budowa maszyn	209	160	-	-	157	105	52	48
ochrona środowiska	344	97	-	-	18	0	10	0
politologia	260	90	-	-	8	0	-	-
technika rolnicza i leśna	138	54	-	-	43	27	-	-
turystyka i rekreacja	405	97	72	66	33	0	11	0
zarządzanie	646	190	466	168	100	38	225	169
zarządzanie i inżynieria produkcji	748	127	-	-	115	57	-	-
Suma	10 759	2 685	593	266	1 453	742	609	460

Ponad 29 milionów na modernizację wydziałów Politechniki Białostockiej

Politechnika Białostocka wzbogaci się o nowoczesne pracownie i laboratoria.

30 października 2012 r. Uczelnia i Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości podpisały umowę w sprawie realizacji projektu pod nazwą „Rozbudowa i modernizacja infrastruktury naukowo-badawczej Politechniki Białostockiej”. Politechnika otrzyma z unijnego programu ponad 25 milionów na utworzenie oraz wyposażenie w nowoczesną aparaturę badawczą laboratoriów na Zamiejscowym Wydziale Leśnym w Hajnówce, na Wydziale Elektrycznym oraz na Wydziale Mechanicznym. Wartość całkowita projektu to 29 817 977, 45 zł; dofinansowanie z Programu Rozwój Polski Wschodniej pokryje 90% tej sumy. Okres realizacji: 2012-2014.

Na Zamiejscowym Wydziale Leśnym w Hajnówce zostanie wybudowane Centrum Naukowo-Badawcze, wyposażone w nowoczesny sprzęt badawczy. Budynek stanie przy ul. Piłsudskiego 1, w miejscu istniejącej sali gimnastycznej. Obiekt zostanie dostosowany do norm budownictwa pasywnego i zeroenergetycznego. Jako alternatywne źródła energii wykorzystane zostaną kolektory słoneczne i ogniwa fotowoltaiczne (na dachu budynku), pompy ciepła z parownikiem gruntowym (w piwnicy) oraz systemu wentylacji z rekuperatorem ciepła. W Centrum Naukowo-Badawczym Zamiejscowego Wydziału Leśnego powstaną cztery nowe laboratoria badawcze, a jedna z pracowni zostanie znacznie rozbudowana.

Wydział Elektryczny zyska nowoczesną aparaturę naukowo-badawczą dla ośmiu już istniejących oraz dwóch nowych laboratoriów i pracowni. W wyniku realizacji projektu powstaną 25 nowoczesnych stanowisk naukowo-badawczych umożliwiających prowadzenie badań na wysokim, światowym poziomie.

Wydział Mechaniczny zakupi i zainstaluje aparaturę badawczą, specjalistyczny sprzęt oraz oprogramowanie komputerowe na istniejących i nowo utworzonych stanowiskach badawczych w sześciu laboratoriach wydziałowych.

Planuje się, że zakupy aparatury rozpoczną się na początku 2013 roku i potrwać do III kwartału 2014. Budowa budynku ZWL w Hajnówce: rozpoczęcie procedur przetargowych XII 2012, rozpoczęcie budowy I kwartał 2013, zakończenie początek 2014.

oprac. **Monika Rokicka**



Fundusze Europejskie - dla rozwoju Polski Wschodniej

Projekt Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska wyróżniony przez NCBiR

Narodowe Centrum Badań i Rozwoju wyróżniło realizowany przez WBiR projekt pn. „Podniesienie atrakcyjności oferty edukacyjnej kierunków budownictwo, inżynieria środowiska i ochrona środowiska na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska” umieszczając go w interaktywnej galerii projektów www.dotacjenasukces.pl (spot promocyjny projektu można tam obejrzeć wchodząc w zakładkę projekty – Kapitał Ludzki).

Projekt Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska wyróżniony został m.in. za wprowadzenie zajęć terenowych uatrakcyjniających dydaktykę, wykładów zamawianych ze specjalistami-praktykami oraz stworzenie i wdrożenie nowoczesnych stanowisk dydaktyczno-naukowych. Wszystkie te działania, składniki wyso-



kiej oceny projektu, są jednocześnie niewymierną korzyścią dla studentów kierunków budownictwo, inżynieria środowiska i ochrona środowiska, którzy podczas studiów podniosą swoje kwalifikacje i umiejętności praktyczne.

Projekt pt. „Podniesienie atrakcyjności oferty edukacyjnej kierunków: budownictwo, inżynieria środowiska i ochrona środowiska na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej” jest współfinansowany przez Europejski Fundusz Społeczny w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Poddziałanie 4.1.2. Zwiększenie liczby absolwentów kierunków o kluczowym znaczeniu dla gospodarki opartej na wiedzy. Instytucją Pośredniczącą jest Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Projekt jest realizowany od 1 października 2009 r. do 31 marca 2013 r. Jego wartość to 4 453 633 zł. Projekt jest skierowany do wszystkich studentów kierunków budownictwo, inżynieria środowiska i ochrona środowiska, którzy rozpoczęli studia stacjonarne w roku akademickim 2009/2010. Jego celem jest zwiększenie liczby absolwentów wymienionych kierunków oraz podniesienie wartości absolwentów WBiIS na rynku pracy. Kierownikiem projektu jest dr inż. Marta Kosior-Kazberuk.

Monika Rokicka



Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego



Podczas jednego z wyjazdów technicznych w celu poznania nowoczesnych technologii budowy dróg i autostrad, fot. galeria projektu

Dwa miliony złotych dla Politechniki Białostockiej na udoskonalenie kierunków studiów

Kierunki studiów pierwszego stopnia – elektrotechnika na Wydziale Elektrycznym oraz zarządzanie i inżynieria produkcji na Wydziale Zarządzania – zostały wyróżnione w konkursie na „Najlepsze programy kształcenia zgodnie z Krajowymi Ramami Kwalifikacji”.

Minister Nauki Barbara Kudrycka ogłosiła 21 listopada 2012 r. wyniki konkursu na poprawę jakości studiów na polskich uczelniach. Do konkursu stanęło ponad 207 kierunków z uczelni publicznych i prywatnych. Dofinansowanie otrzymają 62 uczelnie, w tym jako jedyna na ścianie wschodniej – Politechnika Białostocka.

Wydział Elektryczny i Wydział Zarządzania otrzymają po milionie złotych na doskonalenie oferty dydaktycznej, pokrycie kosztów związanych z wprowadzaniem innowacyjnych elementów do programu studiów, w tym również studenc-

kich praktyk zawodowych, podnoszeniem umiejętności dydaktycznych nauczycieli, na wykłady ekspertów i wybitnych praktyków, a także rozwijanie współpracy wydziału z przedsiębiorstwami. To wszystko ma doprowadzić do zbliżenia studiów do rynku pracy i wypromować innowacyjne metody nauczania.

Elektrotechnika jest jednym z dwóch najstarszych kierunków prowadzonych w Politechnice Białostockiej. Program studiów był wielokrotnie modyfikowany i dostosowywany do potrzeb regionu, w tym zapisów „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego Polski Wschodniej do roku 2020” oraz zapotrzebowania tutejszego rynku pracy na wykwalifikowanych inżynierów elektryków. W szeregu przedmiotów zawartych w programie nauczania położono obecnie, w stopniu większym niż dotychczas, nacisk na zagadnienia związane z energetyką odnawialną. Dzięki bogatej infrastrukturze naukowo-badawczej i nowoczesnej aparaturze Wydziału Elektrycznego jego absolwenci od wielu lat realizują praktyczne prace dyplomowe z wykorzystaniem najnowszych technologii. Opuszczają mury Uczelni przygotowani do realizacji praktycznych zadań na stanowisku pracy. Program kształcenia był konsultowany i pozytywnie zaopiniowany przez współpracujące z Wydziałem firmy zewnętrzne.

W programie kształcenia kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji na Wydziale Zarządzania PB, dzięki wprowadzeniu modułów „procesy produkcyjne”, podkreślono praktyczny aspekt kształcenia studentów. Zajęcia realizowane są wspólnie z fachowcami z wybranych dziedzin przemysłu, a część z nich odbywa się w zakładach przemysłowych. Przy Wydziale powstała Rada Przedsiębiorców, zespół współpracujących z dydaktykami przedstawicieli regionalnego środowiska biznesu, który m.in. opiniuje poszczególne programy kształcenia oferowane przez Wydział. Kierunek przyporządkowany jest do obszarów nauk technicznych – inżynierii produkcji oraz nauk ekonomicznych – nauki o zarządzaniu. Jego absolwent jest interdyscyplinarnie przygotowany do sprostania wymogom współczesnego rynku pracy, będzie zdolny do zastosowania wiedzy teoretycznej i praktycznej w toku produkcji oraz do wprowadzenia innowacji technologicznych i organizacyjnych w przedsiębiorstwie.

oprac. **Monika Rokicka**

Nawiązanie współpracy z firmą AC S.A.

W dniu 28 września 2012 roku firma AC S.A. wspólnie z Wydziałem Elektrycznym i Wydziałem Mechanicznym Politechniki Białostockiej zorganizowała seminarium „Efektywne systemy alternatywne zasilania silników i układy elektroniczne w pojazdach mechanicznych”. Seminarium odbyło się w nowym Centrum Badawczo-Rozwojowym firmy AC SA, mieszczącym się w Białymstoku przy ul. 27 lipca.

W seminarium wzięli udział między innymi przedstawiciele władz wydziałów, pracownicy naukowo-dydaktyczni i studenci z kół naukowych. Spotkanie otworzyła Prezes Zarządu AC S.A. Katarzyna Rutkowska, która przedstawiła perspektywy rozwoju współpracy z Politechniką Białostocką. Następnie Panowie Wojciech Piekarski i Tomasz Cybulko przedstawili historię i rozwój firmy oraz potencjał badawczy Centrum Badawczo-Rozwojowego AC SA. W trakcie seminarium referaty wygłosiło dwóch pracowników Wydziału Elektrycznego: dr inż. Wojciech Wojtkowski „Szeregowe magistrale transmisji danych stosowane w pojazdach samochodowych” oraz dr inż. Maciej Zajkowski „Oświetlenie samochodowe LED” oraz dr inż. Andrzej Borawski z Wydziału Mechanicznego „Modelowanie i symulacja wtryskiwacza gazowego”.

Od prawej stoją:

Katarzyna Rutkowska, Prezes Zarządu AC SA,
dr hab. inż. Marian R. Dubowski, prof. PB, Dziekan WE,
prof. dr hab. inż. Andrzej Seweryn, Dziekan WM





Stanowisko do badania kompatybilności elektromagnetycznej

Pierwszym efektem seminarium było podpisanie 12 listopada 2012 roku umowy intencyjnej pomiędzy Politechniką Białostocką a AC S.A. w sprawie świadczenia usług badawczych oraz wspólnych działań na rzecz podnoszenia poziomu wiedzy elektrycznej i elektronicznej. W umowie zaproponowano kilka płaszczyzn współpracy z Wydziałem Elektrycznym, między innymi przyjmowanie studentów na praktyki i prowadzenie prac dyplomowych, wzajemne korzystanie z zasobów laboratoryjnych, inicjowanie wspólnych przedsięwzięć badawczo-rozwojowych, inicjowanie wspólnych działań promocyjnych wiedzy o alternatywnych systemach zasilania pojazdów mechanicznych.

dr inż. **Wojciech Trzasko**,
Prodzikan ds. Rozwoju i Współpracy WE
fot. dzięki uprzejmości AC S.A.

Inżynierowie i technicy komunikacji w Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB

Koło Zakładowe Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji RP przy Politechnice Białostockiej, w ramach spotkania prezesów i sekretarzy kół zakładowych przy białostockim oddziale SITK RP, zorganizowało w dniu 25 października 2012 roku zwiedzanie budynku Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej.

Po zakończonym w siedzibie NOT-u zebraniu, jego uczestnicy (22 osoby) przejechali autokarem na kampus Politechniki Białostockiej. Przybyłych gości przywitał, a następnie oprowadził po budynku Pan Jarosław Nietupski, kierownik obiektu CNK PB. Trasa wycieczki wiodła m.in. przez czytelną czasopism i zbiorów specjalnych, czytelną ogólną i wypożyczalnię, multimedialne sale lekcyjne i wykładowe Studium Języków Obcych oraz piękny hall na najwyższym piętrze, przeznaczony do indywidualnej i grupowej pracy własnej. Oprócz zachwycającej architektury wnętrza budynku, zainteresowanie zwiedzających budziły zebrane tu nowoczesne urządzenia oraz rozwój metod kształcenia studentów na Politechnice Białostockiej. Goście dowiedzieli się również, że Biblioteka PB, zlokalizowana w budynku CNK, poza zadaniami realizowanymi na rzecz studentów i kadry naukowo-dydaktycznej Uczelni, będzie pełniła funkcję środowiskowego ośrodka naukowo-technicznego Białegostoku i regionu podlaskiego. Ta informacja ucieszyła uczestników wycieczki i zaowocowała deklaracjami założenia karty bibliotecznej. Tym bardziej, że nasi goście dowiedzieli się, że książki można wyszukiwać i zamawiać również z domu, korzystając z internetowego systemu bibliotecznego Politechniki Białostockiej. W opinii grupy, bogato wyposażone multimedialne sale dydaktyczne, wszechstronny dostęp do wiedzy i komputeryzacja Biblioteki Politechniki Białostockiej

Zdjęcie pamiątkowe przed Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB,
fot. K. Barbachowski



z pewnością przyczynią się do podniesienia jakości kształcenia inżynierów na naszej Uczelni. Pozostaje tylko korzystać i poszerzać wiedzę. Z kolei Stowarzyszenie Inżynierów i Techników RP czeka na kolejne pokolenia doskonale przygotowanych do zawodu, młodych inżynierów drogownictwa i komunikacji.

Koło Zakładowe SITK RP przy Politechnice Białostockiej, liczące 52 członków (w tym 40 studentów specjalności budownictwo drogowe i inżynieria drogowa), jest jednym z dwunastu kół działających przy białostockim oddziale SITK RP. W ostatnich latach nasze Koło organizowało lub współorganizowało, m.in.:

- seminaria „Hałas w otoczeniu dróg i ulic – problemy oceny oraz programy ochrony przed nadmiernym hałasem od ruchu samochodowego” i „Wybrane zagadnienia zarządzania i sterowania ruchem w miastach i na drogach zamiejskich”,
- wyprawy naukowo-techniczne na budowy dróg i autostrad w kraju, do laboratoriów drogowych, wytwórni mieszanek mineralno-asfaltowych, kopalni kruszyw, pracowni projektowych, a także na pierwsze w Polsce miasteczko uspokojenia ruchu drogowego w Puławach,
- V Spotkanie Drogowców Absolwentów Politechniki Białostockiej.

Prowadzimy także cykliczne spotkania z projektantami oraz wykonawcami branży drogowej, którzy prezentują zainteresowanym różne przypadki projektowe oraz rozwiązania wdrożone na placu budowy.

Pragniemy podziękować Panu Danielowi Puchowi, kierownikowi Biura ds. Rozwoju i Programów Międzynarodowych PB oraz Panu Jarosławowi Nietupskiemu, kierownikowi budynku Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB, gdyż to dzięki ich pomocy i uprzejmości wycieczka doszła do skutku oraz okazała się bardzo udana. Zapraszamy również do odwiedzenia stron internetowych naszego Koła www.sitk.pb.edu.pl oraz białostockiego oddziału SITK RP www.sitk.bialystok.pl, na której znajduje się fotorelacja z wyprawy do CNK PB.

mgr inż. **Marek Motylewicz**, mgr inż. **Paweł Gierasimiuk**,
Koło Zakładowe SITK RP przy Politechnice Białostockiej



Czytelnia w Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB,
fot. K. Barbachowski



9 maja 2012, wycieczka członków Koła Zakładowego SITK RP przy PB na budowę Południowej Obwodnicy Warszawy w ciągu drogi ekspresowej S2,
fot. M. Motylewicz

Premier Donald Tusk i Minister Barbara Kudrycka na otwarciu CNK PB

„Jestem pod ogromnym wrażeniem nowoczesności i przyjazności, począwszy od budynku, poprzez instalacje, cały ten arsenał dydaktyczny, to jest naprawdę coś, o czym mogliśmy kilka, kilkanaście lat temu tylko marzyć” – powiedział Premier Donald Tusk podczas uroczystości otwarcia Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej.

30 listopada 2012 r., w związku z uroczystością otwarcia CNK PB, Uczelnię odwiedził Premier Donald Tusk. Jest to pierwsza od lat 70. wizyta aktualnie urzędującego Prezesa Rady Ministrów na naszej Uczelni. Premier Donald Tusk, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Barbara Kudrycka i Rektor PB prof. Lech Dzieńś z wiedzili Laboratorium Maszyn, Urządzeń i Systemów Przepływowych i Ciepłych na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Następnie goście obejrżeli najnowszy budynek Uczelni czyli Centrum Nowoczesnego Kształcenia. Zwiedzili Bibliotekę, gdzie Premier wpisał się do Kroniki, a później Studium Języków Obcych i Centrum Kształcenia Zdalnego. Następnie odbyło się uroczyste otwarcie CNK. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Profesor Barbara Kudrycka w swoim wystąpieniu podkreśliła dobre strony naszej Uczelni: „W tym miejscu kadra akademicka, jej nie tylko rektorzy i dziekani, ale wielu pracowników naukowych, asystentów, doktorów i profesorów, fantastycznie umie sobie radzić z metodologią kształcenia i z tym, aby łączyć naukę z praktyką.”

Budynek Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej, który mieści się przy ulicy Zwierzynieckiej 16, powstał w ramach projektu realizowanego przez Uczelnię w okresie: 1 kwietnia 2008 – 31 marca 2013. Całkowita wartość projektu: 65 471 765,03 PLN, z czego 96,46% stanowi dofinansowanie w ramach

Premier Donald Tusk,
fot. M. Kolosa/SAF





Minister prof. Kudrycka,
fot. M. Heller

Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej. Głównym celem projektu realizowanego przez Politechnikę Białostocką jest przygotowanie Uczelni od aktywnego udziału w tworzeniu konkurencyjnej gospodarki poprzez: podniesienie standardu oraz jakości infrastruktury Uczelni, podniesienie jakości kształcenia poprzez wykorzystanie nowoczesnych sposobów nauczania, poprawę warunków kształcenia poprzez zapewnienie odpowiedniego standardu sal dydaktycznych, pomocy dydaktycznych oraz odpowiednio przygotowanego sprzętu. W ramach realizacji projektu powstał nowoczesny budynek, w którym znalazły się: Centrum Kształcenia Zdalnego wraz z centrami satelickimi na wydziałach Uczelni; Naukowe Centrum Badawczo – Rozwojowe, które umożliwi realizację zajęć dydaktycznych wykorzystujących nowoczesne formy przekazu m.in. poprzez teletransmisję procesu nowoczesnych badań, Biblioteka wraz z zespołem sal multimedialnych oraz Studium Języków Obcych.

Mimo że zakończenie projektu przypada dopiero na 31 marca 2013 roku, w nowym budynku już od początku października 2012 r. prowadzone są zajęcia dydaktyczne w ramach Studium Języków Obcych. Ogromną pracę wykonali bibliotekarze, którzy od lipca do września przynosili księgozbiór do nowej siedziby. Dyrektor Biblioteki Joanna Putko: „bogaty księgozbiór Biblioteki, do tej pory umieszczony w Bibliotece Głównej oraz trzech bibliotekach wydziałowych, został w pełni przeniesiony do pomieszczeń CNK. Było to przedsięwzięcie wymagające wielu działań i trwało od początku 2012 roku. Wszystkie prace odbywały się w bibliotekach Wydziałów Budownictwa i Inżynierii Środowiska, Elektrycznego i Informatyki oraz Bibliotece Głównej. Równocześnie z tych bibliotek przez cały czas mogli korzystać czytelnicy. Priorytetem było to, żeby studenci mogli korzystać z księgozbioru do zakończenia zajęć dydaktycznych w czerwcu br. Po zakończeniu zajęć dydaktycznych zaczęto przewozić księgozbiór do nowej siedziby.” Czytelnicy z Biblioteki w nowej siedzibie mogą korzystać od 15 października 2012 r.

Agnieszka Halicka

Budynek, który się wyróżnia – CNK PB

Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej powstało u zbiegu ulic Zwierzynieckiej i Świerkowej w iście ekspresowym tempie. W czerwcu 2010 r. na teren budowy wjechały pierwsze koparki, a już rok później widać było bryłę budynku. Czterokondygnacyjny obiekt, którego oryginalna elewacja inspirowana jest motywem podlaskich wycinanek, wzbogacił krajobraz architektoniczny Białegostoku. Zaoferował przestrzeń do spotkań naukowych, edukacyjnych, a także towarzyskich. W budynku CNK można korzystać ze zbiorów Biblioteki Głównej PB, zorganizować wystawy, spotkania i konferencje, a także po prostu spotkać się ze znajomymi.

Wystawa „Szansa czy ryzyko”

6 listopada 2012 r. Prorektor ds. Nauki PB prof. Jan Dorosz oraz Dyrektor „Experymentarium” Marek Pisarski uroczystie przecięli wstęgę Moebiusa, otwierając w ten sposób wystawę „Szansa czy ryzyko” w budynku Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB. Wystawa została wypożyczona na jeden miesiąc z „Experymentarium”, centrum nauki mieszczącym się w łódzkiej Manufakturze.

Ekspozycje wystawy „Szansa czy ryzyko” miały charakter interaktywny, zachęcający do manipulowania. Towarzyszące im plansze z instrukcjami obsługi gwarantowały, że ruchy rąk zwiedzających pociągną za sobą także ruch myśli. Maszyna do losowania numerów totolotka pozwalała szybko się przekonać, że wylosowanie trójki nie jest takie łatwe, a szanse na trafienie szóstki – znikome. Deska Galtona w praktyczny sposób demonstrowała rachunek prawdopodobieństwa. Spadające z góry kulki odbijały się od rozmieszczonych w 30 rzędach kołków i z równym prawdopodobieństwem kierowały w lewo lub prawo. Po wrzuceniu kilkuset kulek łatwo się było przekonać, że rozkład dwumianowy daje się przybliżyć rozkładem normalnym. Inny eksponat udawał, że ruchy wahadła chaotycznego, mimo że podlegające sztywnym rygorom mechaniki, są tak samo trudne do przewidzenia, jak wynik losowania totolotka. I na odwrót, przejście po moście z własnoręcznie

Wystawa „Szansa czy ryzyko”,
fot. T. Grześ



połączonych klocków, utrzymywanych dzięki prawom mechaniki, prawie zawsze kończy się sukcesem, mimo że na pierwszy rzut oka wygląda to na ryzykowną zabawę. Prawdziwe ryzyko czai się jednak w domu, o czym przekonywał publiczność eksponat pt. „Bezpiecznie jak w domu?”, wyjaśniający najczęstsze przyczyny wypadków domowych. Wystawę uzupełniały „zabawki” Centrum Popularyzacji Matematyki „Signum” Wydziału Informatyki: układanki z fraktalami, klocki, łamiągłówki i łamirączki. Z porozwieszanych „matesów” odwiedzający wystawę mogli zrywać kartki z zadaniami i ciekawostkami matematycznymi.

Wystawa „Szansa czy Ryzyko” jest jednym z wielu działań wpisanych w projekt „Places”, w którym biorą udział partnerstwa miast i instytucji naukowych z całej Europy. Partnerstwo Urzędu Miasta Białegostoku, reprezentowanego przez Białostocki Park Naukowo-Technologiczny i Politechniki Białostockiej, reprezentowanej przez Centrum Popularyzacji Matematyki „Signum”, jest jednym z 69 takich partnerstw. Głównym motywem działań białostockiego partnerstwa jest powołanie w naszym mieście centrum naukowego na miarę warszawskiego „Kopernika”. Wystawa nawiązywała do tej wizji. Zwiedzający ekspozycję proszeni byli o wypełnienie ankiet i wypowiedzenie się na temat profilu przyszłego centrum nauki.

„Places” jest projektem 7. Programu Ramowego Unii Europejskiej. Wystawa „Szansa czy ryzyko” to już druga (po czerwcowej „Imaginary – oczami matematyki”, „Interaktywny test IQ” i „Tajemnice fizyki”) ekspozycja organizowana w ramach tego projektu. Dr Dorota Mozyrska, lokalny koordynator „Places”, już myśli o kolejnym przedsięwzięciu, równie atrakcyjnym dla zwiedzających.

prof. Zbigniew Bartosiewicz, WI

Wyróżnienia i plebiscyty architektoniczne

Budynek Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej przy ul. Zwierzynieckiej 16 znalazł się w trójce finalistów walczących o grand prix konkursu **AEDIFICIUM ANNO 2009-2012**.

Stowarzyszenie Architektów Polskich Oddział w Białymstoku wyróżniło najlepsze realizacje architektoniczne na terenie województwa podlaskiego, które zostały oddane do użytku w okresie od drugiej połowy 2009 do pierwszej połowy 2012 roku. Do konkursu AEDIFICIUM zgłoszono ponad 40 realizacji, wśród nich jury wyróżniło Operę i Filharmonię Podlaską, Centrum Dydaktyczno-Naukowe Wydziału Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku oraz Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej. Ostatecznie grand prix konkursu trafiło do rąk autorów projektu Opery i Filharmonii Podlaskiej przy ul. Odeskiej. Uroczystość wręczenia nagrody głównej, dyplomów za nominacje oraz listów gratulacyjnych dla inwestorów obiektów wyróżnionych w konkursie AEDIFICIUM ANNO 2009-2012 odbyła się 5 grudnia 2012 r. w hali budynku Wydziału Architektury PB. Zakończył ją wykład prof. arch. Marka Budzyńskiego i arch. Krystyny Ilmurzyńskiej zatytułowany „Kampus Uniwersytetu w Białymstoku – idee projektu i komplikacje realizacji”.

Budynek Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB ubiegał się także o tytuł **Ulubieńca Polski**. W internetowym plebiscycie na najciekawszy i najlepszy obiekt architektury w Polsce zrealizowany w latach 2000-2012 zajął miejsce w pierwszej dziesiątce 119 obiektów wytypowanych przez jury (spośród 1064 realizacji zgłoszonych do konkursu). Plebiscyt odbywał się w ramach 7. edycji konkursu Życie w Architekturze, organizowanego przez redakcję miesięcznika „Architektura-murator”. Życie w Architekturze, to ogólnopolski konkurs, którego celem jest promocja najlepszych osiągnięć w dziedzinie architektury oraz wzrost społecznego zainteresowania jej rolą.

CNK było również nominowane do **Kryształowej Cegły**, konkursu, w którym nagradzane są najlepsze realizacje po obu stronach wschodniej granicy Unii Europejskiej, czyli terenów Podlaskiego, Lubelskiego, Podkarpackiego, Warmińsko-Mazurskiego oraz z Litwy, Łotwy, Słowacji, Ukrainy i Białorusi. Kryształową Cegłę przyznaje co roku Polskie Towarzystwo Mieszkaniowe Lublin.

Autorami wyróżniającego się oryginalnością projektu budynku Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej jest zespół architektów związanych z wrocławską Pracownią Projektową AA_Studio Adrian Staszczyszyn. Wybudowało go konsorcjum Budimex S.A. Warszawa – Ferrovial Agroman S.A. Madryt.

oprac. **Monika Rokicka**



Święto Politechniki Białostockiej – 6 grudnia 2012 r.



Rektor prof. Lech Dzienis,
fot. K. Lopatowicz/SAF

Tradycyjnie już na początku grudnia przypadają uroczystości związane ze Świętem Politechniki Białostockiej. Przypomnijmy, że 1 grudnia 1949 roku powstała Prywatna Wieczorowa Szkoła Inżynierska, z której wywodzi się nasza Uczelnia. W roku 2012 Święto obchodziliśmy 6 grudnia.

W Auli Dużej zgromadzili się członkowie Senatu XIV kadencji, pracownicy, studenci i przyjaciele Uczelni, a także osoby, które w okresie między grudniem 2011 roku a listopadem 2012 r. obroniły rozprawy habilitacyjne i doktorskie przed Radami Wydziałów Politechniki Białostockiej.

Podczas Święta Szkoły wręczane są odznaczenia państwowe. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej przyznał Złoty Krzyż Zasługi i Eugenii Agranowicz-Panomariowej. Ponadto Prezydent RP przyznał także Medale Złote, Srebrne i Brązowe za Długoletnią Służbę. Minister Edukacji Narodowej uhonorowała Medalami Edukacji Narodowej 15 pracowników Politechniki Białostockiej. Odznaczenia wręczali Wicewojewoda Podlaski Wojciech Dzierżowski i Rektor PB prof. Lech Dzienis. Tę część uroczystości prowadził Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy dr hab. inż. Roman Kaczyński.

Medal Złoty za Długoletnią Służbę otrzymali:

Barbara Boniszewska	Bożena Michałowska
Andrzej Chwalibóg	Roman Niesteruk
Cezary Citko	Jerzy Obolewicz
Grażyna Dąbrowska-Milewska	Janusz Pakieła
Janusz Hauzer	Halina Paśnikowska
Stanisław Jackowski	Zdzisław Pelczarski
Stanisław Jakiel	Barbara Pieczko
Stanisław Jarmołowicz	Andrzej Sowa
Jan Kabac	Aleksander Usakiewicz
Zbigniew Kitlarz	Lucyna Waszkiewicz
Lidia Koniuch	Barbara Wojsznis
Irena Koziejko	Grażyna Wojtkiewicz
Włodzimierz Kwiatkowski	Wojciech Wójcik
Zbigniew Łazewski	Małgorzata Wróblewska
Mikołaj Malesza	Jadwiga Żarnowiecka
Bożena Martus	Bożenna Żukowska

Medal Srebrny za Długoletnią Służbę otrzymali:

Mirosława Czerniawska	Jolanta Prusiel
Stefania Frankowska	Andrzej Werner
Zbigniew Kamiński	Dariusz Wojtaszek
Zofia Kołoszko-Chomentowska	Jarosław Zalejski
Małgorzata Lelusz	Iwona Zasowska
Dorota Małaszkiwicz	

Wręczenie złotych medali,
fot. K. Lopatowicz/SAF



Medal Brązowy za Długoletnią Służbę otrzymali:

Adam Adamowicz	Jacek Leszczyński
Urszula Błaszczak	Marta Lipska
Dariusz Boruszko	Adam Łukowski
Andrzej Daniluk	Małgorzata Malinowska
Agnieszka Gierzejkiwicz-Wróbel	Magdalena Markowska
Piotr Hońko	Krystyna Murawska-Sitko
Marta Kosior-Kazberuk	Mirosław Skorbiłowicz
Joanna Kulesza	Grzegorz Skorulski
Jacek Kuszniier	Elżbieta Stachniewicz

Wioletta Szkiłądź
Monika Werbel

Wojciech Wojtkowski

Medal Edukacji Narodowej otrzymali:

Halina Bramska

Agnieszka Dardzińska-Głębocka

Małgorzata Dolistowska

Dominik Dorosz

Elżbieta Gołąbeska

Konstanty Juziuczuk

Joanna Mystkowska

Edward Oczeretko

Ewa Pawłuszewicz

Jolanta Piekut

Szczepan Piszczatowski

Ewa Regulska

Eugeniusz Sajewicz

Iwona Skoczko

Dariusz Wawrentowicz

Senat Politechniki Białostockiej przyznał odznaki **Zasłużony dla Politechniki Białostockiej**. Odznakami tymi uhonorowani zostali:

Violetta Bielecka

Kazimierz Cywiński

Irena Ickiewicz

Mikołaj Malesza

Lucyna Sewastianowicz

Barbara Sikorska

Rościśław Tribińło

Prorektor dr. Nauki prof. Jan Dorosz przedstawił osoby, które w ostatnim czasie zdobyły tytuły i stopnie naukowe. Tytuły naukowe profesora nauk technicznych z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej otrzymały dwie osoby z Wydziału Elektrycznego: prof. dr hab. inż. Brunon Lejdy, prof. dr hab. inż. Andrzej Sowa oraz jedna z Wydziału Zarządzania – prof. dr hab. Witold Łojkowski.

Tradycyjnie też, podczas Święta Politechniki, odbywają się promocje habilitacyjne i doktorskie. Podczas tej ceremonii nowi doktorzy i doktorzy habilitowani składają ślubowanie, odbierają dyplomy oraz gratulacje.

W minionym roku Rady Wydziałów Politechniki Białostockiej nadały pięciu osobom stopień doktora habilitowanego nauk technicznych. I tak na Rada Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska nadała stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie budownictwo dr Irenie Ickiewicz i dr. Abdrahmanowi Alsabry`emu. Rada Wydziału Mechanicznego nadała stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie mechanika dr. inż. Michałowi Kuciejowi i dr. inż. Wojciechowi Sobieskiemu oraz w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn dr inż. Małgorzacie Poniatowskiej. Gratulacje odebrali także pracownicy naukowci Politechniki Białostockiej, których kolokwia habilitacyjne zostały przeprowadzone w innych jednostkach naukowych. Do zacnego gremium doktorów habilitowanych dołączyli: dr hab. Małgorzata Dolistowska i dr hab. inż. arch. Jarosław Szewczyk (WA), dr hab. inż. Elżbieta Skorbiłowicz i dr hab. inż. Mirosław Skorbiłowicz (WBiIS), dr hab. inż. Ewa Świercz (WE), dr hab. inż. Joanna Pauk i dr hab. Ewa Pawłuszewicz (WM) oraz dr hab. Joanna Ejdyś (WZ).

Ponadto Rady trzech Wydziałów PB nadały stopień doktora sześciu osobom. Rada Wydziału Elektrycznego nadała stopień doktora Krzysztofowi Rogowskiemu, Rada Wydziału Informatyki – Marcinowi Skoczylasowi i Piotrowi Zubryckiemu, a Rada Wydziału Mechanicznego – Rafałowi Grądzkiemu, Wiktorowi Jakubowskiemu i Wojciechowi Tarasiukowi. Pięcioro pracowników Politechniki Białostockiej otrzymało stopnie naukowe doktora na mocy uchwał rad wydziałów innych uczelni. Do grona doktorów dołączyli: dr Tadeusz Nieścier (WA), dr Izabela Szlis, dr Anna Tomaszuk, dr inż. Ewa Chodakowska i dr Andrzej Magruk (WZ).

Spółeczność akademicka pożegnała także pracowników, którzy w 2012 roku odeszli na emeryturę. Rektor prof. Lech Dzieńis złożył życzenia i podziękowania osobom, które po długoletniej pracy na rzecz Politechniki Białostockiej, opuściły mury Uczelni. W tym roku byli to: Eugenia Agranowicz-Panomariowa, Bolesław Budzisz, Henryk Drągowski, Henryk Dunaj, Maria Dziemiańczuk, Witold Głuszuk, Andrzej Gromow, Wiesława Jakuszewicz, Andrzej Kalinowski, Zygmunt Kłodecki, Jerzy Kołłątaj, Wojciech Kowalski, Krystyna Kwiatkowska, Włodzimierz Kwiatkowski, Wojciech Łuczyński, Barbara Malesa, Bożena Martus, Zygmunt Orłowski, Janusz Pakieła, Elżbieta Pankiewicz, Tadeusz Pochodowicz, i Katarzyna Sawczuk, Tadeusz Sawicki, Jadwiga Szczykowska-Załęska, Rościśław Tribińło, Antonina Wawreniuk, Piotr Wilczyński, Wiesław Wiszniewski Janina Zubrycka.



Senat Politechniki Białostockiej,
fot. K. Łopatowicz/SAF



Nowi doktorzy na PB,
fot. K. Łopatowicz/SAF



Pożegnanie pracowników,
fot. K. Łopatowicz/SAF



Studenci zagraniczni,
fot. K. Łopatowicz/SAF

Rektor prof. Lech Dzieńis wręczył także indeksy studentom zagranicznym przebywającym na naszej Uczelni. Indeksy odebrali Aigerim Demegenova z Kazachstanu (WZ), Dennis Johannsen z Niemiec (WZ), Thomas Nouveau z Francji (WBiIŚ), Mattia Contardi z Włoch (WZ), Artur Kotov z Litwy (WE), Margareta-Cristina Vranau z Rumunii (WBiIŚ), Lenka Lesakova z Słowacji (WBiIŚ), Eren Atak z Turcji (WM), Amandine Poirer z Belgii (WA), Andre Luis Ricardo Olaió z Portugalii (WI) oraz Santiago Bello Labrador z Hiszpanii (WBiIŚ).

Poznaliśmy także laureatów Konkursu na Najlepszego Studenta i Doktoranta Politechniki Białostockiej. Lista laureatów w części: Mieszanka Studencka.

Od lat uroczystości akademickie uświetnia Chór Politechniki Białostockiej. W 2012 roku Chór obchodził 35-lecie działalności, Święto było więc wspaniałą okazją do tego, by złożyć podziękowania i dyrygent dr hab. Wioletcie Miłkowskiej i Chórzystom. Za swoją działalność i oddanie w pracy z Chórem zostali wyróżnieni okolicznościowymi dyplomami: Hubert Bajko (bas), Paweł Brzozowski (bas), Justyna Grodzka (alt), Wojciech Grzegorzczak (bas), Justyna Olech (sopran), Krystyna Roslan (sopran) i Robert Roslan (tenor).

Wieczorem społeczność Uczelni zgromadziła się na koncercie charyzmatycznego zespołu Riverboat Ramblers Swing Orchestra. Zespół ten w swoim repertuarze ma standardy muzyki swingowej, dixieland, jazz nowoorleański, utwory w stylu spirituals oraz własne wersje przebojów muzyki rozrywkowej. Koncert odbył się w Auli Dużej przy WE. Organizacja koncertu możliwa była dzięki wsparciu finansowemu od przedsiębiorstw, którym raz jeszcze serdecznie dziękujemy. I tak Mecenasami koncertu były firmy: Przedsiębiorstwo Budowlane JAZ-BUD Sp. z o.o., Komunalne Przedsiębiorstwo Komunikacji Miejskiej Sp. z o.o., Komunalny Zakład Komunikacyjny Sp. z o.o., Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., POLBUD S.A., PROMOTECH Sp. z o.o., SaMASZ Sp. z o.o., Spółdzielnia Mleczarska MLEKOVITA oraz Ceramika Budowlana Lewkowo Sp. z o.o. Po koncercie społeczność akademicka zgromadziła się przy Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB, na fasadzie którego studenci z Filmowego Koła Naukowego FILMOVI przy Wydziale Architektury przygotowali mapping, czyli innowacyjny pokaz audiowizualny. Pokaz ten był zwieńczeniem ponad półrocznej pracy przy tworzeniu animacji studentów z koła Filmovi, a o oprawę muzyczną zadbał znany w białostockim środowisku DJ – Dtekk, organizator festiwalu Original Source Up To Date.

Agnieszka Halicka

Koncert Riverboat Ramblers Swing Orchestra



I spotkanie Podlaskiego Forum Urbanistów

W dniu 20 listopada 2012 r. na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska odbyło się spotkanie w ramach Podlaskiego Forum Urbanistów. To pierwsze z całego cyklu otwartych spotkań, podczas których dyskutować będziemy o problematyce planowania przestrzennego w mieście Białystok i na terenie województwa podlaskiego. Skupimy się także na zagadnieniach zrównoważonego rozwoju oraz wykorzystania istniejących na Podlasiu walorów przyrodniczych, jako czynnikach rozwoju regionu.

Podlaskie Forum Urbanistów funkcjonuje na mocy porozumienia o współpracy zawartego pomiędzy Wydziałem Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej a Zarządem Oddziału Towarzystwa Urbanistów Polskich w Białymstoku. Porozumienie zostało zawarte w celu powiązania procesu kształcenia studentów na kierunku gospodarka przestrzenna z praktyką w zakresie planowania przestrzennego. Dzięki udziałowi w dyskusjach z udziałem doświadczonych specjalistów – członków TUP, przedstawicieli Urzędu Miejskiego, Urzędu Marszałkowskiego czy biur projektowych – studenci zdobywać będą pierwsze doświadczenia zawodowe.

Współpraca pomiędzy Uczelnią a TUP o/Białystok, poza organizowaniem cyklu spotkań w ramach Forum, obejmuje także działania polegające na wzajemnej wymianie wiedzy, informacji i opinii dotyczących zagospodarowania przestrzennego, wspólnej organizacji przedsięwzięć o charakterze upowszechniania wiedzy z zakresu zagospodarowania przestrzennego oraz wspólnej promocji działalności Uczelni i Stowarzyszenia.

W realizacji zadań wynikających ze współpracy bardzo aktywnie uczestniczy Studenckie Koło Naukowe „PLANISTA”, funkcjonujące na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska.

Pierwsze spotkanie zorganizowane w ramach Podlaskiego Forum Urbanistów, dotyczyło zagadnień planowania przestrzennego Białegostoku. Dyrektor Departamentu Urbanistyki Urzędu Miejskiego w Białymstoku Piotr Firsowicz przedstawił prezentację „Rozwój przestrzenny Białegostoku na podstawie planów zagospodarowania przestrzennego sporządzonych w latach 1938-1994 – jak planowano, co zrealizowano”.

W referacie przedstawiona została historia rozwoju planowania przestrzennego miasta oraz zachowane rysunki miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, poczynając od roku 1938 aż do czasów współczesnych.

W roku 1938 opracowany został plan zabudowania (współcześnie noszący nazwę MPZP). Po zakończeniu II wojny światowej zniszczenia w Białymstoku były bardzo duże, co wymusiło sporządzenie inwentaryzacji obiektów budowlanych pozostałych po działaniach wojennych i nadających się do użytkowania. Na bazie tej dokumentacji prowadzono prace dotyczące podnoszenia miasta z ruin wojennych. W referacie pokazane zostały również współczesne kierunki działań planistycznych w Białymstoku. Odbyła się też krótka dyskusja z udziałem prelegenta, a także prezesa TUP o/Białystok arch. Andrzeja Chwaliboga i dziekana WBiIŚ prof. Józefy Wiater.

Organizatorzy zapraszają na kolejne spotkania w ramach Forum. Tematyka kolejnych wykładów i dyskusji:

- Zabytki architektury Białegostoku – odpowiedzialność za ochronę i zachowanie obiektów zabytkowych – Sebastian Wicher – DU UM,
- Białystok drewniany – wartość czy obciążenie – na przykładzie rejonu ulic Bema i Angielskiej – prezentuje Zbigniew Baum TUP,
- Jak chronić Bojary. Wzornik jako element miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Czy park kulturowy jest konieczny? – Jerzy Tokajuk TUP,
- Fenomen przyrodniczy miasta. Naturalne bogactwo miasta – Włodzimierz Kwiatkowski TUP; Koncepcja zagospodarowania bulwarów nadrzecznych – Barbara Kokoszkiewicz DU UM,
- Zagospodarowanie centrum – Piotr Firsowicz TUP; Rynek Kościuszki, problem zabudowy ulicy Suraskiej – Bartosz Czarnecki TUP,
- Informacja i reklama w przestrzeni miasta – Stanisław Ostaszewski DU UM.

Poza problematyką planowania przestrzennego w Białymstoku, omawiane będą także zagadnienia dotyczące planowania przestrzennego obszarów wiejskich, terenów o dużych walorach przyrodniczych oraz zagospodarowania rekreacyjnego i turystycznego na terenie województwa Podlaskiego w referatach omawiających zagadnienia. Będą to:

- zasady zrównoważonego rozwoju w planowaniu przestrzennym,
- uwarunkowania środowiskowe planowania przestrzennego na terenach wiejskich,
- problemy planowania przestrzennego w gminie, posiadającej znacząco duże obszary terenów objętych ochroną prawną,
- stan zachowania historycznego układu urbanistycznego miejscowości oraz zabudowy zagrodowej w wybranych gminach i miastach na Podlasiu,
- funkcja zieleni w strukturze miasta,
- zieleń jako bariera izolacyjna wzdłuż ciągów komunikacyjnych oraz punktowych emitorów zanieczyszczeń,
- kryteria obejmowania ochroną obszarów i skutki w planowaniu przestrzennym,
- możliwości poszerzenia oferty turystycznej Podlasia i możliwości rozwoju turystyki, rekreacji i wypoczynku.

Porozumienie Partnerskie i współpraca ma charakter rozwojowy, więc uwzględniane będą wszystkie bieżące, pilne sprawy wymagające przedyskutowania na otwartym forum, skupiającym przedstawicieli świata nauki, urzędy, instytucje oraz ludzi, pragnących podzielić się swoimi spostrzeżeniami i uwagami w zakresie ciągłego polepszania warunków życia mieszkańców Białegostoku i województwa podlaskiego.

Zapraszamy do udziału w Forum.

dr inż. **Henryk Jaros**, WBiIŚ



Od lewej: Piotr Firsowicz UM w Białymstoku, dr inż. Henryk Jaros, arch. Andrzej Chwalibóg TUP o/Białystok, prof. Józefa Wiater i dr hab. inż. Maria Sulewska z WBiIŚ, fot. M. Kolosa /SAF

Piotr Firsowicz podczas prezentacji. fot. L. Lisica/SAF



Profesor Wiesław Stachurski patronem auli na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska



Prof. Andrzej Łapko, uczeń prof. Stachurskiego wygłosił laudację na cześć Patrona

Odnowiona i zmodernizowana Aula A na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska ma od 14 grudnia 2012 r. swojego patrona. Został nim długoletni wykładowca Uczelni – profesor Wiesław Stachurski. W uroczystości wzięły udział władze Uczelni, pracownicy Wydziału, a także członkowie Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk goszczący na WBiŚ.

Prof. dr hab. inż. Wiesław Stachurski, niezwykle ceniony jako najwyższej klasy naukowiec, wspaniały dydaktyk i wychowawca wielu pokoleń inżynierów, był autorytetem i wybitnym specjalistą w zakresie inżynierskich konstrukcji budowlanych i konstrukcji betonowych. Zmarł w 2009 roku. Nadanie auli jego imienia jest wyrazem pamięci o nim i jego zasługach dla rozwoju Wydziału.

Aula A, wyróżniająca się dziś nowoczesnym wyglądem i ścianami w pięknym odcieniu zieleni, została gruntownie zmodernizowana. Podczas remontu, zakończonego w czerwcu 2012 r., znacznie poprawiono jej akustykę, wyposażono w sprzęt techniczny niezbędny do przeprowadzania zajęć dydaktycznych, a także w system wentylacji i klimatyzacji oraz automatycznie zasilane świetliki. Aula może w tej chwili pomieścić 214 osób, a dzięki zlikwidowaniu barier architektonicznych mogą do niej dotrzeć osoby poruszające się na wózkach.

Monika Rokicka

Pracownia rozszerzonej rzeczywistości AuReLa na Wydziale Architektury



Instalacja CAVE na Wydziale Architektury, fot. A. Asanowicz

W listopadzie 2012 r. na Wydziale Architektury PB dobiegły końca prace nad organizacją pracowni rozszerzonej rzeczywistości AuReLa (Augmented Reality Laboratory).

Głównym elementem pracowni jest instalacja CAVE (Cave automatic virtual environment). CAVE to sześć ekranów o wymiarach 2,5 x 2,5 x 2,5 m, którego trzy ściany pełnią rolę ekranów projekcyjnych. Na ekrany te rzutowane są stereoskopowe obrazy. W rezultacie widz odbiera wrażenia identyczne, jak w przypadku przestrzeni istniejącej realnie. Przemieszczanie się widza jest analizowane przez system śledzenia, który określa jego położenie w przestrzeni i odpowiednio koryguje wyświetlane obrazy.

Możliwość wykorzystania jaskini 3D w badaniach naukowych i kształceniu studentów otwiera przed Wydziałem Architektury nowe możliwości. Możliwe będzie przeprowadzanie oceny nowych obiektów architektonicznych w istniejącej tkance miejskiej, czy zwiedzanie wirtualnych przestrzeni wystawowych oraz muzealnych. Natomiast studenci będą mogli przekonać się, jak w rzeczywistości będzie wyglądał zaprojektowany przez nich obiekt.

Zainstalowana na Wydziale Architektury wirtualna jaskinia jest drugim urządzeniem tego typu w Polsce. Pierwsze jest wykorzystywane przez Wydział Mechaniczno-Technologiczny Politechniki Śląskiej. Cave wraz z oprogramowaniem został dostarczony przez gliwicką firmę i3D.

Inwestycja, obejmująca przebudowę pomieszczeń Pracowni Multimediów i Pracowni Hybrydowego Środowiska Projektowania Architektonicznego AuRela na Wydziale Architektury oraz zakup instalacji CAVE, została zrealizowana na potrzeby Naukowego Centrum Badawczo-Rozwojowego wchodzącego w skład Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej – projektu finansowanego z Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej 2007-2013.

WA

Magma2 oraz obiekty latające Wydziału Mechanicznego na imprezach krajowych

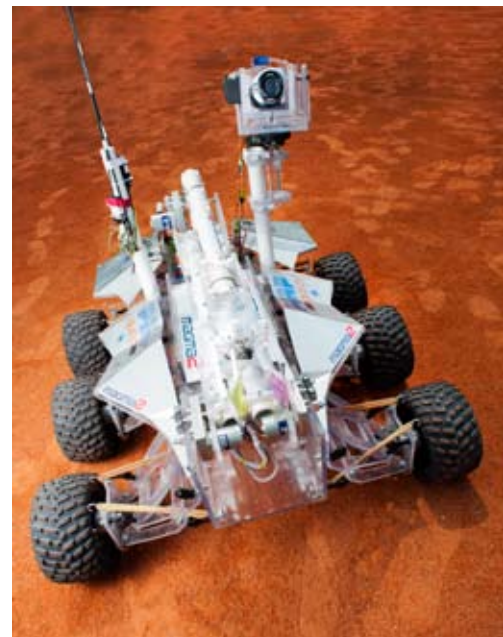
Lazik marsjański Magma2 oraz obiekty latające skonstruowane na Wydziale Mechanicznym Politechniki Białostockiej zaprezentowano podczas Nocy w Instytucie Lotnictwa w Warszawie. Prezentacja odbyła się 19 października 2012 roku. Instytut Lotnictwa już po raz czwarty otworzył swoje bramy dla wszystkich zainteresowanych lotnictwem i nowoczesnymi technologiami.

Ta była rzadka okazja zwiedzenia, niedostępnego na co dzień, Instytutu Lotnictwa w Warszawie! Goście mogli zwiedzić laboratoria badawcze oraz obejrzeć z bliska maszyny latające: od najmniejszych bezzałogowych latających jednostek obserwacyjnych, poprzez poduszki aż po śmigłowce i samoloty oraz Magma2.

Od 21 do 23 października 2012 w gmachu Sejmu obradowała Europejska Konferencja Kosmiczna EISC (European Interparliamentary Space Conference). Spotkanie odbyło się pod hasłem „Sektor kosmiczny i zrównoważony rozwój”. Uczestnicy konferencji (ponad 80 gości, w tym reprezentantów europejskich parlamentów, agencji kosmicznych i firm sektora kosmicznego) omawiali m.in. kwestię stymulowania rozwoju gospodarczego poprzez wykorzystanie badań i aplikacji kosmicznych, a także trwałego rozwoju przemysłu kosmicznego.

Parlamentarzyści oraz goście konferencji mogli obejrzeć wystawę polskich technik satelitarnych i technologii kosmicznych. Do udziału w pokazie został zaproszony łazik marsjański Magma2 zbudowany na Wydziale Mechanicznym Politechniki Białostockiej. Wystawa, zorganizowana przez Centrum Badań Kosmicznych i Stowarzyszenie Pracowników Polskiego Sektora Kosmicznego, prezentowana była w korytarzach sejmowych w dniach 22-25 października 2012 r.

Agnieszka Halicka



fol. M. Heller

PB BUD – po raz czwarty!

Już po raz czwarty obchodziliśmy uroczystą inaugurację roku akademickiego w ramach Politechniki Białostockiej - Białostockiego Uniwersytetu Dziecięcego. Uroczystość odbyła się 1 grudnia 2012 roku.

Jak co roku, projekt cieszy się ogromnym zainteresowaniem wśród mieszkańców Białegostoku i okolic. W trakcie rekrutacji otrzymaliśmy prawie 300 zgłoszeń, z których zgodnie z kolejnością wpływania przyjęto 80 dzieci. Zostały najmłodszymi studentami Politechniki Białostockiej. Warto dodać, że rekrutacja rozstrzygnęła się w ciągu niecałej minuty.

Wykład inauguracyjny pt. *Trudne słowo „migrant”, czyli dlaczego ludzie wyjeżdżają za granicę i przyjeżdżają z zagranicy do nas?*, wygłosił prof. Tadeusz Popławski z Wydziału Zarządzania PB. Podczas spotkania mali żacy poznali znaczenie słowa migracja. Dodatkowo dowiedzieli się kto i dlaczego decyduje się na zmianę miejsca zamieszkania. Oprócz solidnej dawki wiedzy najmłodsi otrzymali z rąk Prorektora ds. Studenckich i Dydaktyki – dr hab. Grażyny Łaskiej indeksy i identyfikatory.

Pierwsze spotkanie to tak naprawdę tylko przedsmak tego, co czeka naszych najmłodszych studentów w trakcie całego roku akademickiego. Wyjątkowe warsztaty przygotowane w pierwszym semestrze to, między innymi, zajęcia poświęcone zagadnieniom związanym z matematyką, działaniem kamery termowizyjnej jak również tajnikom pracy dziennikarza radiowego. Warto również zwrócić uwagę na fakt, iż wszystkie osoby włączające się w ten niesamowity projekt nie otrzymują z tego tytułu żadnego wynagrodzenia.

Powtarzając hasło Białostockiego Uniwersytetu Dziecięcego „BUDujemy przyszłość”, mamy nadzieję, że spotkania z nauką przyniosą korzyści nie tylko najmłodszym studentom, ale wszystkim, którzy razem z nami tworzą ten wyjątkowy projekt.

Marta Sznajder, Koordynatorka PB BUD



First ERASMUS meeting with PRESIDENT 2012 – spotkanie Prezydenta Białegostoku z Erasmusami

Prezydent Tadeusz Truskolaski 13 grudnia 2012 r. spotkał się ze studentami, którzy studiują w Białymstoku w ramach programu Erasmus.

Spotkanie zorganizowało Biuro ds. Współpracy Międzynarodowej Politechniki Białostockiej, przy wsparciu finansowym Urzędu Miejskiego i przedstawicieli największych uczelni Białegostoku. Goście First ERASMUS meeting with PRESIDENT 2012 obejrzeli filmiki, których bohaterami byli m.in. studenci zagraniczni. Problemy? Nieznajomość języka angielskiego przez białostoczian. Co zapamiętają z pobytu w naszym kraju? Zimę, piękną przyrodę, urodę polskich koleżanek i sympatyczne przyjęcie na uczelniach.

Prezydent Tadeusz Truskolaski podziękował Erasmusom za zwrócenie uwagi na Białystok. Tym bardziej, że obecnie możliwości wyboru miejsca do studiowania jest bardzo dużo. „Mam nadzieję, że Białystok zostanie im w pamięci na długie lata i będą tu wracać”

W tym roku minęło 25 lat funkcjonowania programu Erasmus, studenci Politechniki Białostockiej uczestniczą w nim od roku 1998. Obecnie na Politechnice Białostockiej, Uniwersytecie w Białymstoku, Uniwersytecie Medycznym w Białymstoku, Wyższej Szkole Administracji Publicznej oraz Wyższej Szkole Finansów i Zarządzania studiuje 260 osób w ramach programu Erasmus (w tym 173 na PB). Najliczniej reprezentowane są uczelnie Hiszpanii, Portugalii, Turcji i Francji. Pracownicy Biura ds. Współpracy Międzynarodowej PB serdecznie dziękują wszystkim zaangażowanym za pomoc w organizacji spotkania.

Agnieszka Halicka



fot. P. Tadejko

Prezydent Białegostoku w CNK PB

19 grudnia 2012 roku podpisano list intencyjny pomiędzy Politechniką Białostocką a Miastem Białystok. Obie strony zadeklarowały w nim współdziałanie w zakresie dokumentowania, wartościowania i kształtowania krajobrazu przyrodniczego i kulturowego miasta oraz promocji tożsamości miejsca. Sygnatariuszami listu są Rektor Politechniki Białostockiej prof. Lech Dzieńis i Prezydent Miasta Białegostoku Tadeusz Truskolaski. Wydarzeniu miało miejsce w Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej.

Podczas spotkania Prezydent wręczył również nagrody trzem absolwentkom studiów I stopnia kierunku architektura krajobrazu. Pracownicy Działu Urbanistyki Urzędu Miejskiego, spośród prac dyplomowych podejmujących zagadnienia przestrzeni publicznej miasta Białegostoku wykonanych przez absolwentów studiów I stopnia architektury krajobrazu na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska PB, najwyżej ocenili:

- Temat: „Imperium zmysłów – koncepcja zagospodarowania terenu przy Centrum Nowoczesnego Kształcenia Politechniki Białostockiej”, autor: Sonia Ostrowska, Promotor: dr Beata Matowicka.
- Temat: „Park zabaw dla dzieci”, autor: Anna Zarzecka, Promotor: dr inż. arch. Maciej Kłopotowski.
- Temat: „Projekt koncepcyjny parku botanicznego przy rzece Białej w Białymstoku”, autor: Katarzyna Urban, Promotor: dr hab. Grażyna Łaska.

W wydarzeniu uczestniczyli promotorzy laureatek: Prorektor ds. Studenckich i Dydaktyki PB dr hab. Grażyna Łaska, dr inż. arch. Maciej Kłopotowski i dr Beata Matowicka, a także Dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska



fot. M. Kolosa/SAF

prof. Józefa Wiater, Kierownik Zespołu Dydaktycznego Architektury Krajobrazu dr hab. art. rzeźb. Jerzy Grygorczuk, prof. PB oraz przedstawiciele Urzędu Miejskiego i mediów. Na zakończenie odbyła się krótka konferencja prasowa.

Prezydent Białegostoku po raz pierwszy odwiedził Bibliotekę i Studium Języków Obcych, od października 2012 roku funkcjonujące w nowo otwartym budynku CNK. Przewodniczką po Bibliotece była jej dyrektor, pani Joanna Putko. Prezydent z zainteresowaniem wysłuchał informacji o wprowadzonych tu rozwiązaniach technologicznych oraz wpisał się do pamiątkowej kroniki. Odwiedził także pomieszczenia Studium Języków Obcych, o których opowiedziała kierownik SJO Wioletta Omelianiuk. W jednej z sal Prezydent spotkał się ze studentami, którzy byli w trakcie lektoratu języka angielskiego.

Agnieszka Halicka



fot. M. Kolosa/SAF

Trzy największe uczelnie Białegostoku we współpracy z magistratem

We wtorek, 22 stycznia 2013 roku Prezydent Miasta Białegostoku, Rektor Politechniki Białostockiej, Rektor Uniwersytetu w Białymstoku oraz Rektor Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku podpisali list intencyjny o współpracy. Wspólne działanie dotyczyć ma przede wszystkim stworzenia miasteczka akademickiego, wspólnej promocji Białegostoku i oferty naukowo – dydaktycznej trzech wiodących uczelni w naszym mieście.

Władze miasta i uczelni chcą w ten sposób jeszcze skuteczniej budować wizerunek Białegostoku jako miasta z ogromnym potencjałem naukowym i dydaktycznym, z dogodnymi warunkami do studiowania, a także jako miasta przyjaznego inwestorom i młodym przedsiębiorcom.

Obecność i liczebność studentów ma bezpośrednie przełożenie na kondycję nie tylko uczelni, ale całej białostockiej gospodarki czy chociażby instytucji kultury. Ma też istotny wpływ na wizerunek miasta, także w kontekście kształcenia kadr na potrzeby inwestorów. W obliczu niżu demograficznego wyzwaniem jest przyciągnięcie na studia do Białegostoku młodych ludzi nie tylko z miasta i regionu, ale całej Polski. Z tych względów zabieganie o studentów musi być wspólnym celem i staraniem samorządu oraz uczelni.

Dzięki sformalizowaniu współpracy magistrat i szkoła wyższe będą mogły wspólnie wypracować i realizować przedsięwzięcia w zakresie promocji w kraju i za granicą, czy działania na rzecz tworzenia infrastruktury miejskiej przyjaznej studentom i kadrze naukowej.

Agnieszka Halicka



Od lewej: Prezydent Tadeusz Truskolaski, Rektor PB prof. Lech Dzienis, Prorektor ds. Nauki UMB prof. Adam Krętowski, Rektor UwB prof. Leonard Etel

Naukowcy z Politechniki Białostockiej będą współpracować z podlaską Służbą Celną

17 stycznia 2013 roku zostało podpisane porozumienie pomiędzy Politechniką Białostocką a podlaską Służbą Celną. Politechnika w charakterze opiniodawczym i doradczym będzie współpracować z podlaskimi celnikami w zakresie identyfikacji towarów o znaczeniu strategicznym, tj. podwójnego zastosowania i uzbrojenia. Produkty podwójnego zastosowania oznaczają takie artykuły, oprogramowanie i technologie, które mogą być stosowane w celach zarówno cywilnych, jak i wojskowych. Sygnatariuszami porozumienia są Rektor Politechniki Białostockiej prof. Lech Dzienis i Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku nadinspektor celny Mirosław Sienkiewicz.

Agnieszka Halicka



Politechnika Białostocka Diamentem Forbesa 2013



Miesięcznik Forbes (nr 2/2013) już po raz siódmy opracował i ogłosił ranking firm najszybciej zwiększających swoją wartość. Pod uwagę brane były wszystkie przedsiębiorstwa posiadające REGON, które w roku 2011 osiągnęły przychód co najmniej 5 mln złotych i złożyły sprawozdania finansowe do Krajowego Rejestru Sadowego.

W kategorii firm średnich, które uzyskały przychody od 50 mln do 250 mln zł, znalazła się Politechnika Białostocka. Uczelnia uzyskała przychód w wysokości 125,9 mln zł, uzyskując 45,56% dynamikę wzrostu (wzrost wartości 2009 do 2011 r.). Ten wynik uplasował Politechnikę na wysokim, czwartym miejscu podlaskiej listy rankingowej.

W wypowiedzi dla Forbesa Rektor Politechniki Białostockiej prof. Lech Dzieńis podkreślił: „Prowadzimy racjonalną politykę finansową. Nie wchodzimy w przedsięwzięcia, których nie jesteśmy pewni. Przez ostatnie cztery lata intensywnie korzystaliśmy też z funduszy unijnych. Staraliśmy się tylko o te dotacje, w których wkład własny był niewielki lub wręcz zerowy. Do 2008 roku Uczelnia pozyskała z funduszy 5 mln zł, od 2008 r. do dzisiaj ponad 220 mln złotych. Wkład własny wyniósł tylko 6 mln.”

W tym roku akademickim ruszyło Centrum Nowoczesnego Kształcenia PB z Biblioteką, Studium Języków Obcych, Centrum Zdalnego Nauczania oraz laboratoriami Naukowego Centrum Badawczo-Rozwojowego PB. Koszt inwestycji to ponad 65 mln złotych. Za około 4 mln złotych wybudowany został Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości i Wybranych Nowych Technologii (inauguracja działalności 11 lutego 2013 r.). Do końca 2014 roku zostanie otwarte nowoczesne Centrum dydaktyczno-badawcze INNO-EKO-TECH, w którym studenci będą zdobywać wiedzę o energii odnawialnej.

Monika Rokicka

Uczelnia wspiera akcje charytatywne

Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy, Wampiriada, Politechnika Dzieciom – nasza Uczelnia chce i umie pomagać potrzebującym, angażując się w projekty, których zadaniem jest wspieranie potrzebujących.



Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy

Politechnika Białostocka została partnerem głównym białostockiego finału WOŚP. Umowę o współpracy pomiędzy Białostockim Sztabem Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy a Uczelnią podpisali 7 grudnia 2012 roku Rektor prof. Lech Dzieńis oraz Hubert Zub, reprezentujący Stowarzyszenie Pogotowie Kulturalno-Społeczne. To wolontariusze skupieni wokół Pogotowia oraz Towarzystwa Ulepszania Świata stanowili trzon Białostockiego Sztabu WOŚP, któremu po raz kolejny przewodził Marcin Adam Wróbel. Tegoroczny Finał WOŚP promowany był hasłem „Gramy nowoczesnie”, które nawiązywało do nowoczesnych technologii, identyfikujących Politechnikę Białostocką oraz do nowoczesnego sprzętu medycznego, przekazywanego co roku szpitalom przez Fundację WOŚP.

13 stycznia 2013 roku w całym kraju (i licznych miejscach na świecie) odbywały się koncerty, wystawy i przedstawienia, podczas których wolontariusze zbierali pieniądze na wsparcie terapii noworodka i niemowlaka oraz na wyposażenie w sprzęt szpitali geriatrycznych i zakładów opiekuńczo-leczniczych. Jak co roku – relacje z Finału można było oglądać na antenie TVP i TVN, usłyszeć w rozgłoszeniach radiowych i zobaczyć w Internecie.

Bardzo bogaty program przygotowali organizatorzy 21. Finału w Białymstoku. Oprócz towarzyszących zbiórce pieniędzy koncertów, odbyło się szereg imprez dodatkowych. Przez centrum miasta przeszła parada złożona z Białostockiej Orkiestry Młodzieżowej, pojazdów i wolontariuszy. Przejechały w niej także oryginalne pojazdy zbudowane przez studentów Wydziału Mechanicznego. W zbiórkę pieniędzy zaangażowały się władze Uczelni. Drużyna złożona z Rektora prof. Lecha Dzieńisa, Prorektora ds. Studenckich i Dydaktyki dr hab. Grażyny Łaskiej, pracowników,

a także studentów – zarówno polskich, jak i Erasmusów – zapraszała przechodniów do wrzucania datków do puszek, rozdawała uczelniane krówki i WOŚPowe serduszka. Pieniądże zbierał także łazik Marsjański MAGMA2 zbudowany przez absolwenta i studentów Politechniki Białostockiej.

W sumie, Białostocki Sztab we współpracy ze sztabem z Wasilkowa, MDK i Młodzieżową Radą Miejską w Białymstoku zebrał **210 989,28 zł** (stan na 23 stycznia). W tej kwocie znajduje się 1 044,17 zł zebrane przez team Rektora Dzieńsa. Do tej sumy należy dodać pieniądze z aukcji przeprowadzonych przez białostocki Sztab na Allegro, w tym 306 zł za współprowadzenie walentynkowej audycji w Radiu Akadera. Rektor prof. Lech Dzieńis, na konferencji prasowej podsumowującej 21. Finał WOŚP w Białymstoku, zadeklarował udział Politechniki Białostockiej w przyszłorocznej akcji.

Politechnika Dzieciom

5 426 złotych i 24 grosze udało się zebrać podczas grudniowej akcji Politechnika Dzieciom. Pieniądże zostały przeznaczone na zakup prezentów świątecznych dla podopiecznych Stowarzyszenia Pomocy Rodzinie „Droga”. – Na wynik akcji złożyły się kilkudniowe zbiórki pieniędzy na wydziałach Politechniki Białostockiej oraz aukcja zorganizowana podczas uczelnianego Opłatka Akademickiego – powiedziała Katarzyna Pogorzelska, koordynatorka akcji Politechnika Dzieciom.

Akcja Politechnika Dzieciom rokrocznie w grudniu organizowana jest przez Samorząd Studentów Politechniki Białostockiej.

Wampiriada

595 honorowych donacji i zebranie ponad 267 litrów krwi to łączny efekt wiosennej i jesiennej edycji Wampiriady, przeprowadzonej wśród studentów i pracowników Politechniki Białostockiej. Organizatorem Wampiriady jest Niezależne Zrzeszenie Studentów przy współpracy z Regionalnymi Centrami Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa.

Majowa zbiórka odbyła się na Wydziałach: Mechanicznym (krew oddało w sumie 128 osób), Budownictwa i Inżynierii Środowiska (106 osób), Zarządzania (104 osoby) oraz na Wydziale Architektury (23 osoby). Natomiast w październiku na Wydziale Mechanicznym krew oddało 162 dawców, a na Wydziale Zarządzania 72. Paweł Łapiński, koordynator regionalny projektu, podsumowując jesienną akcję podkreślił, że 26 października na Wydziale Mechanicznym został pobity absolutny rekord frekwencyjny Wampiriady 2012: „Studenci dzielnie czekali w nieskończonej kolejce do oddania krwi, pracownicy Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa pracowali bez wytchnienia, a krew lała się strumieniami.”

Wszystkim wolontariuszom i darczyńcom serdecznie dziękujemy!

Agnieszka Halicka, Monika Rokicka



Aukcja podczas Opłatka Akademickiego, fot. M. Kolosa/SAF



XVII Turniej Piłki Siatkowej

11 listopada 2012 r., tradycyjnie w dniu Święta Niepodległości, rozegrany został XVII Turniej Piłki Siatkowej o Puchar JM Rektora Politechniki Białostockiej.

W Akademickim Centrum Sportu PB spotkały się dwie drużyny akademickie: AZS Politechnika i AZS Uniwersytet w Białymstoku oraz dwa zespoły grające w III lidze: „Żubr” Białowieża i „Mikolo” Sokółka. Rozegrano sześć spotkań, z których aż pięć zakończyło się wynikiem 2 : 1. Turniej wygrał zespół AZS Politechnika wygrywając wszystkie mecze i zdobywając Puchar JM Rektora. Kolejne miejsca zajęły drużyny: „Żubr”, „Mikolo” i AZS Uniwersytet.

Najlepszy zawodnik Turnieju – Damian Sidoruk, AZS PB
 Najlepszy libero – Wojciech Gabiec „Żubr”
 Najlepszy rozgrywający – Kamil Szklarz, „Mikolo”
 Najlepszy zagrywający – Kamil Kuźma, AZS PB

Organizatorem turnieju była sekcja siatkówki KU AZS Politechniki, a trenerem zwycięskiej drużyny jest mgr Stanisław Piątkowski.

SWFiS



III Turniej Judo im. Leszka Piekarskiego

13 grudnia 2012 r. w Akademickim Centrum Sportu PB odbyła się kolejna, trzecia już edycja Turnieju Judo im. Leszka Piekarskiego. Organizatorem był Klub Judo Politechniki Białostockiej, przy współudziale KU AZS Politechniki Białostockiej, KU AZS Uniwersytetu w Białymstoku oraz Organizacji Środowiskowej AZS Województwa Podlaskiego. Imprezę objęli patronatem Jego Magnificencja Rektor PB prof. Lech Dzienis oraz Prezydent Białegostoku dr hab. Tadeusz Truskolaski.

Turniej upamiętniający prekursora podlaskiego judo, trenera Leszka Piekarskiego, nabiera coraz wyższej rangi. W trzeciej edycji imprezy wystartowało ponad 220 zawodników i zawodniczek, reprezentujących 17 klubów sportowych, w tym trzy zagraniczne: Alytis Alytus (Litwa), Sdiushor Grodno (Białoruś) oraz Voru Judo Club REI (Estonia).

Zmagania trwały od wczesnych godzin rannych. Na matach rywalizowały dzieci, młodzicy oraz studenci i pracownicy wyższych uczelni. W klasyfikacji dzieci i młodzików po raz kolejny zwyciężyli gospodarze, czyli Klub Judo Politechniki Białostockiej.

W klasyfikacji akademickiej najlepsi okazali się studenci Politechniki Białostockiej. Nasi reprezentanci stawali na podium w następujących kategoriach:

Kategoria do 73 kg

Andrzej Jawor - I miejsce

Damian Śliwiński - II miejsce

Artsiom Kantsevy - III miejsce

Kategoria do 81 kg

Mateusz Hackiewicz - I miejsce

Michał Pilch - II miejsce

Kamil Andruszkiewicz - III miejsce

Kategoria do 90 kg

Marek Sipko - I miejsce

Rafał Chojnowski - II miejsce

Kategoria do 100 kg

Paweł Myszkowski - I miejsce

Kategoria powyżej 100 kg

Daniel Judycki - I miejsce

Kategoria OPEN

Rafał Chojnowski - I miejsce

Marek Sipko - II miejsce

Daniel Judycki - III miejsce

Trenerem studentów i pracowników Politechniki jest dr Piotr Klimowicz (4 DAN).

dr inż. **Paweł Myszkowski**, WE

fot. autor

Trener Leszek Piekarski w 1960 roku założył pierwszą sekcję judo na Podlasiu. Wychował wielu wspaniałych zawodników. Pod jego opieką trenowali m.in. Antoni Zajkowski (pierwszy polski srebrny medalista olimpijskiego turnieju judo z Monachium – 1972 r.), Edward Alkśnin (medalista mistrzostw Europy i olimpijczyk z Moskwy), Jerzy Buraczewski (w 1970 roku w Bordeaux zajął wysokie piąte miejsce w Mistrzostwach Europy Juniorów), a Uczniem Trenera Piekarskiego jest także prof. Andrzej Sikorski z Wydziału Elektrycznego PB, członek kadry narodowej judo, pełniący obecnie funkcję prezesa Klubu Judo Politechniki Białostockiej.

Klasyfikacja klubowa w rywalizacji dzieci i młodzików

L.p.	Klub	Liczba punktów
1	Klub Judo Politechniki Białostockiej	216,5
2	Sdiushor Grodno (Białoruś)	97,5
3	UKS Narew Łapy	71
4	Jagiellonia Judo Club Białystok	67,5
5	MKS Żak Elk	60,5
6	MULKS Technik Orion Radzyń Podlaski	59,5
7	Lemur Warszawa	53,5
8	UKJ Kobra Warszawa	35,5
9	UKJ Ryś Warszawa	32,5
10	Voru JUDOCLUB REI (Estonia)	29,5
11	Kyodotaj Judo Filipów	19,5
12	Akademia Judo Warszawa	18
13	Minotaur	15,5
14	Alytis Alytus (Litwa)	11
15	SKS Pomorzanka Sejny	5



Politechnika Białostocka ma nowych profesorów

W 2012 roku trzech pracowników naukowych Politechniki Białostockiej odebrało z rąk Prezydenta Bronisława Komorowskiego nominacje na profesorów zwyczajnych.

31 maja 2012 roku w grupie 49 osób, którym Prezydent wręczył akty nominacyjne znaleźli się dr hab. Witold Łojkowski, prof. PB oraz dr hab. inż. Brunon Lejdy, prof. PB. Podczas uroczystości rozdania nominacji Prezydent podkreślał, że uczelnie wyższe powinny uzbrajać Polaków w umiejętność elastycznego poruszania się na rynku pracy i w zmieniającej się rzeczywistości.

Prof. dr hab. Witold Łojkowski jest kierownikiem Laboratorium Nanostruktur dla Fotoniki i Nanomedycyny Instytutu Wysokich Ciśnień PAN w Warszawie, od 2011 r. pracownikiem naukowo-dydaktycznym Wydziału Zarządzania. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał na Politechnice Warszawskiej w 1980 r., a w 1994 r. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie przyznała mu stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria materiałowa. Działalność naukowa prof. Łojkowskiego skoncentrowana jest na nanotechnologiach wysokociśnieniowych i mikrofalowych. Zagadnieniom z dziedziny inżynierii materiałowej oraz mechanizmom tworzenia się nanostruktury w metalach dedykowane były odbyte staże zagraniczne Profesora, uczestnictwo w licznych projektach badawczych, a także udział w komitetach programowych szeregu krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych. Prof. Łojkowski jest autorem ponad 175 publikacji w renomowanych czasopismach międzynarodowych, z łączną liczbą cytatów ponad 1400, index Hirscha 15. Jest członkiem komitetu MPNS Materials, Physics and Nanosciences COST programu europejskiego COST oraz koordynatorem Polskiej Platformy Nanotechnologii i Warszawskiej Sieci Nanotechnologii, należy do komitetu programowego EMRS Fall Meeting 2013.

Profesor Brunon Lejdy jest pracownikiem Politechniki Białostockiej od 1978 roku. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1977 r., a doktora habilitowanego w 1996 r., oba przyznane przez Radę Naukową Wydziału Elektrycznego Politechniki Wrocławskiej. Działalność naukowa, badawcza i dydaktyczna Profesora koncentruje się wokół przedmiotów związanych z zagadnieniami instalacji elektrycznych oraz ochrony przeciwporażeniowej. Prof. Lejdy jest autorem lub współautorem ok. 140 publikacji w czasopismach naukowo-technicznych oraz w materiałach z konferencji i seminariów naukowo-technicznych. W ramach współpracy z przemysłem jest autorem ponad stu opracowanych opinii i ekspertyz naukowych dla otoczenia gospodarczego. W swojej pracy dydaktycznej Profesor zwraca szczególną uwagę na komplementarne łączenie zagadnień teoretycznych i praktycznych, co wynika z jego olbrzymiego doświadczeniem praktycznym. Profesor Brunon Lejdy aktywnie uczestniczy w procesie rozwoju młodej kadry, był promotorem w trzech zakończonych przewodach doktorskich.

24 października 2012 r. tytuł profesora nauk technicznych otrzymał dr hab. inż. Andrzej Witold Sowa, prof. PB – pracownik Wydziału Elektrycznego. Profesor Andrzej Sowa stopień doktora nauk technicznych oraz doktora habilitowanego uzyskał w Politechnice Warszawskiej odpowiednio w latach 1979 i 1989. Na Wydziale Elektrycznym PB pracuje od 1979 roku; w 1991 roku objął tu kierownictwo Katedry Telekomunikacji i Aparatury Elektronicznej (początkowo Katedry Aparatury Elektronicznej). Profesor jest autorem ponad 300 publikacji naukowych, w tym 8 monografii, uczestnikiem kilku staży zagranicznych m.in. w Wiedniu i Uppsali, aktywnym członkiem międzynarodowych i krajowych organizacji naukowych. Jego zakres zainteresowań zawodowych obejmuje: zagadnienia ochrony odgromowej obiektów budowlanych, przepięciowej urządzeń i systemów elektronicznych, kompatybilności elektromagnetycznej oraz wysokonapięciowej techniki pomiarowej. Profesor Sowa jest również rzeczoznawcą SEP w dziedzinie kompatybilności elektromagnetycznej oraz ochrony odgromowej i przepięciowej.

Wszystkim Nominowanym serdecznie gratulujemy.

oprac. **Monika Rokicka**

Rektor Dzień wręcza Prof. Lejdemu okolicznościowy dyplom, Święto Szkoły 6 grudnia 2012 r.



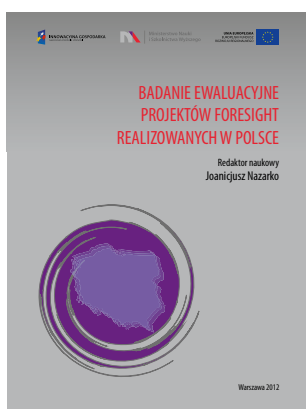
Dr hab. inż. Małgorzata Grądzka-Dahlke nagrodzona



Dr hab. inż. Małgorzata Grądzka-Dahlke, jako jedyny naukowiec z Białegostoku, została laureatką nagrody Ministra Nauki za 2012 rok. 19 grudnia 2012 r. podczas uroczystej gali Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Barbara Kudrycka uhonorowała najwybitniejszych polskich uczonych i nauczycieli akademickich. Nagrody w postaci statuetki i nagrody finansowej trafiły do ponad 120 osób – najwybitniejszych w swoich dyscyplinach badaczy, odkrywców nowych technologii, autorów teorii i dzieł wpisanych do światowego kanonu.

Prodziekan ds. Nauki Wydziału Mechanicznego PB dr hab. inż. Małgorzata Grądzka-Dahlke zajmuje się inżynierią materiałową, szczególnie w zastosowaniach biomedycznych. Pracuje m.in. nad udoskonaleniami endoprotez stawu biodrowego.

Monografia zespołu pracowników WZ na stronie MNiSW



Na stronie internetowej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w dziale Polityka naukowa państwa – Prognozy rozwoju, została zamieszczona monografia pt. *Badania ewaluacyjne projektów foresight realizowanych w Polsce*, przygotowana pod redakcją naukową prof. dr. hab. inż. Joanicjusza Nazarko.

Prezentowana publikacja jest pierwszym w Polsce systematycznym monograficznym opracowaniem problematyki badań ewaluacyjnych projektów foresightowych realizowanych w Polsce. Powstała ona jako efekt ekspertyzy wykonanej na zamówienie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego przez zespół pracowników Wydziału Zarządzania Politechniki Białostockiej. Wśród autorów monografii są: prof. dr hab. inż. Joanicjusz Nazarko, dr hab. Joanna Ejdys, prof. nzw., dr Anna Kononiuk, mgr Alicja Gudanowska, dr Andrzej Magruk, mgr Łukasz Nazarko.

Zapraszamy do zapoznania się pełnym tekstem monografii:
<http://www.nauka.gov.pl/nauka/polityka-naukowa-panstwa/prognozy-rozwoju/>.

dr hab. **Joanna Ejdys**, prof. nzw,
 Prodziekan ds. Nauki i Rozwoju, Wydział Zarządzania

Wykład Zbigniewa Oksiuty



Architekt i wizjoner Zbigniew Oksiuta wygłosił 29 października 2012 r., w hali Wydziału Architektury PB wykład otwarty pt. „Biological Future?”

Zbigniew Oksiuta jest absolwentem Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej. Od 2010 jest wykładowcą w School of Architecture, Rensselaer Polytechnic Institute w Troy, New York w USA. Wykłada gościnnie na wielu międzynarodowych uniwersytetach, w instytucjach artystycznych i naukowych, m.in. w Niemieckiej Agencji Kosmicznej (DLR) w Kolonii, Narodowej Galerii Sztuki Zachęta w Warszawie, Slade School of Art i Architectural Association London; Columbia University oraz w Pratt Institute, New York; School of the Art Institute of Chicago. Brał udział w wielu wystawach międzynarodowych, między innymi w Centrum Sztuki Współczesnej, Warszawa 1996 i 2004, na Międzynarodowych Targach Designu, Kolonia 2000, w ArchiLab w Orleans, Francja, 2004, Ars Electronica Linz, Austria, 2007, Biennale Sztuki Elektronicznej, Perth Australia, 2007, Foundation for Art and Creative Technology, Liverpool 2007; Casino Luxembourg 2009, Science Gallery, Dublin, Irlandia 2011. W 2004 reprezentował Polskę w wystawie zbiorowej na Biennale Architektury w Wenecji.

Architekt pracuje obecnie nad wizją biologicznej architektury. Jego projekty „Jelly Habitat”, „Plasmalemma - Underwater Habitat” „Space Garden” stanowią interdyscyplinarne przenikanie elementów sztuki, architektury i nauk przyrodniczych. Prace wykorzystują najnowsze technologie i powstają przy współpracy z naukowcami. Celem badań jest stworzenie warunków do hodowli systemów i przestrzeni w biosferze i kosmosie.

WA

Habilitacje pracowników Politechniki Białostockiej w 2012 roku

dr hab. Małgorzata Dolistowska

praca habilitacyjna:	„W poszukiwaniu tożsamości miasta. Architektura i urbanistyka Białegostoku w latach 1795-1939”
recenzenci:	prof. dr hab. inż. arch. Wojciech Bonenberg (Politechnika Poznańska), prof. dr hab. Maria Jolanta Zychowska (Politechnika Krakowska), prof. dr hab. inż. arch. Krzysztof Pawłowski (Politechnika Łódzka), dr hab. inż. arch. Krystyna Kirschke (Politechnika Wroclawska)
jednostka wykonująca:	Politechnika Białostocka, Wydział Architektury
jednostka nadająca stopień:	Politechnika Wroclawska, Wydział Architektury
uzyskany stopień:	doktor habilitowany nauk technicznych w dyscyplinie architektura i urbanistyka
data kolokwium habilitacyjnego:	6 czerwca 2012 r.

Dr hab. Małgorzata Dolistowska, historyk sztuki, absolwentka Instytutu Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego i Studium Badań Zabytków Architektury Politechniki Warszawskiej, stypendystka Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej, jest pracownikiem Wydziału Architektury, gdzie kieruje Pracownią Historii Architektury i Konserwacji Zabytków. Od wielu lat prowadzi badania nad specyfiką pejzażu kulturowego i historią architektury historycznych ziem północno-wschodnich Rzeczypospolitej w XIX wieku i pierwszej połowie wieku XX, ze szczególnym uwzględnieniem Białegostoku. Jest autorką kilkudziesięciu publikacji naukowych, licznych opracowań konserwatorskich i prac badawczych poświęconych architekturze i sztuce regionu.

Przedmiotem rozprawy habilitacyjnej jest historyczna przestrzeń Białegostoku – analiza przemian barokowej rezydencji magnackiej w nowoczesny ośrodek miejski, formowanie się i rozwój w wieku dziewiętnastym oraz przeobrażenia, które nastąpiły w trzech pierwszych dekadach następnego stulecia. Założenia metodologiczne rozprawy stanowiły syntezę badań historycznych, rekonstruujących obraz przestrzeni miejskiej, z badaniami uwarunkowań kulturowych i społeczno-politycznych, w zasadniczy sposób wpływających na jej kształt. Miasto analizowane było w tym kontekście jako twór o złożonej strukturze nakładających się i wzajemnie przenikających warstw, jako palimpsestowa przestrzeń wielokrotnego zapisu. Nowoczesny Białystok został ukształtowany przez wielokulturową i wielowyznaniową społeczność; Polacy, Żydzi, Rosjanie i Niemcy wyraziliście zaznaczyli swoją obecność w przestrzeni miasta. Cezurę graniczną stanowiły dramatyczne wydarzenia II wojny światowej; w ich wyniku zniszczona została prawie całkowicie substancja architektoniczna śródmieścia, a dramatyczne losy większości mieszkańców dopełniły procesu przerwania ciągłości kulturowej. Miejsca i nieliczne ocalałe budynki utraciły swoje konotacje, zagubione zostały nazwy, zapomniane narracje.

Tytuł monografii „W poszukiwaniu tożsamości miasta...” wskazuje na podjętą próbę odczytania we współczesnej przestrzeni miejskiej utraconych obszarów tożsamości. Przyjęto – w ślad za współczesnymi teoretykami tożsamości miejsca – rozumienie tego terminu jako uświadomionej, indywidualnie nacechowanej przestrzeni, która może stać się punktem wyjścia do relacji utożsamienia. Szczególną rolę w budowaniu tożsamości opartej na związkach relacyjnych odgrywa architektura, bowiem operując językiem przestrzeni, wyraża jednocześnie jej osobliwość. Jednak język odziedziczonej architektury jest martwy, jeśli nie towarzyszy mu identyfikacja. Podjęte, po raz pierwszy na tak szeroką skalę, badania w archiwach Wilna, Sankt Petersburga, Moskwy i Grodna, przyniosły całkowicie nowy materiał ikonograficzny i pozwoliły na rekonstrukcję nieznanych do tej pory miejsc i budowli oraz ich nową interpretację. W monografii zdefiniowano zatem główne materialne i niematerialne desygnaty utraconych obszarów tożsamości miasta: miejsc i budowli nieobecnych, przeobrażonych i zapomnianych (wymazanych i niefunkcjonujących w zbiorowej pamięci). Ta przywrócona do wspólnego „magazynu pamięci” przestrzeń może, i powinna, stać się częścią przestrzeni tożsamości dzisiejszych mieszkańców miasta.

dr hab. inż. arch. Jarosław Szewczyk

praca habilitacyjna:	„Budownictwo z polan opałowych (Cordwood Masonry albo Stackwall)”
recenzenci:	dr hab. inż. Zbigniew Paszkowski (Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie), dr hab. inż. Jan Kazimierz Kurek (Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki), prof. dr hab. inż. Miriam Wiśniewska (Politechnika Warszawska)
jednostka wykonująca:	Politechnika Białostocka, Wydział Architektury
jednostka nadająca stopień:	Politechnika Warszawska, Wydział Architektury

Wydział Architektury





uzyskany stopień:

doktor habilitowany nauk technicznych w dyscyplinie architektura i urbanistyka

data kolokwium habilitacyjnego: 25 września 2012 r.

Habilitant jest absolwentem Wydziału Architektury PB, a od 1996 roku jego pracownikiem, autorem czterech rozpraw monograficznych, ponad stu innych publikacji naukowych i 63 publikacji popularyzujących naukę. Podstawą postępowania habilitacyjnego przeprowadzonego w tzw. nowym trybie (ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, art.18a) była rozprawa „Budownictwo z polan opałowych (cordwood masonry albo stackwall)” wydana przez Oficynę Wydawniczą PB. Tematem rozprawy jest dawne tanie budownictwo z zastosowaniem specyficznej konstrukcji ścian, wznoszonych z drobnowymiarowych polan opałowych układanych poziomymi warstwami i spajanych zaprawą wapienną lub glinianą. Ten sposób budowania zwano w Polsce murem czeskim, drzewogliną lub drzewobetonem (w zależności od wariantu), zaś w terminologii międzynarodowej *stackwall* albo *cordwood masonry*. Przykłady takiego budownictwa znano dotąd z obszarów Czech, Norwegii i Szwecji, a przede wszystkim pogranicza USA i Kanady, gdzie było ono przedmiotem systematycznych badań naukowych i gdzie wiele budynków mających tę konstrukcję wzniesli na przełomie XIX i XX wieku emigranci z Polski. Jednak w międzynarodowym piśmiennictwie naukowym podaje się, że ten rodzaj konstrukcji nie występował i nie występuje w Polsce. Tymczasem w latach 2000-2010 Jarosław Szewczyk pozyskał informacje o 262 obiektach o wspomnianej konstrukcji, znajdujących się w 14 miastach i w 118 wsiach Podlasia i pochodzących z lat 1920-1955 (połowa zachowała się do dziś, wiele jest nadal zamieszkałych). Kolejne budynki odnaleziono później, tak iż liczba znanych podlaskich obiektów posiadających tę konstrukcję sięga dziś 300; większość z nich zarejestrowano też na fotografiach. To zaskakująco dużo, zważywszy, że największe znane dotąd skupisko „polanowych” budynków w Wisconsin w USA obejmowało nie więcej jak 70 obiektów, z których po dziś dzień przetrwało kilka lub co najwyżej kilkanaście. W monografii Jarosław Szewczyk broni tezy, że pomijane we wcześniejszych badaniach podlaskie budownictwo ludowe z drewna opałowego charakteryzuje się wielością wariantów, wykraczających poza dawne książkowe standardy oraz nieznaną gdzie indziej konstrukcyjną finezją. Te cechy, a także hipotetyczne powiązania z podobnymi zjawiskami budowlanymi zaobserwowanymi poza terytorium Polski, powodują, że podlaskie budownictwo z drewna opałowego nie tylko stanowi swoiste kuriozum technologiczne, lecz należy do najcenniejszych elementów podlaskiego dziedzictwa budowlano-architektonicznego, a także, jak się wydaje, stanowi równie cenną część architektury wernakularnej w ujęciu ogólnosiwiatowym.

notatkę przygotował prof. dr hab. inż. **Andrzej Sowa**

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

dr hab. inż. Irena Ickiewicz

praca habilitacyjna:

„Posadowienie fundamentów bezpośrednich w funkcji przemarzania gruntów”

recenzenci:

prof. dr hab. inż. Piotr Klemm (Politechnika Łódzka), dr hab. inż. Andrzej Truty (Politechnika Krakowska), prof. dr hab. inż. Lech Wysokiński, dr hab. inż. Katarzyna Zabielska-Adamska (Politechnika Białostocka)

jednostka wykonująca:

Politechnika Białostocka, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

jednostka nadająca stopień:

Politechnika Białostocka, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
doktor habilitowany nauk technicznych w zakresie budownictwa, specjalność fizyka budowli

uzyskany stopień:

data kolokwium habilitacyjnego: 17 października 2012 r.

W dniu 17.10.2012 Rada Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, biorąc pod uwagę ocenę dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej, ocenę przebiegu kolokwium i po wysłuchaniu wykładu habilitacyjnego, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki, Dz. U. nr 65 poz. 595 z późniejszymi zmianami, nadała dr inż. Irenie Ickiewicz stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauki technicznej, w dyscyplinie budownictwo w specjalności fizyka budowli. Dr hab. inż. Irena Ickiewicz pracuje w Zakładzie Podstaw Budownictwa i Fizyki Budowli Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska PB.

Rozprawa habilitacyjna nt. „Posadowienie fundamentów bezpośrednich w funkcji przemarzania gruntów” zawiera analizę głębokości posadowień fundamentów ze względu na głębokość przemarzania gruntu, propozycję ociepleń fundamentów tak, aby była możliwość ich płytszego posadowienia (nawet do głębokości 0,5 m). Autorka opracowała wzory obliczeniowe powstałe na podstawie obliczeń numerycznych, które zostały zweryfikowane doświadczalnie. W rozprawie zaproponowano również, aby zmieniona została „mapa klimatyczna Polski”, dotycząca głębokości posadowień bezpośrednich ze względu na głębokość przemarzania gruntu. Jednak zmiana taka wymaga gruntownych badań od strony statystyki, co wiąże się z dużym nakładem pracy oraz, a może przede wszystkim, z kosztami związanymi z pozyskaniem danych klimatycznych.

dr hab. inż. Elżbieta Skorbiłowicz

praca habilitacyjna:	„Studia nad rozmieszczeniem niektórych metali w środowisku wodnym zlewni górnej Narwi”
recenzenci:	dr hab. Katarzyna Glińska-Lewczuk (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie), prof. dr hab. inż. Krzysztof Kuczewski (Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu), prof. dr hab. inż. Kazimierz Piekut (SGGW)
jednostka wykonująca:	Politechnika Białostocka, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
jednostka nadająca stopień:	Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
uzyskany stopień:	doktor habilitowany nauk rolniczych w zakresie ochrona i kształtowanie środowiska, specjalność inżynieria i ochrona wód
data kolokwium habilitacyjnego:	27 czerwca 2012 r.

W pracy habilitacyjnej oceniono zawartości wybranych metali w wodzie, osadach dennych i roślinach naczyniowych w rzekach zlewni górnej Narwi, zlokalizowano obszary najbardziej zanieczyszczone oraz prześledzono zależności występowaniem metali w wodzie, osadach dennych i roślinach wodnych. W pracy przedstawiono następujące zagadnienia kluczowe badań realizowanych w latach 2002-2007:

- określenie zawartości i rozmieszczenie metali w osadach dennych, wodach powierzchniowych górnej Narwi i jej wybranych dopływach z uwzględnieniem sezonowości oraz źródeł zanieczyszczeń;
- porównanie stężeń metali w wodach i osadach dennych górnej Narwi i jej dopływów z przepisami prawnymi obowiązującymi w Polsce;
- zastosowanie pojedynczej ekstrakcji (HCl) w osadach dennych do oceny stopnia rozpuszczalności, toksyczności i biologicznej przyswajalności metali;
- przeprowadzenie badań stopnia mobilności metali w oparciu o sekwencyjną ekstrakcję chemiczną (BCR) w wybranych próbkach osadów dennych;
- ocena biodostępności metali ciężkich występujących w środowisku badanych rzek z wykorzystaniem bioindykatorów roślinnych;
- wykonanie badań zawartości metali w glebach zlewni górnej Narwi;
- ustalenie wielowymiarowych zależności regresyjnych między analizowanymi zbiorami danych;
- statystyczne opracowanie zawartości pierwiastków śladowych w badanych rzekach przy zastosowaniu sztucznych sieci neuronowych.

W pracy przedstawiono kompleksowe badania (obszerny materiał badawczy uzyskany z sześciolletnich badań) środowiska uwzględniające jakość wód powierzchniowych, osadów dennych, roślin wodnych i gleb zlewni górnej Narwi w nawiązaniu do wielokierunkowej aktywności gospodarczej i bytowej człowieka na obszarze funkcjonalnym Zielone Płuca Polski. Uzyskane wyniki badań stanowią istotne rozszerzenie dotychczasowego stanu wiedzy w zakresie jakości środowiska wodnego i mogą służyć do celów porównawczych dla innych terenów zanieczyszczonych metalami. Wykonane badania mogą być wykorzystane przy opracowaniu planów ochrony tych obszarów jako miejsca zachowania bioróżnorodności. Modele matematyczne (statystyczne), które zastosowano w pracy do opisywania przemian zachodzących w środowisku wodnym mogą być wykorzystane w praktyce inżynierskiej. Udokumentowany materiał badawczy może być wykorzystywany do przewidywania zmian zachodzących w środowisku wodnym zlewni górnej Narwi.

Dr hab. inż. Elżbieta Skorbiłowicz jest autorką 76 prac naukowych, w tym 29 prac indywidualnych. W czasopiśmie z tzw. listy filadelfijskiej opublikowała 16 publikacji (*Physics and Chemistry of the Earth, Ecotoxicology and Environmental Safety, Fresenius Environmental Bulletin, Environment Protection Engineering, Oceanological and Hydrobiological, Studia Polish Journal of Environmental Studies*). Ponadto opublikowała 38 komunikatów, doniesień naukowych i streszczeń. Jej dotychczasowy dorobek naukowo-badawczy składa się w sumie z 114 pozycji. Ponadto wykonała około 160 prac dla przemysłu i odbiorców zewnętrznych (udokumentowane rejestrami wewnętrznymi i zewnętrznymi).

dr hab. inż. Mirosław Skorbiłowicz

praca habilitacyjna:	„Czynniki i procesy kształtujące obieg składników mineralnych w wodach rzecznych zlewni górnej Narwi”
recenzenci:	prof. dr hab. inż. Józef Mosiej (SGGW), prof. dr hab. inż. Krzysztof Ostrowski (Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie), prof. dr hab. inż. Czesław Przybyła (Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu), dr hab. inż. Krzysztof Pulikowski (Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu)
jednostka wykonująca:	Politechnika Białostocka, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

jednostka nadająca stopień: Instytut Technologiczno – Przyrodniczy w Falentach
 uzyskany stopień: doktor habilitowany nauk rolniczych w zakresie ochrony i kształtowania środowiska, specjalność: inżynieria i ochrona wód
 data kolokwium habilitacyjnego: 21 luty 2012 r.

Celem pracy było wskazanie mechanizmów, przyczyn i źródeł wzbogacania w składniki mineralne zasobów wód rzecznych na obszarze zlewni górnej Narwi. Przeprowadzone badania wykazały, a testy statystyczne potwierdziły, że największy ładunek składników mineralnych spośród wszystkich dużych dopływów Narwi odpływa ze zlewni Orlanki. Zlewnia tej rzeki jest użytkowana rolniczo. Skutkuje to zwiększonym dopływem składników mineralnych z jej obszaru. Do głównych przyczyn i źródeł wzbogacania składnikami mineralnymi wód Orlanki zaliczono punktowe źródło – miasto Bielsk Podlaski oraz procesy intensywnego przemieszczania tych składników z obszaru zlewni w czasie zmiennych warunków atmosferycznych. Największe ładunki jednostkowe składników mineralnych odpływają ze zlewni grupy małych rzek. Charakter rolniczy, leśny i zurbanizowany zlewni tych rzek dodatkowo różnicował stężenie badanych składników. Małe rzeki wykazują przewagę zasilania powierzchniowego nad podziemnym, co jest bezpośrednią przyczyną znacznego wzbogacania ich wód w składniki mineralne migrujące z ich urozmaiconych zlewni. Ponadto procesy samooczyszczania w tych rzekach są ograniczone z uwagi na ich wielkość. Średnie stężenie $N-NO_2^-$, $N-NO_3^-$, $P-PO_4^{3-}$, $S-SO_4^{2-}$, Cl^- , Ca^{2+} , Mg^{2+} , Na^+ , K^+ i Zn^{2+} było dodatnio zależne od średniego przepływu wód Narwi, natomiast ujemnie – stężenie $Fe^{2+/3+}$. Jest to efekt przewagi źródeł powierzchniowych składników mineralnych nad punktowymi w zlewni bezpośredniej górnej Narwi. Nie uzyskano wiarygodnych zależności pomiędzy stężeniem badanych składników a przepływem wód Supraśli. Stężenie większości badanych składników w wodach Narewki nie wykazywały korelacji z przepływem, oprócz $P-PO_4^{3-}$, $S-SO_4^{2-}$ i Cl^- . W tych przypadkach otrzymano zależności ujemne. Widoczna jest tutaj przewaga źródeł punktowych nad powierzchniowymi oraz znaczne zalesienie zlewni, działające retencyjnie na wody obu rzek, powodujące okresowo uwalnianie niektórych składników z osadów dennych do wód. W wodach Orlanki otrzymano zależności na poziomie współczynników korelacji mieszczących się w zakresie 0,60 – 0,95 między natężeniem przepływu a stężeniem większości badanych składników, co również prowadzi do stwierdzenia o przewadze źródeł powierzchniowych w jej zlewni nad punktowymi. W przypadku małych rzek nie wykazano tych zależności, dając równocześnie podstawę do dowodu o przewadze źródeł punktowych nad powierzchniowymi w ich zlewniach.

Wydział Elektryczny

dr hab. inż. Ewa Świercz

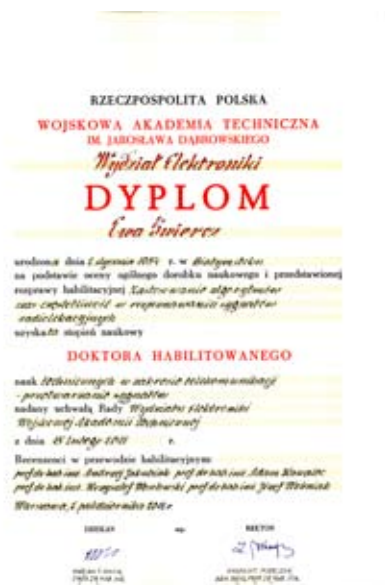
praca habilitacyjna: Zastosowanie algorytmów czas-częstotliwość w rozpoznawaniu sygnałów radiolokacyjnych
 recenzenci: dr hab. inż. Andrzej Jakubiak (Politechnika Warszawska), prof. dr hab. inż. Adam Kawalec (WAT), prof. dr hab. inż. Krzysztof Wesolowski (Politechnika Poznańska), prof. dr hab. inż. Józef Woźniak (Politechnika Gdańska)
 jednostka wykonująca: Politechnika Białostocka, Wydział Elektryczny
 jednostka nadająca stopień: Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego, Wydział Elektroniki
 uzyskany stopień: doktor habilitowany nauk technicznych w zakresie telekomunikacji, specjalność przetwarzanie sygnałów
 data kolokwium habilitacyjnego: 15 luty 2012 r.

Tematyka rozprawy habilitacyjnej jest związana z niestacjonarnymi sygnałami ze skomplikowanymi modulacjami częstotliwości. Sygnały z takim typem niestacjonarności mogą być modelami sygnałów radiolokacyjnych. W opracowanej monografii dr hab. inż. Ewa Świercz zaproponowała liniowe i nieliniowe algorytmy czas-częstotliwość w zadaniach przetwarzania sygnałów przy niepełnej wiedzy o sygnale ukrytym w nieznanym i bardzo dużych zakłóceniach. Omawiane zagadnienia są związane z takimi aspektami przetwarzania czasowo-częstotliwościowego sygnałów niestacjonarnych jak:

- analiza i synteza sygnału niestacjonarnego ukrytego w zakłóceniach,
- detekcja sygnału ukrytego w zakłóceniach,
- estymacja cech sygnałów niestacjonarnych ukrytych w zakłóceniach,
- filtracja dwuwymiarowa sygnałów niestacjonarnych ukrytych w zakłóceniach,
- modelowanie zakłóceń biernych z wykorzystaniem algorytmów czas-częstotliwość,
- klasyfikacja sygnałów niestacjonarnych ukrytych w zakłóceniach.

Przedstawione w rozprawie algorytmy są rozszerzonym spojrzeniem na sygnały niestacjonarne w ujęciu czasowo-częstotliwościowym i pozwalają na bardziej wnikliwą ocenę obiektu oświetlanego przez radar.

Dr hab. inż. Ewa Świercz jest autorką ponad 60 prac naukowych. Wiele artykułów jej autorstwa było publikowanych zarówno w czasopismach o zasięgu krajowym, jak i w wysoko punktowanych czasopismach o zasięgu ogólnosiwiatowym, m.in. *Signal Processing* (Else-



vier), *Mathematics and Computers in Simulation* (Elsevier), *Advances in Engineering Software* (Elsevier), *International Journal of Applied Mathematics and Computer Science*. Dr hab. inż. Ewa Świercz jest również recenzentem artykułów zgłaszanych do druku w czasopismach w wydawnictwie Elsevier, w czasopiśmie *International Journal of Applied Mathematics and Computer Science*. Była też recenzentem wielu artykułów na konferencje krajowe i międzynarodowe.

dr hab. inż. Michał Kuciej

praca habilitacyjna: „Analityczne modele niustalonego nagrzewania tarcowego”
recenzenci: prof. dr hab. Wiesław Nagórko (SGGW), prof. dr hab. inż. Andrzej Seweryn (Politechnika Białostocka), prof. dr hab. inż. Andrzej Tylikowski (Politechnika Warszawska)
jednostka wykonująca: Politechnika Białostocka, Wydział Mechaniczny
jednostka nadająca stopień: Politechnika Białostocka, Wydział Mechaniczny
uzyskany stopień: doktor habilitowany nauk technicznych w dyscyplinie mechanika, specjalność termomechanika

data kolokwium habilitacyjnego: 28 listopada 2012 r.
 Rada Wydziału Mechanicznego Politechniki Białostockiej wyróżniła dorobek naukowy i rozprawę habilitacyjną.

Głównym celem badań zamieszczonych w monografii naukowej pt. „Analityczne modele niustalonego nagrzewania tarcowego” było opracowanie analitycznych i analityczno-numerycznych metod rozwiązywania zagadnień cieplnych tarcia ciał ograniczonych płaskimi równoległymi powierzchniami. Obiektem badań były niustalone pola temperatury i naprężeń termicznych w trzech układach tarcowych (warstwa-warstwa, warstwa-półprzeźreń oraz półprzeźreń-warstwa-półprzeźreń). Zakres badań obejmował liniową teorię przewodnictwa ciepła i quasi-statyczną niesprężoną teorię termosprężystości. Znalezione rozwiązania analityczne pozwalają opisać z wysoką dokładnością krótkotrwałe procesy niustalonego nagrzewania tarcowego takich typów węzłów tarcia, jakimi są np. układy hamulcowe. Umożliwia to przeprowadzenie analizy parametrycznej oraz otrzymanie asymptotycznych ocen temperatur (tzn. jakościowe i ilościowe zbadanie wpływu różnych parametrów wejściowych na procesy cieplne przebiegające w pobliżu obszaru kontaktu elementów tarcowych). W przeprowadzonym cyklu badań ustalono wpływ wielkości i ewolucji obciążenia cieplnego, właściwości cieplno-fizycznych materiałów, przewodności cieplnej powierzchni kontaktu, intensywności chłodzenia powierzchni wolnych oraz struktury periodycznej komórki kompozytowego materiału jednego z elementów pary ciernej na rozkłady pól temperatury i naprężeń termicznych. Zaproponowano wzory inżynierskie do obliczeń prędkości i trwałości hamowania, ewolucji temperatury i naprężeń termicznych na powierzchni tarcia, nie tylko podczas hamowania, ale i po zatrzymaniu się.

Dr hab. inż. Michał Kuciej jest autorem lub współautorem około 30 artykułów w czasopiśmie znajdujących się w bazie *Journal Citation Reports* (JCR), między innymi w: *International Journal of Heat and Mass Transfer* (Elsevier), *International Communications in Heat and Mass Transfer* (Elsevier), *Heat and Mass Transfer* (Springer), *Numerical Heat Transfer, Part A* (Taylor and Francis), *Applied Thermal Engineering* (Elsevier), *Journal of Thermal Sciences* (Elsevier), *Materials Science* (Springer), *Journal of Friction and Wear* (Allerton Press), *Archive of Applied Mechanics* (Springer). Dr hab. inż. Michał Kuciej jest również recenzentem w czasopiśmie naukowych oraz należy do rady naukowej dwóch czasopism międzynarodowych.

dr hab. Ewa Pawłuszewicz

praca habilitacyjna: „Sterowalność, obserwowalność, realizowalność systemów dynamicznych na skalach czasowych”
recenzenci: prof. dr hab. inż. Andrzej Bartoszewicz (Politechnika Łódzka), prof. dr hab. Bronisław Jakubczyk (Instytut Matematyczny PAN), prof. dr hab. inż. czł. rzecz. PAN Jerzy Klamka (Instytut Informatyki Teoretycznej i Stosowanej PAN), prof. dr hab. inż. Bogdan Sapiński (AGH)
jednostka wykonująca: Politechnika Białostocka, Wydział Mechaniczny
jednostka nadająca stopień: Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie, Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki
uzyskany stopień: doktor habilitowany nauk technicznych w zakresie automatyki i robotyki, specjalność teoria sterowania
data kolokwium habilitacyjnego: 29 czerwca 2012 r.

Dr hab. Ewa Pawłuszewicz, absolwentka Uniwersytetu Warszawskiego Filia w Białymstoku, jest pracownikiem Wydziału Mechanicznego. Od lat prowadzi badania naukowe w dziedzinie teorii sterowania. Dorobek naukowy dr hab. Ewy Pawłuszewicz obejmuje w sumie ok. 60 publikacji, z czego 19 ukazało się w renomowanych czasopiśmie o zasięgu światowym. Od dwunastu lat współpracuje z profesorem Ülle Kotta z Instytutu Cybernetyki przy Politechnice w Tallinie w Estonii. W roku 2009 decyzją komisji powołanej przez Portugalską Fundację Nauki (FTC) została laureatką konkursu *Control Theory on Time Scales*

Wydział Mechaniczny

na stanowisko naukowe w Control Theory Group działającej w ramach Center for Research on Optimization and Control (od 2010 zwane Center for Research and Development in Mathematics and Applications) w Instytucie Matematyki na Uniwersytecie w Aveiro w Portugalii. Od 2010 r., równolegle do badań prowadzonych w zakresie układów sterowania na skalach czasowych, dr hab. Ewa Pawłuszewicz prowadzi prace w zakresie układów sterowania niecałkowitego rzędu.

W klasycznej teorii sterowania równolegle rozwijane są dwa nurty badań koncentrujące się na analizie własności systemów dynamicznych: jeden – z czasem ciągłym, drugi – z czasem dyskretnym, a wiele wyników z obu tych dziedzin jest sformułowanych w podobny sposób, powstało więc pytanie o to, czy można dokonać ich unifikacji, a jeżeli tak, to w jaki sposób. Pojawienie się w roku 2001 monografii M.Bohnera i A.Petersona „Dynamic Equations on time scales” pokazało, że teoria skal czasowych może być z powodzeniem wykorzystana nie tylko do tego celu, ale również i do rozszerzenia istniejących wyników na inne modele czasu. Dlaczego? Bowiem skala czasowa jest szeroko rozumianym modelem czasu. Główną ideą tej teorii jest pojęcie delta pochodnej, będące z jednej strony uogólnieniem klasycznej pochodnej, a z drugiej – uogólnieniem klasycznego operatora różnicowego. Delta pochodna rozszerza te pojęcia na inne modele czasu. Już pierwsze wyniki prac nad zastosowaniem skal czasowych w teorii sterowania pokazały, że jest to ciekawy kierunek badań, zarówno z teoretycznego, jak i praktycznego punktu widzenia. Pokazały również, że z punktu widzenia zastosowań do badania własności systemów dynamicznych, sama teoria skal czasowych wymaga głębszych studiów. W trakcie pracy rozważane były: problem unifikacji i rozszerzenia na inne niż klasyczny ciągły i klasyczny dyskretny modele czasu warunków Kalmana dla sterowalności i obserwowalności liniowych dynamicznych systemów stacjonarnych; problem realizowalności tego typu układów (wspólnie z prof. Z. Bartosiewiczem); problem unifikacji i rozszerzenia na inne modele czasu klasycznego warunku rzędu obserwowalności Hermana-Krenera dla nieliniowych systemów dynamicznych; problem istnienia realizacji nieliniowych systemów dynamicznych na skalach czasowych; problem równoważności systemów dynamicznych określonych na skalach czasowych (wspólnie z prof. Z. Bartosiewiczem). Podsumowanie wyników zrealizowanych badań zostało zawarte w rozprawie „Sterowalność, obserwowalność, realizowalność systemów dynamicznych na skalach czasowych” wydanej przez Oficynę Wydawniczą Politechniki Białostockiej w 2011 roku. W monografii omówiono własności systemów dynamicznych zadanych na skalach czasowych.

dr hab. inż. Jolanta Pauk

<i>praca habilitacyjna:</i>	<i>„Modelowanie i prognozowanie parametrów płaskostopia u dzieci”</i>
<i>recenzenci:</i>	<i>prof. dr hab. inż. Krzysztof Kędzior (Politechnika Warszawska), prof. dr hab. n. med. Jerzy Kiwerski (Uniwersytet Medyczny w Warszawie), prof. dr hab. Andrzej Wit (Wydział Rehabilitacji AWF w Warszawie), prof. dr hab. inż. Ewaryst Tkacz (Politechnika Śląska w Gliwicach)</i>
<i>jednostka wykonująca:</i>	<i>Politechnika Białostocka, Wydział Mechaniczny</i>
<i>jednostka nadająca stopień:</i>	<i>Instytut Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej im. Macieja Nałęczca Polskiej Akademii Nauk w Warszawie</i>
<i>uzyskany stopień:</i>	<i>doktor habilitowany nauk technicznych w zakresie biocybernetyki i inżynierii biomedycznej, specjalność biomechanika</i>
<i>data kolokwium habilitacyjnego:</i>	<i>26 czerwca 2012 r.</i>

W monografii przedstawiono szereg badań eksperymentalnych i modelowych dotyczących płaskostopia u dzieci w wieku szkolnym. Zastosowano nowoczesne metody badania stóp: system optoelektroniczny z sześcioma kamerami, platformy dynamometryczne i system pedobarograficzny. Na podstawie uzyskanych wyników opracowano metody prognozowania parametrów płaskostopia u dzieci w zależności od wybranych czynników epidemiologicznych i antropometrycznych oraz metodę pozwalającą ocenić efektywność działań korekcyjnych stosowanych w praktyce klinicznej. Określono również mechanizmy stabilizacji pionowej postawy ciała podczas chodu dzieci ze stopą prawidłową i płasko-koślawą, pozwalające ocenić udział poszczególnych stawów kończyny dolnej w momencie sił podparcia. Uzyskano kompleksową wiedzę na temat przyczyn, skutków oraz możliwości leczenia stopy płasko-koślawej u dzieci. Na podstawie badań modelowych zidentyfikowano czynniki zwiększające ryzyko wystąpienia płaskostopia oraz określono zmiany zachodzące w strukturze stopy podczas chodu.

Badania wykonano w Laboratorium Biomechaniki Ruchu Człowieka Katedry Automatyki i Robotyki na Wydziale Mechanicznym Politechniki Białostockiej. Laboratorium jest jedynym miejscem w północno-wschodniej Polsce, gdzie wykonywana jest ilościowa analiza chodu za pomocą systemu SMART, składającego się z 6 kamer i 2 platform Kistlera do pomiaru sił reakcji między stopą a podłożem.

Dr hab. inż. Jolanta Pauk jest absolwentką Wydziału Mechanicznego PB, a od 2000 roku jego pracownikiem. Jej zainteresowania naukowe koncentrują się wokół analizy, przetwarzania sygnałów biomedycznych oraz modelowania matematycznego chodu osób z dysfunkcjami kończyn dolnych. Prowadziła badania w renomowanych ośrodkach za granicą: Centrum

Bioinżynierii w Mediolanie, Politechnice w Mediolanie i Glenrose Rehabilitation Hospital w Edmonton. Była głównym wykonawcą projektu promotorskiego finansowanego przez Komitet Badań Naukowych realizowanego na Wydziale Mechanicznym PB oraz w projekcie finansowanym ze środków EFRR i programu TACIS CBC nt. „Badania biomechaniczne i opracowanie metod usprawnienia aparatu ruchu dzieci z Podlasia i Grodzieńszczyzny”. W latach 2007-2009 była kierownikiem projektu finansowanego z Ministerstwa Nauki i szkolnictwa Wyższego nr N501 0088 33 nt. „Modelowanie lokomocji dwunożnej człowieka w zadaniach diagnozowania aparatu ruchu i monitorowania procesu rehabilitacji dzieci z wadami i schorzeniami w obrębie stopy”.

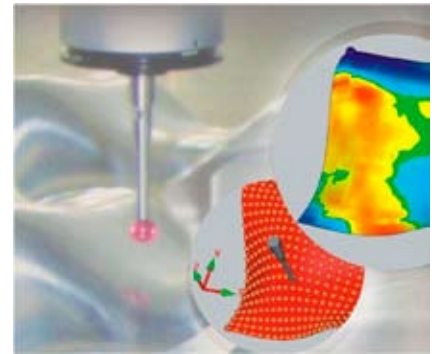
dr hab. inż. Małgorzata Poniatowska

<i>praca habilitacyjna:</i>	<i>„Pomiary współrzędnościowe i analiza odchyłek geometrycznych powierzchni swobodnych”</i>
<i>recenzenci:</i>	<i>prof. dr hab. inż. Stanisław Adamczak, dr h. c. multi (Politechnika Świętokrzyska), dr hab. inż. Jerzy Śladek, prof. PK (Politechnika Krakowska), prof. dr hab. inż. Jan Szadkowski (emerytowany prof. Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej), prof. dr hab. inż. Jerzy Wróbel (Politechnika Warszawska)</i>
<i>jednostka wykonująca:</i>	<i>Politechnika Białostocka, Wydział Mechaniczny, Zakład Inżynierii Produkcji</i>
<i>jednostka nadająca stopień:</i>	<i>Politechnika Białostocka, Wydział Mechaniczny</i>
<i>uzyskany stopień:</i>	<i>doktor habilitowany nauk technicznych w zakresie budowy i eksploatacji maszyn, specjalność metrologia</i>
<i>data kolokwium habilitacyjnego:</i>	<i>28 listopada 2012 r.</i>

Wymogi współczesnego projektowania i możliwości wykonania pozwalają na wykorzystanie powierzchni swobodnych w bardzo szerokim zakresie. Dotyczy to zarówno wyrobów przemysłu samochodowego, lotniczego, produkcji sprzętu AGD czy coraz mocniej rozwijającego się wytwarzania substytutów medycznych i biologicznych – wytwarzania protez stawów i całych kończyn. Przemysł coraz dobitniej zgłasza zapotrzebowanie na metody oceny dokładności odwzorowania projektowanych i wykonywanych wyrobów, w skład których wchodzi powierzchnie swobodne tak, by możliwe było sterowanie dokładnością obróbki. Wytwarzanie coraz doskonalszych produktów związane jest z rozwojem metrologii współrzędnościowej. Zapewnia ona podstawy naukowe i techniczne pomiarów oraz obrazowania przestrzennie ukształtowanych obiektów geometrycznych w zakresie od makro do nano wymiarów z dokładnością wynikającą ze specyfikacji geometrii wyrobu w czasie dostosowanym do rytmu wytwarzania. Rozprawa naukowa dr hab. inż. Małgorzaty Poniatowskiej znakomicie wpisuje się w ten obszar zagadnień. Praca wzbudziła duże zainteresowanie w międzynarodowym środowisku metrologów, czego dowodem było zaproszenie autorki do wygłoszenia referatu w sesji specjalnej Światowego Kongresu IMEKO – Computation in Coordinate Metrology w Busan w Korei Południowej, gdzie zaprezentowała ona założenia swej koncepcji naukowej.

W pracy zaproponowano oryginalną metodykę analizy odchyłek powierzchni swobodnych, otrzymywanych w pomiarach współrzędnościowych. Polega ona na wyznaczeniu modelu powierzchniowego odchyłek zdeterminowanych, estymującego zaobserwowaną powierzchnię w sposób usuwający z danych pomiarowych niepożądane w kontroli odchyłek kształtu informacje, takie jak szумы spowodowane procesami obróbki i pomiaru. Przestrzenna natura tych procesów wyznaczyła sposób podejścia do rozwiązania zagadnienia. W badaniach lokalnych odchyłek i adekwatności modeli zastosowano metody statystyki przestrzennej, polegające na badaniu autokorelacji przestrzennej danych i wykrywające zjawiska zdeterminowane. W badaniach wstępnych ustalono kryteria testowania losowości przestrzennej surowych danych pomiarowych i reszt od modeli. Do modelowania stosowano dane odzwierciedlające nierówności powierzchni zebrane według regularnej siatki punktów. Na odchyłkach modelowano powierzchnie regresji NURBS w procedurze iteracyjnej, zmieniając w kolejnych krokach stopnie powierzchni i liczbę punktów kontrolnych w obu kierunkach parametryzacji. W każdym kroku iteracji badano adekwatność modelu przez testowanie reszt. Za adekwatny przyjmowano model o najmniejszych stopniach powierzchni i liczbie punktów w obu kierunkach, dla którego reszty spełniały kryteria losowości przestrzennej według opracowanego kryterium. Opracowany model odchyłek ma postać parametryczną CAD, można go wykorzystać w rozwiązywaniu problemów inżynierskich związanych z pomiarami i obróbką powierzchni swobodnych.

Modele odchyłek zdeterminowanych wykorzystano do wyznaczania globalnych odchyłek kształtu. We wszystkich przypadkach wartości i lokalizacje odchyłek kształtu estymowane z modeli były bliższe wartościom odniesienia, niż te estymowane na podstawie dyskretnych punktów pomiarowych. Model średni dla wielu powierzchni obrobionych w powtarzalnych warunkach, estymujący systematyczne wpływy procesu obróbkowego w reprezentacji CAD, wykorzystano do modyfikacji geometrii nominalnej w korekcji off-line programu obróbkowego.



wego. Dokładność powierzchni była w rezultacie istotnie większa, niż po korekcji na podstawie surowych danych pomiarowych. Powtarzalność odchylek zdeterminowanych wykorzystano w autorskiej procedurze pomiarowej do zaplanowania strategii pomiaru w kontroli dokładności powierzchni obrabianych w ustabilizowanych statystycznie warunkach. Wyznaczono najbardziej prawdopodobny model powierzchni produktu przez nałożenie modelu CAD odchylek na nominalny model CAD, a następnie wyznaczono niewielką liczbę punktów pomiarowych w obszarze występowania największych odchylek, w tym punkt w lokalizacji maksymalnej odchyłki. W ten sposób zwiększono prawdopodobieństwo zlokalizowania maksymalnej odchyłki i radykalnie skrócono czas pomiaru.

Badania wykonano w Laboratorium Pomiarów Współrzędnościowych Zakładu Inżynierii Produkcji na Wydziale Mechanicznym Politechniki Białostockiej. Dr hab. inż. M. Poniatowska jest autorką ponad 80 prac, w tym artykułów opisanych w bazach cytowań oraz recenzentką artykułów zgłaszanych do druku w wysoko punktowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Wyniki swoich prac prezentowała na wielu konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych, w tym na światowych kongresach IMEKO.

oprac. **Monika Rokicka**

Staż przemysłowy w Strabag Sp. z o.o.

W ramach realizacji projektu „Wsparcie współpracy kadr nauki i biznesu województwa podlaskiego” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, odbyłam staż w firmie Strabag Sp. z o.o. Oddział Białystok. Firma Strabag Sp. z o.o. jest jednym z przedsiębiorstw drogowych, które prowadzi działalność w województwie podlaskim, jak również wykonawcą kontraktu „Zaprojektowanie i rozbudowa drogi krajowej nr 8 do parametrów drogi ekspresowej na odcinku Jeżewo-Białystok”. Ta inwestycja drogowa była współfinansowana z Funduszu Spójności w ramach Projektu: „Wsparcie GDDKiA w procesie przygotowania projektów współfinansowanych z funduszy europejskich w perspektywie budżetowej 2007-2013” nr 2006/PL/16/C/PA/003. Opiekunem mojego stażu był mgr inż. Artur Krasowski, Dyrektor Strabag Sp. z o.o. Oddział Białystok. Jego zakres obowiązków obejmował nadzór i koordynację nad poprawnością realizowanych przeze mnie zadań.

Głównym celem badań realizowanych w ramach stażu była ocena zmian właściwości przeciwpoślizgowych i makrotekstury warstw ścieralnych wykonanych na kontrakcie „Zaprojektowanie i rozbudowa drogi krajowej nr 8 do parametrów drogi ekspresowej na odcinku Jeżewo – Białystok km 614+850 – 639+365”. Właściwości przeciwpoślizgowe są definiowane jako zdolność do wytworzenia biernej siły tarcia pomiędzy oponą a nawierzchnią. Umożliwiają nie tylko poruszanie się pojazdu, ale w dużym stopniu determinują utrzymanie trajektorii pojazdu oraz przyczyniają się do skrócenia drogi hamowania, a tym samym decydują o bezpieczeństwie ruchu. Właściwości przeciwpoślizgowe są ściśle związane z charakterystyką warstwy ścieralnej (technologia wykonania i okres eksploatacji), a w szczególności z rodzajem i uziarnieniem zastosowanego kruszywa. W rzeczywistych warunkach ruchu woda, drobne cząstki mineralne pod wpływem opony samochodowej polegują wystające ziarna kruszywa, przyczyniając się do śliskości warstwy ścieralnej. W Zakładzie Inżynierii Drogowej są realizowane badania laboratoryjne dotyczące odporności na polerowanie kruszyw oraz ich wpływu na właściwości przeciwpoślizgowe nawierzchni drogowych. Natomiast uczestnictwo w stażu umożliwiło wykonanie cennych badań na warstwach ścieralnych w warunkach rzeczywistych.

Przed przystąpieniem do pomiarów została wykonana analiza dokumentacji projektowej i warunków kontraktowych, na podstawie których wytypowano odcinki pomiarowe. Przebudowywany odcinek drogi krajowej nr 8 stanowi poligon pomiarowy, gdzie odcinki badawcze były zróżnicowane pod względem wartości pochylenia podłużnego, charakteru ruchu (hamowanie – odcinki przed zjazdami i wlotami skrzyżowaniami oraz ruch jednostajny – odcinki międzywęzłowe), typu warstwy ścieralnej oraz obciążenia ruchem. Pozwoliło to na określenie wpływu tych parametrów na tempo odsłaniania się ziaren kruszyw z błonki lepiszcza oraz procesu polerowania wystających ziaren kruszyw, a tym samym zmian właściwości

Pamiątkowe zdjęcie z stażu na drodze krajowej S8 (od lewej inż. Rafał Janicki – kierownik Grupy Bitumicznej Strabag Sp z o. o., dr inż. Marta Wasilewska - stażysta, mgr inż. Artur Krasowski – opiekun stażysty)



przeciwpoślizgowych nawierzchni drogowych. W związku z tym pomiary były wykonywane przed oddaniem warstwy ścieralnej do ruchu drogowego i w trakcie jej eksploatacji. Ocenę zmian właściwości przeciwpoślizgowych, makrotekstury i dokumentację fotograficzną wykonano na warstwie ścieralnej:

- drogi głównej S8 – jezdni prawej projektowej i jezdni lewej projektowej od km 614+850 – 639+365 o kategorii ruchu KR6,
- drodze krajowej dk 64 o kategorii ruchu KR5,
- drogach lokalnych: DZ 14 P (droga dojazdowa klasa techniczna L – KR 2), DZ 7 L, DZ 17 L i DZ 5 L (drogi autobusowe klasa techniczna Z – KR 3),
- ronda Tykocin (KR3), ronda Złotoria (KR3), ronda Rzędziny ronda Południowego i Północnego przejazd Dzikie (KR4), ronda Jeżewo (KR5), ronda Łyski (KR3),
- Węzłe Dzikie – km 635+240.29 (KR 5) i Węzłe Jeżewo – km 617+950 (KR 6).

Warstwy ścieralne nawierzchni drogowej na drodze głównej S8 oraz drodze krajowej dk 64 są zaprojektowane w technologii SMA o uziarnieniu 11 z kruszywem melafirowym, natomiast na drogach lokalnych w technologii betonu asfaltowego o uziarnieniu 11 z kruszywem polodowcowym. W przypadku nawierzchni na węzłach drogowych i rondach zastosowano technologie SMA 11. Ocenę zmian właściwości przeciwpoślizgowych przeprowadzono na podstawie pomiaru wskaźnika szorstkości wahadłem angielskim (fot. 1). W tych samych miejscach wykonywano pomiar makrotekstury metodą objętościową za pomocą kulek szklanych (fot. 2). Dodatkowo w czasie pomiarów prowadzono dokumentację fotograficzną zmian zachodzących na powierzchni warstwy ścieralnej. Pomiary przeprowadzono co 100 m na odcinkach prostych, natomiast na łukach kołowych co 50m. O ile pozwalały warunki bezpieczeństwa pomiary wykonywano zarówno w lewym i prawym śladzie koła na odcinkach międzywęzłowych. W przypadku skrzyżowań, rond, zjazdów miejsca pomiarowe ustalono w zależności do ich geometrii. W trakcie budowy wykonawca był zobowiązany zapewnić ciągłość ruchu samochodowego na drodze krajowej nr 8. W związku z tym harmonogram badań musiał być dostosowany do czasowej organizacji ruchu. Z uwagi na warunki bezpieczeństwa w niektórych sytuacjach należało zaangażować dodatkowy personel do kierowania ruchem.

Przeprowadzone badania wykazały istotne różnice w zmianie właściwości przeciwpoślizgowych w zależności od typu warstwy ścieralnej, obciążania ruchem. Należy zaznaczyć, że na etapie odbioru warstwy ścieralnej wymagany jest pomiar współczynnika tarcia przyczepką SRT-3 dwa miesiące po oddaniu nawierzchni do ruchu. Przeprowadzone badania wskazują, że jest to za krótki okres, by umożliwić wiarygodną ocenę właściwości przeciwpoślizgowych nawierzchni drogowych. Do ustabilizowania się współczynnika tarcia na wymaganym poziomie dochodzi dopiero po zderzeniu błonki asfaltu, a następnie polerowaniu wystających ziaren kruszyw. Na odcinkach międzywęzłowych drogi głównej o kategorii ruchu KR6 po trzech miesiącach od oddania do ruchu samochodowego nie doszło do odkrycia ziaren kruszywa z asfaltu. Ocena właściwości przeciwpoślizgowych na tym etapie, mimo że zgodna z obowiązującym rozporządzeniem, może prowadzić do błędnych wniosków. Przeprowadzone pomiary właściwości przeciwpoślizgowych w pierwszym okresie użytkowania i zebrana szczegółowa dokumentacja historii warstw ścieralnych będą stanowić podstawę do kontynuacji badań w tym zakresie.

Staż pozwolił mi na podniesienie kwalifikacji i pogłębienie wiedzy z zakresu wykonawstwa robót drogowych oraz eksploatacji dróg. Organizacja obiegu dokumentów, sposób odbioru poszczególnych etapów robót, to cenne doświadczenie, które zostanie wykorzystane w procesie dydaktycznym. Natomiast wyniki przeprowadzonych badań będą stanowić podstawę przygotowania publikacji oraz dalszych prac dotyczących właściwości przeciwpoślizgowych nawierzchni drogowych.

dr inż. **Marta Wasilewska**, Zakład Inżynierii Drogowej, WBiIS,
fot. autorka

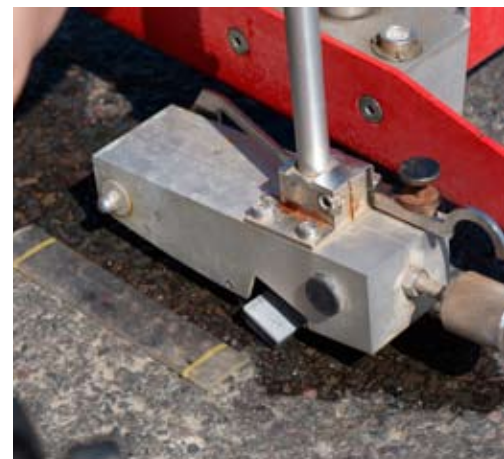


fot. 1. Pomiar właściwości drogowych wahadłem angielskim



fot. 2. Pomiar makrotekstury nawierzchni drogowej

Pomiar wskaźnika szorstkości wahadłem angielskim



XXI Konferencja Naukowa SKAD PTS oraz XXVI Konferencja Taksonomiczna



W dniach 10-12 września 2012 r. w Lipowym Moście k. Supraśla odbyła się XXI Konferencja Naukowa Sekcji Klasyfikacji i Analizy Danych oraz XXVI Konferencja Taksonomiczna pt. „Klasyfikacja i analiza danych – teoria i zastosowanie”. Organizatorem konferencji był Wydział Zarządzania Politechniki Białostockiej wraz z Sekcją Klasyfikacji i Analizy Danych Polskiego Towarzystwa Statystycznego. Ze strony gospodarzy w sesji otwierającej konferencję zabrał głos Rektor Politechniki Białostockiej prof. dr hab. inż. Lech Dzienis.

Głównym celem konferencji była prezentacja osiągnięć i wymiana doświadczeń z zakresu teoretycznych i aplikacyjnych zagadnień klasyfikacji i analizy danych. Konferencja stanowiła coroczne forum służące podsumowaniu obecnego stanu wiedzy, przedstawieniu i promocji dokonań nowatorskich oraz wskazaniu kierunków dalszych prac i badań. Obszerny zakres tematyczny konferencji dotyczył analizy danych ekonomicznych, finansowych, społecznych, przestrzennych oraz marketingowych. Blok teoretyczny obejmował zakresem tematycznym: taksonomię, analizę dyskryminacyjną, metody porządkowania liniowego, metody statystycznej analizy wielowymiarowej, metody analizy zmiennych ciągłych, metody analizy zmiennych dyskretnych, metody analizy danych symbolicznych, metody graficzne. Blok zastosowań obejmował zagadnienia: analizy danych finansowych, analizy danych marketingowych, analizy danych przestrzennych, różnorodnych zastosowań analizy danych (medycyna, psychologia, archeologia), aplikacji komputerowych metod statystycznych.

Organizatorzy zaprosili do udziału w konferencji zarówno przedstawicieli środowisk akademickich, jak i specjalistów ze środowisk zawodowych (urzędów statystycznych, banków). W tym aspekcie konferencja zintegrowała ośrodki zajmujące się metodologią i zastosowaniem metod klasyfikacji i analizy danych. W konferencji, posiadającej już utrwaloną renomę naukową, wzięło udział 104 wybitnych specjalistów z całego kraju oraz z zagranicy, w tym 24. samodzielnych pracowników nauki. Uczestnicy konferencji reprezentowali najbardziej renomowane uczelnie w Polsce, takie jak: Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach, Politechnika Łódzka, Uniwersytet Szczeciński, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie, AGH w Krakowie, Wyższa Szkoła Bankowa w Toruniu, Uniwersytet Zielonogórski, Politechnika Opolska, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Akademia Medyczna we Wrocławiu, Politechnika Wrocławska, Akademia Wychowania Fizycznego w Krakowie, Uniwersytet Gdański, Uniwersytet Łódzki, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytet w Białymstoku.

Oprócz części merytorycznej, konferencja przyczyniła się do wzmocnienia wizerunku województwa podlaskiego jako obszaru o znakomitych walorach przyrodniczych oraz promocji Białegostoku jako ośrodka akademickiego. Uczestnicy konferencji zwiedzili Supraśl i tutejsze Muzeum Ikon, podążyli Szlakiem Ekumenicznym (Nadleśnictwo Krynki), odwiedzili Meczet w Kruszynianach i wzięli udział w spektaklu Teatru Wierszalin.

Po zakończeniu konferencji wielu uczestników przesłało na ręce organizatorów podziękowania:

Gratuluję perfekcyjnej organizacji konferencji. Dziękuję za gościnność jakiej doświadczyłam z Państwa strony.

Serdecznie pozdrawiam,

dr hab. Barbara Pawełek, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie

Pragnę pogratulować wspaniałej organizacji konferencji SKAD i jeszcze raz podziękować całemu zespołowi organizatorów za stworzenie szczególnej atmosfery gościnności i życzliwości.

Serdecznie pozdrawiam,

dr Mariusz Kubus, Politechnika Opolska

Serdecznie gratuluję wspaniałej organizacji konferencji SKAD. Bardzo miło być z wami, czuć opiekę i troskę organizatorów, świetną atmosferę i podziwiać perfekcyjną organizację.
Pozdrowienia

dr hab. Andrzej Sokołowski, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie

Dziękujemy za gościnność i serdeczności, za zadziwienia, których doświadczyliśmy - zadziwienia przyrodą, ludźmi i ich sposobem na życie.

Gratulujemy i mamy nadzieję pozostać w kontakcie.

dr inż. Krzysztof Kompa, prof. dr hab. Dorota Witkowska, SGGW

Myszę, że wyrażam opinię wszystkich uczestników z Uniwersytetu Szczecińskiego kiedy podkreślam wspaniałą organizację i atmosferę Konferencji, jak również wysoki poziom naukowy wystąpień.

dr hab. Jacek Batóg, Uniwersytet Szczeciński

Było mi niezmiernie miło gościć u Państwa na Podlasiu. Konferencja z pewnością znakomicie spełniła swoje zadania naukowe, poznawcze i towarzyskie. Za jej zorganizowanie należy się Wam złoty medal. Serdecznie pozdrawiam wszystkich,

prof. dr hab. Magdalena Osińska, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

KOMITET NAUKOWY

Przewodniczący:

prof. dr hab. Marek Walesiak

Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu,

prof. dr hab. Eugeniusz Gatnar

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach,

prof. dr hab. Krzysztof Jajuga

Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu,

prof. dr hab. inż. Joanicjusz Nazarko

Politechnika Białostocka,

dr hab. Andrzej Sokołowski, prof. UEK

Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie,

KOMITET ORGANIZACYJNY

Przewodnicząca:

dr hab. Joanna Ejdys, prof. nzw.

Zastępca przewodniczącej:

dr Katarzyna Halicka

SEKRETARZ NAUKOWY

dr Katarzyna Dębkowska

SEKRETARZ ORGANIZACYJNY

mgr Marta Jarocka



dr hab. **Joanna Ejdys**, prof. nzw,
Prodziekan ds. Nauki i Rozwoju, Wydział Zarządzania

foto. T. Trochimczuk

O pograniczu na Wydziale Zarządzania

Katedra Ekonomii i Nauk Społecznych Wydziału Zarządzania PB zorganizowała czwartą edycję Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Społeczne, gospodarcze i kulturowe aspekty rozwoju pogranicza”. Konferencja odbyła się w dniach 20-22 września 2012 r. w Białymstoku oraz w Grodnie na Białorusi. Wzięli w niej udział przedstawiciele polskich placówek naukowych oraz ośrodków akademickich z Litwy, Białorusi, Łotwy i Ukrainy. Celem konferencji była wymiana poglądów i doświadczeń oraz prezentacja wyników badań dotyczących obszarów pogranicza, a także omówienie gospodarczych, społecznych i kulturowych aspektów rozwoju tych obszarów.

Konferencja zorganizowana była we współpracy z Wydziałem Historii i Socjologii Uniwersytetu im. Janki Kupały w Grodnie. Honorowym patronatem objął ją Marszałek Województwa Podlaskiego.

dr inż. **Alina Borowska**, WZ

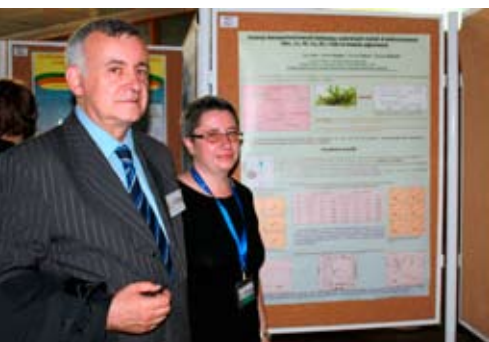
Od lewej: prof. dr hab. Sviatlana Sialverstava Uniwersytet im. J. Kupały, przewodnicząca rady naukowej konferencji, Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy PB dr hab. inż. Roman Kaczyński, prof. nzw., prof. dr hab. Zofia Tomczonek Politechnika Białostocka, przewodnicząca rady naukowej konferencji, prof. dr hab. Janusz Sokół Politechnika Białostocka



Zjazd chemików na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska



Pracownicy, doktoranci i dyplomanci Zakładu Chemii na 55 Zjeździe Polskiego Towarzystwa Chemicznego.



Prof. dr hab. Marek Majdan (UMCS) i mgr Dorota Filipiuk (PB)

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej wraz z Oddziałem Białostockim Polskiego Towarzystwa Chemicznego, Instytutem Chemii Uniwersytetu w Białymstoku oraz Wydziałem Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku współorganizował, w dniach 16-20 września 2012 r., 55 Zjazd Polskiego Towarzystwa Chemicznego i Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego.

Była to wysokiej rangi impreza naukowa, w której wzięło udział wielu wybitnych przedstawicieli świata nauki i przemysłu chemicznego. W czasie Zjazdu uczestnicy prezentowali swoje osiągnięcia naukowe, wymieniali wiedzę, poglądy i doświadczenia. Motto tegorocznego Zjazdu brzmiało: „Chemia dla środowiska i cywilizacji”. Patronatem honorowym objęła go prof. Barbara Kudrycka, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Tematyka Zjazdu obejmowała najważniejsze dziedziny chemii, nad którymi pracują naukowcy i technologowie w polskich ośrodkach badawczych. Reprezentowane były następujące dziedziny: chemia nieorganiczna i bionieorganiczna, chemia organiczna, chemia fizyczna, elektrochemia, chemia analityczna i analityka środowiska, chemia medyczna i farmaceutyczna, chemia materiałów, chemia polimerów, chemia teoretyczna i obliczeniowa, zielona chemia, technologia i ochrona środowiska oraz dydaktyka i historia chemii. W ramach Zjazdu odbyły się: VIII Sympozjum Analizy Przepływowej oraz sympozjum „Strukturalna Analiza Związków Chemicznych”. Obradom Sekcji Chemii Nieorganicznej i Bionieorganicznej przewodniczył Prof. dr hab. Włodzimierz Lewandowski, Kierownik Zakładu Chemii PB razem z dr hab. Zofią Rzączyńską, prof. UMCS w Lublinie. W Zjeździe czynny udział wzięli wszyscy pracownicy Zakładu Chemii zarówno jako uczestnicy, jak i członkowie Komitetu Organizacyjnego.

Gościliśmy w Białymstoku ponad 800 uczestników, a także przedstawicieli 30 sponsorów i wystawców. Obrady odbyły się w 11 sekcjach oraz w dwóch sympozjach towarzyszących. Wygłoszonych zostało 12 wykładów plenarnych, 125 wykładów sekcyjnych oraz 144 komunikaty ustne, a także zaprezentowanych zostało 612 komunikatów posterowych. Obrady i sesje posterowe odbywały się w aulach i salach wykładowych Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej, Wydziału Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu w Białymstoku oraz w salach wykładowych Centrum Dydaktyczno-Naukowego Wydziału Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku.

dr Jolanta Piekut, WBiIŚ, Zakład Chemii

O różnorodności biologicznej na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska



21 -22 września 2012 roku na WBiIŚ odbyła się ogólnopolska konferencja naukowa pt. „Różnorodność biologiczna – od komórki do ekosystemu”. Konferencję zorganizował Oddział Białostocki Polskiego Towarzystwa Botanicznego przy współpracy Politechniki Białostockiej, Uniwersytetu w Białymstoku, Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku, przy wsparciu finansowym Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Białymstoku.

W skład Komitetu Naukowego konferencji weszli: Przewodnicząca dr hab. Grażyna Łaska reprezentująca Katedrę Ochrony i Kształtowania Środowiska Politechniki Białostockiej; dr hab. Iwona Ciereszko z Wydziału Biologiczno-Chemicznego Uniwersytetu w Białymstoku; dr hab. Bożena Kiziewicz z Zakładu Biologii Ogólnej Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku; prof. dr hab. Halina Gabryś z Zakładu Biotechnologii

Roślin Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i prof. dr hab. Czesław Hołdyński z Katedry Botaniki i Ochrony Przyrody Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Konferencja miała na celu zobrazowanie złożoności funkcjonowania przyrody na różnych poziomach życia biologicznego – od komórki do ekosystemu. Tematyka konferencji dotyczyła różnorodności biologicznej analizowanej na płaszczyźnie licznych badań interdyscyplinarnych: genetycznych, fizjologicznych, biochemicznych, jak również florystycznych, demograficznych i fitosocjologicznych. Podczas obrad poruszono szereg istotnych aspektów skupionych wokół bioróżnorodności organizmów żywych (tj. grzybów, porostów, roślin naczyniowych), zasiedlających ekosystemy lądowe i słodkowodne w odniesieniu do ich zmienności genetycznej, populacyjnej, biocenotycznej czy fitocenotycznej, jak również oddziaływania różnorodnych czynników zaburzeń (naturalnych, abiotycznych, antropogenicznych) oraz mechanizmów aklimatyzacji roślin względem zmiennych stresów środowiskowych.

W trakcie konferencji wygłoszono 19 referatów, pogrupowanych tematycznie w pięć sesji, z których każda kończyła się konstruktywną wymianą poglądów. Jedną z dwóch sesji referatowych (plenarnych) poświęcono aspektom fizjologii roślin i ochronie przyrody. Pierwszy referat, przedstawiony przez prof. dr hab. Halinę Gabryś, dotyczył indukowanych światłem ruchów chloroplastów oraz mnogości ich mechanizmów występujących u różnych grup taksonomicznych. Drugi, zaprezentowany przez prof. dr hab. Czesława Hołdyńskiego, stał się próbą analizy argumentów „za” i „przeciw” utworzeniu parku narodowego w Puszczy Romińskiej. Referent wykorzystał dane literaturowe, nie publikowane jeszcze materiały, jak również badania własne, które pozwoliły na nakreślenie mapy współczesnej puszczańskiej potencjalnej roślinności naturalnej. Przedstawił mnogość argumentów przemawiających za powołaniem do życia Parku Narodowego Puszczy Romińskiej. Po zakończeniu obu plenarnych wystąpień odbyła się ożywiona dyskusja, którą zdominował pomysł utworzenia kolejnego parku narodowego.

Kolejne cztery referaty, zaprezentowane w ramach drugiej sesji, poruszały problematykę ochrony walorów przyrodniczych w odniesieniu do zróżnicowanych czynników zaburzeń; co więcej, analizie poddano samo pojęcie „zaburzeń” na tle postępu współczesnych badań ekologicznych. Następne referaty zaprezentowane podczas sesji trzeciej dotyczyły zagadnień z zakresu biochemii i fizjologii roślin. Wystąpienia sesji czwartej zdominowały zagadnienia związane ze zmiennością genetyczną analizowaną na różnych poziomach organizacji świata żywego. Natomiast tematyka piątej sesji dotyczyła zagadnień z zakresu lichenologii i mikologii.

Drugiego dnia konferencji odbyły się warsztaty terenowe, poświęcone „Gatunkom chronionym i zagrożonym wyginieciem w Puszczy Knyszyńskiej”. Polegały one na praktycznym rozpoznawaniu gatunków porostów chronionych i zagrożonych wyginieciem z wykorzystaniem kluczy do ich oznaczania. Niewątpliwą atrakcją tego dnia było zwiedzanie Nadleśnictwa Krynki z siedzibą w Poczopku, które jest laureatem licznych nagród za propagowanie wiedzy ekologicznej i botanicznej oraz ochrony zasobów naturalnych. W malowniczej scenerii Puszczy Knyszyńskiej, uczestnicy konferencji podziwiali otaczającą przyrodę, o której walorach bardzo interesująco opowiadał nadleśniczy, pan Waldemar Sieradzki. Biolodzy zobaczyli niezwyklej ekspozycję w Galerii na Skraju Puszczy, Silvarium, Ziołową trybę, Fenologiczny pomiar oraz Tropinkę – utrwalone w zastygłej zaprawie betonowej tropy dzikich zwierząt. Liczne stado udomowionych, przechadzających się tuż obok bociaków, dodało wycieczce klimatu. Zwieńczeniem warsztatów terenowych było ognisko.

Uczestnicy konferencji otrzymali opublikowane streszczenia wszystkich referatów. Organizatorzy zaplanowali także wydanie pełnych, recenzowanych tekstów wystąpień w formie monografii w języku angielskim.

W imieniu uczestników serdecznie dziękujemy Wojewódzkiemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Białymstoku za dofinansowanie konferencji.

dr hab. Grażyna Łaska, mgr Sylwia Kiercul, WBiŚ



prof. dr hab. Halina Gabryś,
fot. A. Sienkiewicz



prof. dr hab. Czesław Hołdyński,
fot. A. Sienkiewicz

Uczestnicy konferencji w Poczopku



Wykłady prof. Jordana Zjawionego



Prof. Zjawiony podczas wykładu

Na zaproszenie Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, Politechnikę Białostocką odwiedził w październiku 2012 r. prof. Jordan Zjawiony z University of Mississippi, profesor wizytujący w PB.

Podczas swojej wizyty w Białymstoku prof. Zjawiony uczestniczył w 55. Zjeździe Polskiego Towarzystwa Chemicznego i Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego, współorganizowanym przez Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Wygłosił wykład plenarny „Chemia i farmakologia roślin psychoaktywnych” oraz wykład w sekcji chemii nieorganicznej i bionieorganicznej – „Niezwykła szalwia z Meksyku – historia szalwii czarownika”. Poprowadził również cykl wykładów z zakresu chemii związków organicznych dla studentów I roku kierunku ochrona środowiska oraz dotyczący chemii związków psychoaktywnych dla słuchaczy studiów doktoranckich na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Dużym zainteresowaniem publiczności cieszyły się także dwa wykłady otwarte (23 i 25.10.), podczas których prof. Zjawiony omawiał zmiany w stosowaniu substancji psychoaktywnych w miarę postępu cywilizacji. Prof. Jordan Zjawiony gościł także na Zamiejscowym Wydziale Leśnictwa w Hajnówce, gdzie wygłosił wykład inauguracyjny podczas uroczystego rozpoczęcia roku akademickiego 2012/2013.

Prof. Jordan K. Zjawiony zajmuje się farmakognozą – dziedziną farmacji zajmującą się badaniem substancji pochodzenia naturalnego. Ukończył studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Łódzkiej. W 1974 roku uzyskał stopień naukowy doktora. W 1978 roku wyjechał do Stanów Zjednoczonych na staż podoktorski w Narodowym Instytucie Zdrowia w Baltimore (Maryland). Prowadził tam badania nad syntezą nowych polimerowych antagonistów beta-adrenergicznych stosowanych w kardiologii, a zwłaszcza w chorobie niedokrwiennej serca. Po powrocie do Polski w 1980 roku kontynuował prace badawcze rozpoczęte w Baltimore. W 1988 roku jego projekt na temat syntezy nowych beta-blokerów został wyróżniony grantem Fundacji Fulbrighta, który umożliwił mu ponowny wyjazd do Stanów Zjednoczonych. Po roku pobytu w Narodowym Instytucie Zdrowia w Baltimore w 1989 roku otrzymał ofertę pracy w Uniwersytecie w Mississippi, początkowo jako Research Scientist, a od 1991 roku jako Associate Profesor w Departamencie Farmakognozji na Wydziale Farmacji. W 1999 roku uzyskał tam mianowanie na stanowisko Profesora. Zainteresowania badawcze prof. Jordana Zjawionego koncentrują się wokół psychoaktywnych substancji pozyskiwanych z roślin, grzybów i produktów morskich oraz projektowania i syntezy nowych farmakologicznie czynnych związków jako syntetycznych analogów na bazie produktów naturalnych.

Wykłady prof. Zjawionego na Politechnice Białostockiej odbyły się w ramach projektu „Podniesienie potencjału uczelni wyższych jako czynnik rozwoju gospodarki opartej na wiedzy” dofinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.

dr Jolanta Piekut, WBiIŚ, Zakład Chemii

Top 500 Innovators – spotkanie informacyjne na PB

Od lewej: G. Robak, prof. P. Moncarz podczas spotkania w PB



16 stycznia br. na Wydziale Elektrycznym odbyło się spotkanie informacyjne dotyczące naboru i udziału w programie „Top 500 Innovators Science – Management – Commercialization”. Ten największy w historii program szkoleniowy dla osób zajmujących się badaniami naukowymi i komercjalizacją ich wyników ma pomóc zrewolucjonizować myślenie o współpracy nauki z gospodarką. Uczestnicy programu podczas dwumiesięcznego pobytu na najlepszych uczelniach świata mają okazję spotkać największych współczesnych innowatorów nauki i biznesu. Program jest realizowany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego i współfinansowany ze środków Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.

W spotkaniu udział wzięli prof. Piotr Moncarz z Uniwersytetu Stanforda i pan Grzegorz Robak z Departamentu Strategii MNiSW. Swoimi doświadczeniami z pobytu na Stanford University podzielił się także dr hab. Karol Kamiński z Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku.

Agnieszka Halicka

Najlepsi studenci i doktoranci PB

Jak co roku, na Politechnice Białostockiej ogłoszono Konkurs na Najlepszego Studenta. Głównym kryterium brany pod uwagę przez Komisję Konkursową była średnia ocen uzyskanych w ubiegłym roku akademickim, dodatkowo punkty przyznawano za aktywną pracę w kołach naukowych, publikacje, referaty, działalność w organizacjach studenckich, wolontariat oraz osiągnięcia w kulturze i sporcie.

Wyłoniono 31 laureatów, którzy zostali uhonorowani tytułami Najlepszych Studentów Politechniki Białostockiej w roku akademickim 2011/2012. Oprócz zaszczytnego tytułu, zwycięzcy Konkursu otrzymali z rąk Rektora prof. Lecha Dzieńisa i Prorektor ds. Studenckich i Dydaktyki dr hab. Grażyny Łaskiej dyplomy i karty podarunkowe do sieci księgarni. Wręczenie nagród odbyło się podczas uroczystego posiedzenia Senatu z okazji Święta Politechniki Białostockiej, 6 grudnia 2012 roku.

Laureatami Konkursu zostali:

Wydział Architektury

- architektura i urbanistyka
Kamila Borowska
Magdalena Jakubiuk
Katarzyna Kuczyńska
- architektura wnętrz
Hubert Dziedzic
Anna Galas

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

- architektura krajobrazu
Eliza Bilewicz-Roszkowska
- budownictwo
Urszula Gajewska
- gospodarka przestrzenna
Anna Kulesza
Monika Kolendo
- inżynieria środowiska
Magdalena Giero

Wydział Elektryczny

- elektronika i telekomunikacja
Paweł Grześ
- elektrotechnika
Agata Godlewska

Wydział Informatyki

- informatyka
Grzegorz Raciborski
Dominik Michał Grodzki
- matematyka
Tomasz Łukasz Żynda

Wydział Mechaniczny

- automatyka i robotyka
Sławomir Romaniuk
Michał Grześ
- inżynieria biomedyczna
Magdalena Muszyńska
Żaneta Anna Mierzejewska
- mechanika i budowa maszyn
Maciej Sidorowicz
Mariusz Mejłun
- technika rolnicza i leśna
Szymon Zaśkiewicz

Wydział Zarządzania

- politologia
Justyna Doroszczuk
Małgorzata Mitura
- turystyka i rekreacja
Urszula Bałakier
- zarządzanie
Angelika Kamińska
Ewelina Julita Muszyńska
- zarządzanie i inżynieria produkcji
Cezary Winkowski

Zamiejscowy Wydział Leśny

- leśnictwo
Dorota Zrajkowska
Justyna Milewska

Na wniosek Uczelnianej Komisji Konkursowej ds. Konkursu na Najlepszego Studenta, JM Rektor przyznał wyróżnienia i nagrody za osiągnięcia w nauce w roku akademickim 2011/2012 sześciu studentom: Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska, kierunek gospodarka przestrzenna: Łukasz Kolendo; Wydział Informatyki, kierunek informatyka: Paweł Jan Czochoński, Adam Mocarski, Paweł Raciborski; Zamiejscowy Wydział Leśny, kierunek leśnictwo: Izabela Anszczak, Monika Ładniak.

Najlepsi doktoranci ubiegłego roku akademickiego zostali wyłonieni w drodze Konkursu na Najlepszego Doktoranta Politechniki Białostockiej. Tytuły, dyplomy i nagrody otrzymali:

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

- budownictwo
Monika Mackiewicz
Julita Krassowska
- inżynieria środowiska
Anna Werner-Juszczuk
Aneta Sienkiewicz

Wydział Elektryczny

- elektrotechnika
Adam Tomaszuk

Wydział Mechaniczny

- budowa i eksploatacja maszyn
Rafał Grądzki
Karol Golak
 - mechanika
Piotr Grześ
- Laureatom Konkursów gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

Anna Gromko, Dział Spraw Studenckich i Dydaktyki

Stypendyści Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na Politechnice Białostockiej

Karol Mateusz Pawłowicz student IV roku Wydziału Zarządzania na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji oraz mgr inż. Piotr Grześ doktorant dyscypliny mechanika na Wydziale Mechanicznym otrzymali stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia w roku akademickim 2012/2013. MNiSW ogłosiło wyniki konkursu 11 grudnia 2012 r.

Liczba przyznanych stypendiów wynika z wprowadzonego w rozporządzeniu limitu, tj. tysiąc stypendiów dla studentów oraz 100 dla doktorantów. Stypendia zostały przyznane na rok akademicki lub na semestr. Wysokość stypendium, niezależnie od okresu przyznania, wynosi 14.000 zł – w przypadku studentów i 22.000 zł – w przypadku doktorantów. Stypendia zostaną wypłacone jednorazowo przez uczelnię.

Agnieszka Halicka

Nagrody dla absolwentów Wydziału Mechanicznego w konkursie Polbudu

12 października 2012 roku w Sali Rady Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska odbyła się uroczystość wręczenia nagród w „Konkursie na najlepszą pracę dyplomową z dziedziny Małych Elektrowni Wiatrowych”. Konkurs zorganizowała firma Polbud S.A., która chce popularyzować wiedzę z dziedziny małej energetyki wiatrowej. W gronie laureatów znalazło się aż dwóch absolwentów Politechniki Białostockiej.

Pierwsze miejsce oraz nagrodę główną w wysokości 5000 zł otrzymał Michał Chałupka za pracę „Investigation intocomposite material bend-twist coupling for small wind turbine blade”, której promotorem był dr inż. Leszek Dąbrowski. Praca została obroniona 6 lipca 2011 r. na Wydziale Mechanicznym Politechniki Gdańskiej. (Komisja konkursowa podjęła decyzję o dopuszczeniu do konkursu pracy napisanej w języku angielskim, pomimo niespełnienia paragrafu 3 pkt. 4 regulaminu konkursu, na mocy paragrafu 6 pkt.5 tegoż; autor został zobowiązany do dostarczenia obszernego streszczenia pracy w języku polskim i zobowiązanie wypełnił).

- Pierwsze wyróżnienie, nagrodę w wysokości 1000 zł oraz dyplom otrzymali:
- Grzegorz Kozłowski za pracę pt. „Koncepcja aerogeneratora jako jednego z elementów hybrydowego zasilania małych gospodarstw domowych”. Promotor dr inż. Adam Tomczyk; praca obroniona 28.06.2012 r. na Wydziale Mechanicznym Politechniki Białostockiej,
 - Aleksander Pasieczny za pracę pt. „Teoretyczne i numeryczne modelowanie przepływu przez wirnik siłowni wiatrowej małej mocy o pionowej osi obrotu”. Promotor dr inż. Witold Wojciech Skórski; praca o broniona 09.09.2011 r. na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej.
- Drugie wyróżnienie, nagrodę w wysokości 500 zł oraz dyplom otrzymali:
- Mateusz Miska: „Projekt prefabrykowanej wieży betonowej turbozespołu wia-

Od lewej:

Marcin Roszko, dr inż. Leon Demianiuk,
dr hab. Grażyna Łaska, Robert Micał, Michał Chałupka,
Walentyna Szymczuk, Grzegorz Kozłowski,
dr inż. Adam Tomczyk, dr inż. Witold Skórski



trowego wraz z fundamentem”. Promotor dr inż. Rafał Szydłowski; praca obroniona 21.06.2012 r. na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Krakowskiej.

- Marek Chiliński: „Projekt elektrowni wiatrowej małej mocy”. Promotor dr inż. Józef Gościak; praca obroniona 28.06.2012 r. na Wydziale Mechanicznym Politechniki Białostockiej.

Nie wszyscy laureaci mogli przybyć na uroczystość wręczenia nagród. Tym miłej jest nam odnotować obecność zdobywcy pierwszego miejsca Michała Chałupki, a także zdobywcy pierwszego wyróżnienia Grzegorza Kozłowskiego wraz z promotorem dr. inż. Adamem Tomczykiem oraz dr. inż. Witolda Wojciecha Skórskiego, promotora pracy Aleksandra Pasiiecznego. W uroczystości wzięli udział także: prezes Polbud S.A. Robert Andrzej Micał, wiceprezes Polbud S.A. Grażyna Tarasiuk, zastępca Burmistrza Bielska Podlaskiego inż. Walentyna Szymczuk, nauczyciele akademicy, przedstawiciele instytucji, studentów i mediów. Władze Politechniki Białostockiej reprezentowała Prorektor ds. Studenckich i Dydaktyki dr hab. Grażyna Łaska, która witając gości wyraziła nadzieję na współpracę Uczelni z Polbudem. Podczas uroczystości odbyły się dwie prezentacje. Pierwszą pt. „Jak można pomóc w rozwoju małej energetyki wiatrowej w Polsce” wygłosił dr inż. Robert Sobolewski z Wydziału Elektrycznego. Drugą „Małe elektrownie wiatrowe. Nowy wymiar energii” przedstawił Marcin Rożko, kierownik Działu Badawczo-Rozwojowego Energetyki Odnawialnej Polbudu. Laureaci odebrali nagrody i pamiątkowe upominki z rąk Prezesa firmy Polbud S.A. Roberta Andrzeja Micała, Wiceprezes inż. Walentyny Tarasiuk oraz Prorektor ds. Studenckich i Dydaktyki PB dr hab. Grażyny Łaskiej.

Agnieszka Halicka

Absolwent Wydziału Architektury nagrodzony w konkursie „Architektura Betonowa 2012”

Lukasz Pajka, absolwent Wydziału Architektury PB, został laureatem jednej z trzech równorzędnych nagród w prestiżowym konkursie Architektura Betonowa. Uroczystość ogłoszenia wyników trzynastej edycji konkursu, połączona z otwarciem wystawy pokonkursowej, odbyła się 22 października 2012 r. na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej.

O miano najlepszej walczyło w finale konkursu 10 prac dyplomowych, obronionych w bieżącym roku akademickim na krajowej wyższej uczelni architektonicznej. Jury, w skład którego weszli wykładowcy Wydziałów Architektury z trzech Politechnik: Krakowskiej, Warszawskiej i Śląskiej, przyznało dla autorów i promotorów prac trzy nagrody główne równorzędne oraz trzy wyróżnienia. W gronie laureatów znalazł się Łukasz Pajka, którego praca zatytułowana „Memorium w Treblince” powstała pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. arch. Jerzego Uścińowicza.



Wizualizacja projektu „Memorium w Treblince” Łukasza Pajki

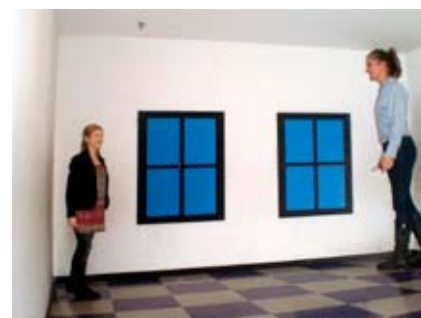
WA

Math4You w Centrum Nauki Kopernik

7 listopada 2012 r. Studenckie Koło Naukowe Math4You z Wydziału Informatyki Politechniki Białostockiej odwiedziło Centrum Nauki Kopernik w Warszawie. Studenci wraz z opiekunami dr Ewą Girejko i dr Marzeną Filipowicz-Chomko wzięli udział w warsztatach: „Nauczycielskie popołudnia z Kopernikiem”. Warsztaty zatytułowane „Warsztaty w przestrzeni wystaw na temat matematyki” były skierowane głównie do nauczycieli takich przedmiotów: matematyka, biologia, fizyka, chemia.

Studenci zwiedzili Centrum Kopernika, a następnie opracowywali w grupach własne scenariusze ścieżek edukacyjnych. Podczas zwiedzania animatorzy-przewodnicy szczegółowo przedstawiali wybrane przez siebie eksponaty, ukazując ukryte w nich elementy matematyczne. Uczestnicy warsztatów mogli więc dokładnie obejrzeć eksponaty i stanowiska doświadczalne. W kolejnej części dowiedzieli się, w jaki sposób złożyć z papieru bryłę zwaną heksofleksogenem oraz zastanawiali się nad zadaniami, które ułatwiłyby publiczności zrozumienie wystaw.

Magdalena Kokot, z-ca prezesa SKN Math4You



Nagrody dla studentów Wydziału Architektury



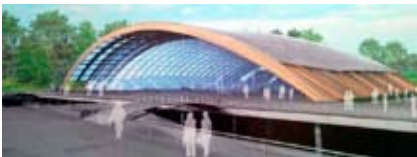
Wieś rekreacyjna w Romanowicach,
Joanna Godlewska



Kaplica Ekumeniczna w SPP ZOZ w Choroszczy,
Karolina Czochańska



Laboratorium stylizacji pojazdów przy WMPB,
Łukasz Lewandowski



Halowy tor kartingowy w Białymstoku,
Kamil Wojszel



Active Space centrum capoeira w Białymstoku,
Justyna Kuźma



Stacja wodna, Michał Kulesza

Nagroda Marszałka Województwa Podlaskiego

Nagrodę Marszałka Województwa Podlaskiego dla autorów najlepszych projektów dyplomowych WA PB dotyczących Podlasia otrzymała mgr inż. arch. Joanna Izabela Godlewska za dyplom „Wieś rekreacyjna w Romanowicach”. Koncepcja zagospodarowania i architektury”. Promotorem pracy był mgr inż. arch. Andrzej Chwalibóg. Marszałek Województwa Podlaskiego przyznał także dwa wyróżnienia. Otrzymały je:

- mgr inż. arch. Karolina Czochańska za dyplom „Kaplica ekumeniczna w Państwowym Szpitalu dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Choroszczy”. Promotorem pracy był dr hab. inż. arch. Jerzy Uścińowicz, prof. PB.
- mgr inż. arch. Rafał Sienica za dyplom „Modernizacja stacji kolejowej w Suwałkach”. Promotorem pracy był dr inż. arch. Aleksander Owerczuk.

Nagroda Prezydenta Miasta Białegostoku

Prezydent Miasta Białegostoku wyróżnił najlepsze prace dyplomowe, podnoszące problemy przestrzenne Białegostoku, wykonane na Wydziale Architektury PB w roku akademickim 2010/2011. Laureatami nagród zostali:

- I nagroda mgr inż. arch. Łukasz Lewandowski za dyplom „Laboratorium stylizacji pojazdów przy Wydziale Mechanicznym Politechniki Białostockiej”. Promotorem pracy był dr hab. inż. arch. Aleksander Asanowicz
- II nagroda równorzędna mgr inż. arch. Kamil Wojszel za dyplom „Halowy tor kartingowy w Białymstoku”. Promotorem pracy był dr hab. inż. arch. Zdzisław Pelczarski
- II nagroda równorzędna mgr inż. arch. Justyna Kuźma za dyplom „Active Space – centrum capoeira w Białymstoku”. Promotorem pracy był dr inż. arch. Adam Jakimowicz

Nagrody SARP Oddział Białystok

Komisja powołana przez Zarząd oddziału Stowarzyszenia Architektów Polskich oddział w Białymstoku oraz Wydział Architektury Politechniki Białostockiej przyznała nagrodę i wyróżnienia w konkursie „Doroczna nagroda SARP oddział w Białymstoku na najlepszy dyplom inżynierski”.

Nagrodę główną otrzymał inż. arch. Michał Kulesza za dyplom „Stacja wodna”. Promotorem pracy był mgr inż. arch. Jan Kabac.

Trzy wyróżnienia równorzędne otrzymali:

- inż. arch. Łukasz Brzozowski za dyplom „Muzeum Folkloru i Etnografii w Choroszczy”. Promotorem pracy był dr hab. inż. arch. Jerzy Uścińowicz, prof. PB
- inż. arch. Agata Okurowska za dyplom „Leśny Gościńiec”. Promotorem pracy był mgr inż. arch. Jan Kabac
- inż. arch. Jakub Puchnowski za dyplom „Małe Kino”. Promotorem pracy był mgr inż. arch. Jan Kabac.

WA



Leśny Gościńiec, Agata Okurowska



Małe Kino, Jakub Puchnowski



Muzeum Folkloru i Etnografii w Choroszczy,
Łukasz Brzozowski

Spotkania Rektora z laureatami konkursów studenckich

Studenci Politechniki Białostockiej odnoszą sukcesy w konkursach i plebiscytach. Jest to ogromna wartość dla całej społeczności naszej Uczelni. Dlatego też Rektor Politechniki Białostockiej zaprasza studentów na spotkania, podczas których składa im gratulacje i rozmawia o ich osiągnięciach. Dotychczas odbyły się dwa takie spotkania.

26 października 2012 r. o swoich sukcesach opowiadali: studenci Wydziału Architektury wyróżnieni w międzynarodowym konkursie architektoniczno-urbanistycznym, studenci Wydziału Mechanicznego – laureaci największego krajowego konkursu projektowego SolidWorks oraz absolwent Wydziału Mechanicznego Grzegorz Kozłowski.

Zespół studentów Wydziału Architektury: Łukasz Brzozowski, Barbara Grzywa, Mateusz Klepadło, Katarzyna Kuczyńska i Weronika Salach we wrześniu 2012 r. zdobył wyróżnienie w konkursie „Horizontal Farm – New Delhi” za projekt „Release the Earth” (*szerzej o projekcie pisaliśmy w Życiu Politechniki nr 2/2012*).

Mariusz Jabłoński, Kamil Panas i dr inż. Andrzej Łukaszewicz z Wydziału Mechanicznego zostali laureatami 11. edycji Studenckiego Konkursu Projektowego SolidWorks organizowanego przez firmę CNS Solutions z Warszawy. Mariusz Jabłoński z projektem maszyny wielofunkcyjnej „Cavator” zajął miejsce drugie, a Kamil Panas za „Konceptyjny projekt pojazdu trójkołowego” – miejsce drugie oraz nagrodę specjalną w kategorii Najlepszy Design. Dr inż. Andrzej Łukaszewicz z Katedry Mechaniki i Informatyki Stosowanej w tej edycji konkursu już po raz szósty zdobył tytuł „Najlepszego prowadzącego”.

Grzegorz Kozłowski za pracę magisterską pt. „Koncepcja aerogeneratora jako jednego z elementów hybrydowego zasilania małych gospodarstw domowych” otrzymał pierwsze wyróżnienie w konkursie na najlepszą pracę dyplomową z dziedziny Małych Elektrowni Wiatrowych, zorganizowany przez firmę Polbud S.A. W czerwcu 2012 r. Grzegorz Kozłowski ukończył Wydział Mechaniczny PB, a w październiku odbyła się uroczystość wręczenia nagród w Konkursie.

23 listopada gośćmi Rektora byli laureaci konkursów You Can Design! Po prostu projektuj! oraz Podlaskiego Akceleratora Innowacji 2012. Igor Kozłowski, absolwent Wydziału Mechanicznego zdobył pierwszą nagrodę za projekt Venom – czyli samochodu o karoserii typu roadster, napędzanego silnikiem V8. Drugą nagrodę za designerski projekt humanoidalnego robota wielofunkcyjnego Zico otrzymał duet Kamil Panas i Mariusz Jabłoński, studenci Wydziału Mechanicznego. Cieszy fakt, że reprezentanci Wydziału Mechanicznego po raz kolejny wykazali się kreatywnością i znakomitym opanowaniem technik projektowania w aplika-



Projekt Cavator



Projekt pojazdu trójkołowego



Od lewej: Łukasz Brzozowski, Katarzyna Kuczyńska, Barbara Grzywa, Weronika Salach, Mateusz Klepadło, Rektor PB prof. Lech Dzienis, Mariusz Jabłoński, dr inż. Andrzej Łukaszewicz, Kamil Panas, Grzegorz Kozłowski.

cji SolidWorks. Na spotkanie z Rektorem licznie przybyli laureaci konkursu Podlaski Akcelerator Innowacji 2012, zorganizowanego przez Białostocki Park Naukowo-Technologiczny, Klaster Instytucji Otoczenia Biznesu oraz GRUPĘ.NET Politechniki Białostockiej. W gronie finalistów tego konkursu znalazły się aż trzy zespoły studentów Politechniki Białostockiej. I tak studenci Wydziału Architektury i Wydziału Informatyki: Anna Borodziuk, Magdalena Sołowiec, Agata Borowska i Jarosław Zbiejczuk – zdobyli pierwsze miejsce za pomysł „Paleta Struktury”. Studenci z WI: Mariusz Dobrowolski, Marek Antoniuk, Łukasz Balukin oraz Wojciech Bancarzewski zdobyli trzecie miejsce za pomysł „Crowdsim”. Natomiast Łukasz Arciszewski, Adam Mocarski, Paweł Adamski oraz Piotr Matwiejuk (także WI) zdobyli nagrodę specjalną dla najlepszego pomysłu na e-biznes, zgłoszonego przez grupę studentów lub uczniów.

Rektor prof. Lech Dzieńis pogratulował laureatom, wręczył im dyplomy uznania i pamiątkowe upominki. Z zainteresowaniem wysłuchał studentów, którzy opowiedzieli o swoich projektach i udziale w konkursach. Na zakończenie spotkania życzył wszystkim kolejnych sukcesów.

Wszystkim laureatom jeszcze raz serdecznie gratulujemy!

Agnieszka Halicka



Od lewej: Łukasz Arciszewski, Piotr Matwiejuk, Wojciech Bancarzewski, Marek Antoniuk, Rektor PB prof. Lech Dzieńis, rząd z tyłu: Adam Mocarski, Łukasz Balukin, Mariusz Jabłoński, Kamil Panas, Igor Kozłowski, rząd z przodu: Agata Borowska, Anna Borodziuk, Magdalena Sołowiec, Jarosław Zbiejczuk

Sesja robocza Forum Uczelni Technicznych na PB



Forum Uczelni Technicznych tworzy 27 Samorządów Studenckich Polskich Uczelni Technicznych. Od 19 do 21 października 2012 r. przedstawiciele FUT obradowali w Białymstoku. W zjeździe udział wzięło 52 studentów, którzy reprezentowali 19 uczelni technicznych.

Tematyką Sesji Roboczej FUT była szeroko pojmowana innowacyjność. Podczas inauguracji goście mieli okazję wysłuchać wykładu Rektora Politechniki Białostockiej prof. dr. hab. inż. Lecha Dzieńisa na temat najnowszej inwestycji Uczelni INNO-EKO-TECH. Drugiego dnia konferencji jej uczestnicy zwiedzili nowoczesny zakład produkcyjny – SaMASZ, zajmujący się produkcją maszyn rolniczych i komunalnych, oraz wzięli udział w szkoleniu z autoprezentacji.

Ponadto, przyszli inżynierowie debatowali o deregulacji zawodów. Wielu młodych ludzi obecnie nie może bezpośrednio po zakończeniu studiów wejść na rynek pracy, gdyż sam dyplom nie uprawnia do wykonywania zawodu. Aby je zdobyć, młodzi inżynierowie muszą zdawać dodatkowe egzaminy.

A po debatach i szkoleniach uczestnicy FUT miło spędzali czas na koncertach odbywających się w ramach organizowanej przez Samorząd Studentów Politechniki Białostockiej Jesieni Studenckiej.

Szymon Barszewski, Koordynator sesji FUT w Białymstoku

Studenckie Koło Naukowe DROGOWIEC kształci się praktycznie

Zgodnie z hasłem „SKN DROGOWIEC kształci się z praktyką”, jego członkowie od lipca do września 2012 roku odbywali praktyki zawodowe na budowach autostrad i dróg ekspresowych kraju. Należy podkreślić, że praktyki, nie objęte programem studiów, są znakomitą okazją do zdobycia wiedzy wykraczającej poza teorię, a w przyszłości, szansą na przekonanie do siebie pracodawcy ponadprogramowym doświadczeniem i aktywnością.

Od trzech lat mamy możliwość i przyjemność realizować praktyki zawodowe w firmie BUDIMEX S.A. W tym czasie ponad 60-ciu członków SKN Drogowiec miało niepowtarzalną możliwość zdobycia praktycznego doświadczenia. W roku 2010 członkowie Koła byli obecni na budowach obwodnicy Parłówka (w ciągu S3) oraz obwodnicy Nowogardu, drodze krajowej S3 (odcinek Sulechów-Międzyrzec), przebudowie skrzyżowania w Lubieniu, budowie autostradowej obwodnicy Wrocławia. W związku z wysokimi ocenami wystawionymi przez kierowników poszczególnych budów, członkowie Drogowca zostali ponownie zaproszeni do udziału w praktykach. W roku 2011 wyruszyli na budowę Autostrady A-4 na odcinku Dębica-Rzeszów, budowę odcinka Autostrady A-1 Pyrzowice-Piekary Śląskie oraz przebudowę drogi wojewódzkiej nr 352 na odcinku Bogatynia/Zatonie. W 2012 roku w praktykach uczestniczyło 24 studentów specjalności budownictwo drogowe (stacjonarne I stopnia) i inżynieria drogowa (stacjonarne II stopnia). Studenci gościli na kontraktach w Dębicy i Bogatyni oraz na budowie mostu przez Wisłę koło Kwidzyna w ciągu drogi krajowej nr 90.

W Dębicy studenci odbywali praktyki na budowie Autostrady A-4 Tarnów-Rzeszów, na odcinku Dębica-Rzeszów, w województwie podkarpackim. Na początek – obowiązkowe szkolenie BHP. Następnie przydzielono nas do poszczególnych sekcji, w których, przez kolejne 3 miesiące, uczestniczyliśmy zarówno w pracach biura budowy, jak i w terenie. Podczas pobytu na budowie wykonywaliśmy szereg powierzonych nam zadań: angażowaliśmy się w rozwiązywanie bieżących problemów technicznych, nadzorowaliśmy pracę maszyn oraz pracowników, a także braliśmy udział w koordynowaniu i planowaniu bieżących robót. Przy okazji obserwowaliśmy sposób organizacji i prowadzenia robót drogowych. W biurze budowy braliśmy udział m.in. w sporządzaniu bieżących rozliczeń wykonanych robót, zestawień pracy sprzętu oraz zużycia materiałów oraz przygotowywaniu dokumentacji dotyczącej sprzedaży wykonanych robót. Powierzone nam zajęcia byłyby mniej lub bardziej ciekawe, wszystkie jednak przynosiły cenne doświadczenie, o które trudno podczas zajęć teoretycznych.

Warto wspomnieć o przyjaznej atmosferze, panującej w biurze i na terenie budowy oraz o okazywanej nam przez opiekunów serdeczności i wyrozumiałości. Zawsze mogliśmy liczyć na szczegółowe wyjaśnienia i wyczerpujące odpowiedzi na nasze liczne pytania. Poza samymi praktykami znaleźliśmy czas na zwiedzanie, w dniach wolnych od pracy zwiedziliśmy pobliski Kraków, Rzeszów, Tarnów, a także Bieszczady. Przebywanie przez dłuższy czas z daleka od domu pozwoliło wczuć się w uroki pracy podczas delegacji – musimy być na to przygotowani w przyszłym zawodzie.

Podsumowując, letnie praktyki w renomowanej firmie BUDIMEX S.A. były doskonałą okazją, żeby sprawdzić nasze przygotowanie do pracy na budowie. Każdy z uczestników wyniósł z nich wiele cennych spostrzeżeń, a także uzyskał wpis do książki praktyk budowlanych – pierwszy krok do zdobycia uprawnień budowlanych. Szczególne podziękowania składamy tym osobom, które osobiście zaangażowały się w realizację praktyk: pani Agnieszce Moroniak oraz dyrektorom, panom Arturowi Popko i Dariuszowi Taraszkiewiczowi, a także opiekunowi naukowemu SKN DROGOWIEC pani dr inż. Marcie Wasilewskiej, dzięki której zaangażowaniu członkowie Koła mają lepsze szanse na rozwój.

Marzena Żuk, SKN DROGOWIEC



Atrakcyjne studiowanie

W ramach projektu „Podniesienie atrakcyjności oferty edukacyjnej kierunków: budownictwo, inżynieria środowiska i ochrona środowiska na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej” POKL-04.01.02-00-087/09, tego samego, który jako przykład najlepszych praktyk został w grudniu 2012 r. wyróżniony przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, studenci Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska uczestniczyli w dwóch wyjazdach szkoleniowych.

Wyjazd szkoleniowy studentów inżynierii środowiska

1-4 października 2012 r. do Wrocławia i Mszczonowa wyjechali studenci VII semestru inżynierii środowiska. W trakcie pobytu we Wrocławiu studenci wzięli udział w dwudniowym szkoleniu zorganizowanym przez firmę De Dietrich Technika Grzewcza, zajmującą się rozwiązaniami technologicznymi stosowanymi w zakresie ogrzewania obiektów i podgrzew ciepłej wody użytkowej. W trakcie szkolenia teoretycznego przedstawione zostały schematy hydrauliczne kotłów opalanych gazem i olejem, ze szczególnym uwzględnieniem kotłów kondensacyjnych. Studenci zapoznali się również z nowoczesnymi urządzeniami z zakresu Odnawialnych Źródeł Energii, przede wszystkim powietrznymi pompami ciepła oraz instalacjami wykorzystującymi kolektory słoneczne. Uzupełnieniem wiedzy teoretycznej były warsztaty praktyczne prowadzone w laboratorium firmy De Dietrich, podczas których uczestnicy zapoznali się z budową i zasadą działania omawianych urządzeń. W drodze powrotnej studenci zwiedzili PEC Geotermii we Mszczonowie, gdzie mieli okazję obejrzeć odwierty geotermalne, absorpcyjną pompę ciepła i kotły wspomagające pracę systemu ogrzewającego lokalne budynki i basen. Podmszczonowskie wody geotermalne o temperaturze 420C, pozyskiwane są z głębokości 1700 metrów. Mszczonowska geotermia dysponuje wodą słodką, co jest ewenementem w skali światowej. Wyjazd był doskonałym uzupełnieniem wiedzy teoretycznej zdobywanej podczas zajęć na Politechnice Białostockiej.

dr inż. **Dorota Krawczyk**, WBiIŚ

Wyjazd techniczny na Słowację

Obiekty budowlane w Czorszynie (tereny przygraniczne) i Starej Lubowni na Słowacji zwiedzili w dniach 14-17 października 2012 r. studenci IV roku budownictwa. Przyjrzyli się tam budowom domów w technologii drewnianej budownictwa niskoenergetycznego. Pierwszy był dom z bali, drugi był przykładem zastosowania technologii z użyciem drewna klejonego. Oba zachwyciły. Poznanie metod wznoszenia tego typu obiektów rozszerzyło program i pogłębiło wiedzę studentów z zakresu konstrukcji drewnianych. Uczestnicy wyjazdu zwiedzili także skansen w Starej Lubowni, który udostępnia 25 drewnianych obiektów zrębowych oraz kościół wykonany w technologii drewnianej. Dzięki temu studenci i studentki mieli możliwość porównania różnych technologii wznoszenia obiektów drewnianych w tradycyjnej architekturze Słowacji oraz poznania źródeł współczesnych rozwiązań technologicznych. Także podczas pokonywania drogi, malownicza Słowacja odkrywała przed nami wiele zabudowań wykonanych w technologii drewnianej.

dr inż. **Barbara Sadowska-Buraczewska**, WBiIŚ



Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Znowu razem... kolejne spotkanie w Moskwie

W dniach 17-23 września 2012 roku studenci Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska wraz z opiekunem odwiedzili jedną z największych uczelni technicznych stolicy Rosji – Moskiewski Państwowy Uniwersytet Budowlany (MGSU). Wcześniej, w maju br., gościliśmy na Politechnice Białostockiej studentów i pracowników tej uczelni. W trakcie swojego pobytu studenci i pracownicy MGSU wzięli udział w I Międzynarodowej Konferencji Studenckiej „Inżynieria środowiska – młodym okiem” zorganizowanej przez WBiIŚ, zapoznali się z nowoczesnymi technologiami stosowanymi w stacjach uzdatniania wody i oczyszczalniach ścieków, a wieczorami bawili się na juwenaliowych koncertach. Po tak udanym pobycie, pożegnaniu towarzyszyły szczere łzy! I w takim duchu, udaliśmy się we wrześniu z rewizytą do Moskwy. MGSU odwiedzili studenci I oraz II stopnia studiów kierunku inżynieria środowiska: Paulina Wojewódzka, Justyna Dmuchowska, Damian Wesołowski, Michał Gierasimiuk oraz Wojciech Malinowski. Opiekunem grupy była prodziekan ds. studenckich i dydaktyki WBiIŚ dr inż. Katarzyna Ignatowicz. Towarzyszyli nam również dwaj pracownicy Katedry Technologii w Inżynierii i Ochronie Środowiska WBiIŚ dr inż. Wojciech Dąbrowski i dr inż. Dariusz Boruszko, realizujący unijny staż naukowy. Podstawowym celem wizyty były wspólne zajęcia polskich i rosyjskich studentów oraz zapoznanie się z rosyjskimi obiektami infrastruktury wodociągowo-kanalizacyjnej. Program wizyty przygotowali opiekunowie ze strony rosyjskiej: profesor Elena Gogina i Nikołaj Makisza. Wspólne zajęcia ze studentami MGSU poprowadzili opiekunowie grupy polskiej, którzy w formie wykładów otwartych przedstawili problematykę oczyszczania ścieków oraz ochrony środowiska w Polsce, oraz studentka Paulina Wojewódzka, która opowiedziała rosyjskim kolegom o białostockiej oczyszczalni ścieków. Wykłady cieszyły się dużym powodzeniem i, co było atutem, ale także wyzwaniem dla prowadzących, odbyły się w języku rosyjskim. Cała nasza grupa sprawnie posługiwała się językiem rosyjskim i angielskim, co ułatwiało nawiązywanie kontaktów, nie tylko naukowych.

W trakcie wizyty zwiedziliśmy nowoczesną oczyszczalnię ścieków, która wielkością przypomina obiekt w Białymstoku, a ma za zadanie obsłużyć tylko jedno moskiewskie osiedle. Wielkie wrażenie zrobiła na nas jedna z największych na świecie oczyszczalnia „Kurianowo”. Obiekt ten może oczyszczać ponad trzy miliony metrów sześciennych ścieków na dobę i z pewnością nie ma swojego odpowiednika w Europie! Mieliśmy także okazję zapoznać się z pracą nowoczesnej stacji uzdatniania wody, stosującej procesy membranowe do uzdatniania wody pitnej. Nasza wyprawa nie ograniczała się jednak tylko do zajęć na uczelni i zwiedzania obiektów wodno-ściekowych. Pierwszy wieczór spędziliśmy na wieży telewizyjnej Ostankino – była to powitalna niespodzianka! Zobaczyliśmy również Kreml, Plac Czerwony, Plac Maneżowy, Galerię Trietiakową i szereg innych, ciekawych miejsc. Nawiązaliśmy kontakty zawodowe i prywatne z pracownikami i studentami MGSU. Kilku studentów rosyjskich już odwiedziło Białystok. Rozważali podjęcie studiów w Politechnice Białostockiej na kierunku inżynieria środowiska, na specjalności *advanced technologies in environmental engineering*, rozpoczynających się w marcu 2013 roku. Czego im i nam gorąco życzę.

dr inż. Katarzyna Ignatowicz, WBiIŚ

Przed budynkiem MGSU, fot. autorka



Wykład dr. inż. Wojciecha Dąbrowskiego, fot. autorka



Wizyta studentów PB na Kijowskim Narodowym Uniwersytecie Budownictwa i Architektury

W 2009 roku Politechnika Białostocka podpisała z Kijowskim Narodowym Uniwersytetem Budownictwa i Architektury (KNUBA) trzyletnią umowę o współpracy, która w 2012 została przedłużona na czas nieokreślony. Uczelnie zadeklarowały w niej m.in. wymianę doświadczeń dydaktycznych i współpracę w zakresie zapoznawania swoich studentów z obiektami pracującymi na rzecz inżynierii środowiska. W maju gościliśmy na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska PB grupę ukraińskich studentów z KNUBA. Nasza rewizyta odbyła się w dniach 17-27 września 2012 r. Wzięło w niej udział pięciu studentów inżynierii środowiska: Katarzyna Ruta, Anna Oksztul, Natalia Ziniewicz, Rafał Pietrasz i Tomasz Słomiński wraz z opiekunem Panią dr Janiną Piekutin z Katedry Technologii w Inżynierii i Ochronie Środowiska.

Zatrzymaliśmy się w akademiku KNUBA. Jedyna różnica między polskim a ukraińskim domem studenta, to ścisła kontrola wchodzących i wychodzących. Ponadto studenci mają określony czas powrotu do domu (przed północą), a każde spóźnienie musi być usprawiedliwione i wyjaśnione.

Podczas pobytu w Kijowskim Narodowym Uniwersytecie Budownictwa i Architektury nasi studenci wzięli udział w zajęciach laboratoryjnych, przygotowanych przez profesora Walerego Malko. Mieli okazję zwiedzić stację uzdatniania wody „Dnieszna”, znajdującą się nad Dnieprem, o wydajności 800m³/dobę. Warto zaznaczyć, że rzeczywiste zużycie wody na mieszkańca Kijowa wynosi 430 litrów na dobę, podczas gdy średnie zużycie na mieszkańca w Polsce wynosi 190 litrów na dobę. Uczestnicy wyprawy obejrzeli obiekt oczyszczalni ścieków, która oczyszcza w czasie doby 600m³ ścieków. Odwiedzili także Kijowskie Centrum Wodno-Informacyjne, znane pod nazwą Muzeum Wody, mieszczące się w zmodernizowanym, 130-letnim budynku wieży ciśnień. W Muzeum utworzono nową wystawę, poświęconą nieekonomicznym sposobom wykorzystywania zasobów wodnych. Wśród jej eksponatów były np. przepełniona wanna oraz niedokręcony kran. Oprócz obiektów związanych z infrastrukturą wodociągowo-kanalizacyjną Kijowa, studenci zwiedzili również Stadion Olimpijski, na którym odbyły się mecze EURO 2012, Plac Majdan, główną aleję Kijowa Chreszczatyk, Ławrę Kijowską oraz Park Botaniczny.

Nasz pobyt w Kijowie był okazją do nawiązania więzi zarówno służbowych, jak i prywatnych. W jego podsumowaniu warto podkreślić obustronne zadowolenie uczestników programu oraz perspektywę dalszego rozwoju współpracy między białostocką a kijowską uczelnią. Wielu studentów KNUBA deklaroowało chęć kształcenia się w Politechnice Białostockiej.

dr Janina Piekutin, WBiIŚ



W Muzeum Wody

Chiny oczami inżyniera elektryka

W dniach 19-21 września 2012 roku brałem udział w konferencji CIE 2012 „Lighting Quality & Energy Efficiency”, zorganizowanej przez Międzynarodowy Komitet Oświetleniowy, która odbyła się w Hangzhou, mieście położonym na wschodzie Chin. Wspólnie z Andrzejem Pawlakiem z Centralnego Instytutu Ochrony Pracy w Warszawie prezentowaliśmy artykuł „Tolerances in Computer Simulations of Indirect Lighting Systems”. Nie zamierzam jednak szczegółowo opisywać konferencji, chciałbym raczej podzielić się kilkoma spostrzeżeniami z pobytu w Chinach.

Pierwsze wrażenie? Dwudziesto-, trzydziestopiętrowe bloki mieszkalne ciągnące się po horyzont. Statystyki podają, że Hangzhou zamieszkuje od 2 milionów mieszkańców (centralna strefa zurbanizowana), do nawet 8 milionów (cały zespół miejski). Miasto to, wymieniane jako jedna z siedmiu stolic starożytnych Chin, słynie w przewodnikach z jeziora West Lake (Xihu). W jego okolicach znajdują się liczne świątynie i pagody, które można podziwiać spacerując alejkami przepięknych, chińskich ogrodów. Można również odbyć rejs po jeziorze stylową łodzią w

kształcie smoka. Walory tego miejsca doceniło UNESCO, wpisując je w 2011 roku na listę światowego dziedzictwa. Większość z podziwianych zabytków jest wynikiem rekonstrukcji tego, co wcześniej zniszczono. Może dziwić, że powyższe atrakcje turystyczne są przygotowywane głównie z myślą o Chińczykach, a nie o turystach z reszty świata. Wśród spacerujących w sobotę tysiacy Chińczyków można było dostrzec tylko kilkunastu obcokrajowców! O tym, że w Chinach jest niewielu turystów z Zachodu świadczy również to, że nawet w tak dużym mieście jak Hangzhou praktycznie nie można porozumieć się w języku angielskim. Przykładem niech będzie fakt, że taksówkarz na lotnisku nie zrozumiał nazwy i adresu hotelu ani w mowie, ani w pisemnej wersji angielskiej przesłanej przez organizatorów. Należy przy tym podkreślić, że chodziło o duży i ekskluzywny hotel pięciogwiazdkowy.

O rozwoju technicznym Chin niech świadczy to, że do Szanghaju, oddalonego o 180 km od Hangzhou, dotarłem w czasie 50 minut pociągiem, którego maksymalna prędkość wynosiła 295 km/h! Pociągi te kursują co 20 minut, a bilet kosztuje równowartość 42 zł. Nie była to jednak moja najszybsza podróż, gdyż w Szanghaju jechałem z prędkością 431 km/h, unosząc się na poduszce magnetycznej, pociągiem Maglev. Była to niestety tylko dziesięciominutowa trasa z centrum na jedno z lotnisk.

O skali obiektów w Chinach niech świadczy fotografia przedstawiająca halę odpraw jednego z dworców kolejowych w Szanghaju.

Nawet po kilkudniowym pobycie można nabrać respektu dla wielkości i rozwoju technicznego Państwa Środka. Mimo napotkanych dużych kontrastów myślę, że funkcjonujący w powszechnej świadomości obraz współczesnych Chin jest błędny. Jak na państwo zajmujące tak rozległy obszar i posiadające największą na świecie liczbę mieszkańców, jest to w miarę normalny kraj. W hotelu był bezpłatny dostęp do Internetu, a żaden z licznych policjantów nie zakazywał fotografowania miejsc publicznych, które w Polsce uważane są za strategiczne. Mój pobyt w Chinach spowodował, że dużo rzadziej będę używał słowa „chińszczyzna” jako synonimu rzeczy o niskiej jakości.

dr inż. Krzysztof Zaremba, Wydział Elektryczny



Autor przy pociągu magnetycznym Maglev



Hala odpraw jednego z dworców kolejowych w Szanghaju

TUWIEN – uczelnia techniczna po austriacku

Sprawozdanie z wyjazdu szkoleniowego w ramach LLP ERASMUS PROGRAMME w dniach 8-12 października 2012 na Vienna University of Technology w Austrii

Wiedeń to nie tylko stolica Austrii położona nad pięknym, modrym Dunajem, ale również miejsce dające szerokie możliwości rozwojowe. Z jednej strony wszechobecna historia i bogactwo architektoniczne, z drugiej strony nowoczesna metropolia tętniąca życiem kulturalnym. W Wiedniu nie brakuje instytucji pozwalających na zdobywanie wiedzy. Takim miejscem z pewnością jest Technische Universität Wien (Uniwersytet Techniczny w Wiedniu), który może pochwalić się bardzo długą tradycją, zarówno w zakresie badań naukowych, jak i edukacji. Został założony w 1815 roku jako Cesarski i Królewski Instytut Politechniczny. Obecną nazwę nosi od 1975 roku. Pełną autonomię (zmniejszenie roli państwa w procesie decyzyjnym) osiągnął w 2004 roku. Obecnie TUWIEN kształci ponad 27 tys. studentów na ośmiu wydziałach: architektury i planowania przestrzennego, budownictwa, elektrotechniki i technologii informacyjnej, informatyki, inżynierii mechanicznej i nauk o przemyśle, matematyki i geoinformacji, fizyki, chemii technicznej. Na uczelni pracuje ok. 4,5 tys. osób. W tym roku rektorem została po raz pierwszy kobieta – prof. Sabine Seidler. Większość budynków uniwersyteckich znajduje się w czwartej dzielnicy Wiednia. Główną siedzibą uczelni jest XIX-wieczny klasycystyczny gmach przy Karlsplatz 13.

Naszymi przewodniczkami po Technische Universität Wien były pracownice Controlling Department – Christina Kroneder i Martina Schönerkle. Podzieliły się z nami nie tylko informacjami na temat Uczelni, ale opowiedziały też o systemie edukacji w Austrii. Głównym jednak punktem naszego wyjazdu było przyjrzenie się z bliska samej Uczelni, a dokładnie systemowi jakości, zarządzania, jak również procesowi kształcenia. Technische Universität Wien wywiera ogromne wrażenie nie tylko swoją wielkością, ale również procesowym podejściem do zarządzania, co jest widoczne w każdym działaniu, począwszy od planów finansowych, a skończywszy na jednorazowych przedsięwzięciach. Warto zwrócić uwagę na fakt, iż ta

eksponowana potrzeba planowania, nawet w uniwersytecie z tak dużymi tradycjami (w 2015 roku TUWIEN obchodzić będzie 200-lecie swojego istnienia!), odgrywa kluczową rolę w procesie decyzyjnym. Stosowany w działaniu cykl Deminga (zaplanuj-wykonaj-sprawdź-popraw) przynosi widoczne efekty, również w zakresie podnoszenia jakości kształcenia. Uczelnia praktycznie na każdym poziomie dba o jakość świadczonych usług edukacyjnych. Wdrożony system przyczynia się do podniesienia jakości pracy pracowników, zarówno tych dydaktycznych, jak i administracyjnych.

Wszyscy chętni mogą brać udział w szkoleniach podnoszących kwalifikacje zawodowe, co wpływa na jakość i efektywność wykonywanych czynności. Nie bez znaczenia w całym systemie jakości pozostają opinie studentów, na podstawie których proces kształcenia ulega modyfikacjom. Przeprowadzana wśród studentów ankieta studencka jest jednym z wielu stosowanych narzędzi tego systemu. Ankieta jest zróżnicowana w zależności od formy zajęć, których dotyczy. Uzyskane wyniki są cennym źródłem informacji nie tylko dla władz uczelni, ale również dla prowadzących zajęcia, którzy mogą w swojej przyszłej pracy wykorzystać sugestie studentów. Filozofia systemu jakości opiera się na założeniu, że każda osoba (kandydat, student, pracownik, dziekan itp.) jest klientem organizacji TUWIEN. Z tego właśnie powodu zadowolenie i satysfakcja poszczególnych grup jest niezmiernie ważnym elementem w procesie podejmowania decyzji. Zadaniem zwanym z jakością zajmuje się Controlling Department, który zakresem swoich działań obejmuje wszystkie aspekty życia uczelni. Dbałość o najwyższą jakość usług odnajdziemy nie tylko w dziedzinach stricte dydaktycznych. Widoczna jest ona również w usługach świadczonych instytucjom zewnętrznym, jak również w dziedzinie nauki i badań. Ciągłe monitorowanie i kontrolowanie wszystkich procesów daje możliwość szybkiej reakcji na zmiany otoczenia i zmiany wymagań poszczególnych grup.

Możliwość przyjrzenia się Uczelni z bliska, poznanie jej pracowników, jak również krótkie choć wnikliwe zajrzenie w sposób tworzenia strategii pozwoliła na zdobycie bardzo cennej wiedzy. To doświadczenie z pewnością będziemy mogli wykorzystać w swojej codziennej pracy chociażby na poziomie planowania i procesowego podejścia do realizowanych zadań. Mamy nadzieję, że przyczyni się to do osiągnięcia lepszych rezultatów, co będzie korzyścią nie tylko dla nas, ale też korzystnie wpłynie na procesy, których – jako pracownicy Politechniki Białostockiej – jesteśmy częścią.

Agnieszka Sakowicz, Marta Sznajder

Dlaczego kolej nie ma nic wspólnego z pociągami?

Wizytę na Czech Technical University in Prague, w ramach programu Erasmus, przygotowywałem od kilku miesięcy. Korespondencja z prof. Oldřichem Starým była dosyć kłopotliwa, gdyż czytał on moje maile dopiero, gdy do niego dzwoniłem.

Praga powitała mnie 11 października pogodą typową dla naszego września, jeszcze bez obficie spadających z drzew liści. Transport z lotniska do centrum zapewnia autobus nr 119, który dociera do stacji metra, a stąd można dojechać bardzo szybko nawet do odległych rejonów miasta. Zakwaterowałem się w hotelu uczelnianym „Masarykova Kolej”, który z koleją nie ma nic wspólnego (po czesku *kolej* to *dom studenta*), a jest to wielki akademik na ponad 700 osób, z wydzieloną częścią hotelową. Dużym udogodnieniem jest stołówka i restauracja na parterze, gdzie można zjeść naprawdę smacznie i niedrogo oraz bliskość prawie wszystkich wydziałów uczelni. Obok jest stacja metra Dejvičská, skąd w kilka minut dojeżdża się do centrum Pragi. Uzbrojony w informacje z przewodnika turystycznego Pascala z 2005 roku próbuję kupić bilet do metra za 16 CZK, ale sprzedawca prosi mnie przy tym o kartę seniora. Okazuje się, że w tej cenie są tylko bilety dla osób, które mają co najmniej 60 lat, a młodszy od nich muszą zapłacić

Wejście do budynku Wydziału Elektrycznego w Pradze



24 CZK za bilet 30-minutowy, albo 32 CZK za 90-minutowy. Kupuję na zapas kilkanaście biletów i stwierdzam ze smutkiem, że inflacja jest zjawiskiem ogólnoeuropejskim.

České Vysoké Učení Technické v Praze ma już ponad 300 lat, a za datę jej „narodzin” przyjmuje się 18 stycznia 1707 r., kiedy to cesarz Józef I listem fundacyjnym powołał ją do życia. Obecnie studiuje na niej ponad 24 tys. studentów pod kierunkiem prawie 1500 nauczycieli. Cechą charakterystyczną wszystkich wydziałów jest duża liczba programów kształcenia oferowanych w języku angielskim. Na Wydziale Elektrycznym (Faculta Elektrotechnicka) jest ich łącznie 10 (na studiach I, II i III stopnia). Wśród nich m.in.: Electrical Engineering, Power Engineering and Management (BSc, MSc), Communications, Multimedia and Electronics (BSc, MSc), Cybernetics and Robotics (BSc, MSc), Biomedical Engineering and Informatics (MSc). Wydział ten jest jednym z największych na uczelni i na pewno należy do najlepszych. Na I stopniu studiuje ponad 3000 studentów, na II prawie 1500, a samych doktorantów jest 600 (wliczając 63 z zagranicy).

Wyniki naukowe wydziału stanowią 30% dorobku całej uczelni. Pracownicy wydziału realizują obecnie 160 projektów przemysłowych i ponad 200 grantów naukowych (w tym 76 międzynarodowych), co przekłada się na kwotę prawie 18 milionów € funduszy pozyskanych z zewnątrz, stanowiącą 52% wartości budżetu jednostki. Dotacja dydaktyczna to zaledwie 39% tego budżetu. Wydział Elektryczny podzielony jest na 17 katedr i mieści się w 1627 pomieszczeniach. Posiada własną Katedrę Języków (Department of Languages), która oprócz kursu języka angielskiego (obowiązkowy dla wszystkich studentów) i pozostałych (do wyboru: francuski, niemiecki, rosyjski, hiszpański), oferuje przedmioty z zakresu retoryki i umiejętności komunikacji zawodowej (prezentacje, tworzenie dokumentów, itp.). Te ostatnie wprowadzono w wyniku badania losów absolwentów, którzy podkreślają ich znaczenie w rozwoju swojej kariery.

Wizytę na wydziale rozpocząłem od Działu Spraw Zagranicznych, w którym pracuje 5 (!) osób. To nie jest pomyłka – to komórka wydziałowa, ale mają ponad 500 studentów zagranicznych, w tym prawie 100 w programie Erasmus. Wspólnie z Otakarem Vlčkem, pracownikiem tego działu, wybraliśmy zajęcia, w których chciałem uczestniczyć w ciągu najbliższych dni oraz skorzystałem z zaproszenia na rozmowę z prof. Vladimírem Haaszem, szefem Katedry Miernictwa. Rozmawialiśmy przede wszystkim o sprawach dydaktycznych, trochę też o naukowych, jak również o problemach studentów zagranicznych przyjeżdżających do Pragi i o niechęci czeskich studentów do studiowania poza granicami kraju. Ta dyskusja oraz wrażenia z rozmów ze studentami podczas zajęć utwierdzają mnie w przekonaniu, że nie ma dużych różnic pomiędzy studentami naszych uczelni. Mają oni te same cechy typowe dla swojego wieku, niezależnie od tego, skąd pochodzą. Również obawa o przyszłe zatrudnienie towarzyszy im przez całe studia.

Uczelnia nie ma typowego systemu oceny jakości kształcenia. Jedynym jego instrumentem jest ankieta studencka. Anonimowa i dobrowolna, ale chętnie wypełniana przez większość zarejestrowanych na zajęciach. Może dlatego, że studenci widzą jej wyniki w tej samej postaci jak nauczyciel? Nauczyciele bardzo uważnie czytają komentarze studentów, szczególnie te z konstruktywnymi propozycjami dotyczącymi treści kształcenia, wyposażenia pracowni i sposobu oceniania. Kierownik katedry może obniżyć premię, a nawet pensję nauczyciela, który notorycznie otrzymuje od studentów niskie oceny w ankiecie i nie przejawia chęci jakichkolwiek zmian w sposobie i treści prowadzonych zajęć.

Sposoby zaliczania przedmiotów są bardzo podobne do stosowanych na naszej uczelni. Warto podkreślić, że wszystkie zajęcia laboratoryjne mają w planie tzw. indywidualny sprawdzian umiejętności praktycznych, gdzie każdy student osobno musi wykonać odpowiednie zadania z wykorzystaniem poznanych metod oraz wybranych przez siebie przyrządów i elementów. Dzięki temu nauczyciel ma pewność, że student nabył praktyczne umiejętności przewidziane w danym przedmiocie. Wszystkie przedmioty kończą się egzaminem składającym się z części pisemnej i ustnej. Egzamin ustny zdają tylko te osoby, które chcą otrzymać ocenę wyższą niż dobra. Zmniejsza to obciążenie wykładowców, bo większość studentów zadowala się zdaniem części pisemnej, a jak sami wiemy, egzamin ustny z dobrze przygotowanymi studentami nie trwa aż tak długo. Duży nacisk kładzie się na indywidualną



Plakat promujący studia na Wydziale Elektrycznym

Podczas ćwiczeń rachunkowych z przedmiotu układy elektroniczne z wykorzystaniem tablicy interaktywnej





Zajęcia laboratoryjne z miernictwa elektrycznego

pracę studenta i nawet niektóre ćwiczenia rachunkowe wymagają wykonania prostych projektów oraz umiejętności zwięzłego ich prezentowania przed całą grupą.

Wykłady nie są obowiązkowe i zwykle tylko niewielka grupa studentów towarzyszy wykładowcy od początku zajęć, a pozostali sukcesywnie przybywają w trakcie jego trwania. Z uwagi na bezpieczeństwo studentów, nauczyciel prowadzi zajęcia laboratoryjne z grupą co najwyżej 10 – osobową. Jeśli w grupie jest 12 osób, to dzieli się ją na dwie podgrupy (niekoniecznie po 6 osób) i przydziela się im 2 prowadzących. Obowiązują zapisy do prowadzących na zasadzie „kto pierwszy, ten lepszy”. W każdym laboratorium wywieszony jest plan ćwiczeń w semestrze wraz z zasadami zaliczania (również w j. angielskim). Nauczyciel zadaje pytania sprawdzające przygotowanie studenta do wykonywania ćwiczenia, ale nie wyciąga żadnych konsekwencji, jeśli stwierdzi brak nawet podstawowych wiadomości. Wszyscy wiedzą, że osoba nieprzygotowana do zajęć niewiele z nich skorzysta, a i tak przyjdzie „chwila prawdy” w postaci zajęć ewaluacyjnych. Ich niezaliczenie skutkuje niedopuszczeniem do egzaminu i końcową oceną negatywną.

W czasie przerw można skorzystać z taniego bufetu, który serwuje m.in. tradycyjne knedliki w różnych zestawach i w bardzo przystępnych cenach.

Moje zajęcia na CVUT trwały od rana do obiadu, a potem, po krótkim odpoczynku, zwiedzałem Pragę, poznając jej słynne zabytki i miejsca. To jedno z najpiękniejszych miast świata jest położone nad malowniczym meandrem Wełtawy o długości prawie 30 km (w granicach miasta) i obejmuje dawne grody: Hrad, Hradčany, Malá Strana, Staré Město (z Josefovem), Nové Město i Vyšehrad. Wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO jako największy rezerwat architektury na świecie zawiera prawie 2 tysiące obiektów zabytkowych, z tego większość na terenie historycznego centrum. Nie sposób opisać wszystkiego, co zobaczyłem w trakcie nawet tego krótkiego pobytu. W katedrze św. Wita widziałem rotundę z XI w., którą zbudował Borzywoj, pierwszy chrześcijański książę Czechów, ochrzczony w obrządku cyrylo-metodiańskim około 884 roku przez arcybiskupa Metodego, brata św. Cyryla. Sąsiadująca z nią bazylika św. Jiří (św. Jerzego) jest miejscem pochówku książąt z dynastii Przemysłodów, w tym św. Ludmiły, patronki Czech. W Kaplicy Betlejemskiej czytałem zachowane na ścianach fragmenty kazań Jana Husa, którego śmierć na stosie w 1415 roku uruchomiła lawinę wojen domowych, ale pomimo wielu strat materialnych i ludzkich, przyczyniła się do rozkwitu czeskiego poczucia narodowego i utworzenia podstaw tradycji narodowej. Dzień stracenia Husa – 6 lipca – jest jednym z ważnych świąt państwowych Czech. Byłem też w krypcie cerkwi św. Cyryla i Metodego, gdzie w 1942 r. prawosławny biskup Gorazd ukrywał komandosów, którzy dokonali zamachu na Heydricha – hitlerowskiego kata Czech. Zdradzeni przez towarzysza, bronili się bohatersko bez nadziei na ucieczkę i w końcu odebrali sobie życie. Do dzisiaj na murze widać ślady kul. W odwecie hitlerowcy spalili wraz z mieszkańcami wieś Lidice i Ležaký. Biskupa Gorazda (kanonizowany w 1987 r.), po długich torturach rozstrzelano, a wraz z nim ponad 5 tysięcy ludzi. Kolejne tysiące wysłano do obozów koncentracyjnych. Nie sposób też było nie być na Václavské náměstí, gdzie w listopadzie 1989 roku demonstracja studentów przerosła się w pokojową rewolucję, w wyniku której Václav Havel objął urząd prezydenta. Wieczorne i nocne spacerunki po urokliwych uliczkach Pragi pozwalały na zanurzenie się w historię, która jakże często spletała się z dziejami naszego kraju.

„Restauracja u Szwejka”



Pod koniec pobytu uczestniczyłem wraz ze znajomymi w festiwalu „Archaion kallos 2012” poświęconym dawnej muzyce bizantyjskiej. Po koncercie, przy kuflu ciemnego Březňáka, w piwnicy „U Zeleného Stromu”, przypominaliśmy sobie powiedzonka dzielnego wojaka Szwejka.

16 października, wsiadałem w Pradze do samolotu z postanowieniem powrotu do tego niezwykłego miejsca i chęcią ponownego zanurzenia się w historię ostatniego tysiąclecia. Deszczowa jesienna pogoda w Warszawie sprawiła, że jeszcze mocniej odczułem różnice w atmosferze i duszy tych stołecznych miast.

dr inż. **Jarosław Makal**, WE,
fot. autor

Pracownicy Studium Języków Obcych PB w Πανεπιστήμιο Πατρών

Początek semestru zimowego nowego roku akademickiego 2012/2013 zapowiadał się na bardzo gorący. Już we wrześniu dowiedzieliśmy się, że koniec października i początek listopada spędzimy w Grecji. Zostaliśmy tam zaproszeni przez koordynatora programu Erasmus ze studium języków obcych Uniwersytetu w Patras. Po intensywnej wymianie maili ustaliliśmy, jakie zajęcia możemy przeprowadzić. Zdecydowaliśmy się na ćwiczenia ze studentami geologii i inżynierii chemicznej. Planowaliśmy także zachęcić greckich żaków do studiowania na Politechnice Białostockiej, przedstawić im naszą Uczelnię i przybliżyć działalność Studium, zaprezentować różnorodność kulturową i kulinarną naszego regionu.

Do Patras dotarliśmy w niedzielę późnym wieczorem i zaraz po zakwaterowaniu w domu studenckim wybraliśmy się na spacer, by zobaczyć kampus uniwersytecki i pięknie oświetlony, jeden z najdłuższych na świecie, most wantowy Rio-Antirio, łączący kontynent z Peloponezem. Już następnego dnia, przed południem, czekało nas spotkanie z wykładowcą języka angielskiego, prowadzącym zajęcia w Instytucie Geologii Uniwersytetu w Patras. Grupą jego studentów zajął się mgr Wojciech Rogalski. Wykorzystując możliwości techniczne sali ćwiczeniowej, przeprowadził zajęcia w oparciu o film dotyczący eksploracji kosmosu w poszukiwaniu planet podobnych do Ziemi. Drugą część zajęć wypełnił materiał o narodzinach geologii. Studenci byli bardzo zaangażowani i świetnie poradzili sobie z przygotowanym dla nich zestawem ćwiczeń.

Kolejny dzień, to ponownie wizyta na Uniwersytecie i zajęcia dotyczące oczyszczania wody i ścieków, które przygotowała i poprowadziła mgr Monika Śleszyńska. Oprócz wykonania ćwiczeń sprawdzających rozumienie tekstu czytanego i słuchanego, studenci obejrzeli dwa krótkie filmy, przedstawiające poszczególne etapy procesów uzdatniania wody. Następnie wykonali kilka ćwiczeń leksykalnych i sprawdzili swoje wiadomości pracując w parach. Druga część zajęć przebiegła w nieco luźniejszej atmosferze, postanowiliśmy przybliżyć Grekom naszą Uczelnię, region i kraj. Studenci z dużym zainteresowaniem obejrzeli przygotowane przez nas materiały promocyjne, szczególnie spodobała im się krótka relacja Alexisa, greckiego studenta mieszkającego w Polsce. Sporo uwagi poświęciliśmy naszej Uczelni i możliwości studiowania na niej. Poczęstowaliśmy wszystkich pysznymi krówkami i zostawiliśmy materiały promocyjne, w które zaopatrzyło nas uczelniane Biuro ds. Współpracy Międzynarodowej i Sekcja ds. Promocji. Odpowiedzieliśmy na szereg pytań związanych z Podlasiem i Politechniką Białostocką, a na koniec spotkania postanowiliśmy sprawdzić wiedzę o Polsce za pomocą krótkiego quizu. Pytania quizu dotyczyły kultury, polityki, sportu i lokalnej kuchni. Ku naszemu miłemu zadziwieniu, niektóre osoby potrafiły podać nazwisko autora „Quo vadis”. Okazało się, że powieść jest omawiana w greckich szkołach średnich! Uradowanego zwycięzcę konkursu nagrodziliśmy oklaskami i zestawem upominków. Nas natomiast ucieszyło miłe przyjęcie i spore zainteresowanie studentów Uniwersytetu w Patras, także tych spoza wydziałów, na których przeprowadzaliśmy zajęcia, tematem podjęcia studiów w Polsce.

Studium języków obcych Uniwersytetu w Patras odwiedziliśmy jeszcze raz, ponieważ chcieliśmy spotkać się z zespołem lektorów języka angielskiego, wymienić się doświadczeniami zawodowymi oraz poczęstować ich smakołykami, przywiezionymi z Białegostoku. Największą popularnością cieszyły się kindziuk i sękacz. Wymieniliśmy się upominkami, podarowaliśmy gospodarzom materiały, z których korzystamy na swoich zajęciach, a w zamian otrzymaliśmy m.in. książki do nauki języka technicznego, napisane przez naszych greckich kolegów. Ciekawostką może być fakt, że uczniowie szkół greckich, wszystkich szczebli, oraz studenci otrzymują podręczniki bezpłatnie.



Zmiana warty przy Grobie Nieznanego Żołnierza w Atenach



Pracownicy Studium Języków Obcych w Patras





Partenon na Akropolu

Nasza zaplanowana na godzinę prezentacja przedłużyła się znacznie, a i tak trudno się było rozstać. Wciąż jesteśmy pod wrażeniem zaangażowania i gościnności, jaką nas otoczono. Może w przyszłości będzie okazja, żeby się zrewanżować?

Podczas podróży do Grecji, oprócz obowiązków służbowych, udało nam się wygospodarować trochę czasu na odwiedzenie Olimpii, kolebki igrzysk olimpijskich, oraz wizytę w kilku muzeach sztuki antycznej. Nie spodziewaliśmy się, że będziemy mieli okazję sprawdzenia swoich umiejętności tanecznych podczas próby zespołu folkowego, przygotowującego choreografię do kolejnego występu. Trudno nie pozazdrościć mieszkańcom Patras uroczego centrum z dziesiątkami restauracji czy kawiarni, w których delectowaliśmy się lokalnymi przysmakami. W drodze powrotnej zahaczyliśmy o Ateny. Bez wątpienia największe wrażenie zrobił na nas Akropol. Wizyta w Atenach byłaby niepełna bez zakupów

na ruchliwej Placie i Montesiraki czy wieczoru spędzonego w lokalnych restauracjach przy specjach kuchni greckiej. Z żalem opuszczaliśmy tę skąpaną w słońcu okolice, bo wciąż pamiętaliśmy o śniegu, który na tydzień przed naszym wyjazdem spadł w Białymstoku...

mgr Monika Śleszyńska, mgr Wojciech Rogalski, SJO,
fot. autorki

Jak studiuje się w Portugalii? Reminiscencje z wyjazdu do Politechniki w Porto

Program wymiany nauczycieli akademickich w ramach europejskiego Programu Erasmus stwarza pracownikom naukowym oraz studentom wiele możliwości. Wyjazdy zagraniczne dla pracowników naszej Uczelni mogą mieć następujące cele: realizacja umów o współpracy naukowej z zagranicą, prowadzenie badań naukowych, podejmowanie działalności dydaktycznej, szkoleniowej i inne, np. udział w konferencjach naukowych, sympozjach czy zjazdach.

Przygotowania do wyjazdu rozpoczęłam rok wcześniej od analizy listy uczelni zagranicznych, dostępnej na stronie Biura Współpracy Międzynarodowej Politechniki Białostockiej (wspolpraca-miedzynarodowa.pb.edu.pl), z którymi nasza Politechnika ma podpisaną umowę o współpracy. Wyboru Portugalii dokonałam z kilku powodów. Pierwszym, podstawowym celem była chęć zapoznania się z zasadami funkcjonowania i metodami nauczania na uczelniach tego kraju. Drugim to, że liczba studentów przyjeżdżających studiować turystykę i rekreację na Politechnice Białostockiej w ramach Programu Erasmus jest największa. Nie bez znaczenia były też zachęty ze strony „moich” studentów z Portugalii, którzy wielokrotnie zapraszali mnie do swojego kraju. Otrzymany od BWM wykaz uczelni zagranicznych zawierał nazwiska i informacje kontaktowe koordynatorów Programu Erasmus. Drogą e-mailową zwróciłam się z propozycją przeprowadzenia wykładów na Wydziale Hotelarstwa i Gastronomii Politechniki w Porto. Zaproponowane tematy, dotyczące innowacyjności turystyki, barier rozwoju turystyki i turystyki zrównoważonej zostały zaakceptowane przez pracowników uczelni w Porto.

W dniu 4 listopada wsiałam do samolotu odlatującego z Warszawy do Zurichu, gdzie miałam przesiadkę w drodze do Porto. Byłam już wcześniej zaopatrzona w bilety lotnicze w obie strony, które przekazała mi, podobnie jak pozostałe dokumenty, pani Edyta Dudzińska z BWM. Mailowo dokonałam też wcześniej rezerwacji hotelu „Sol Pova”, zarekomendowanego przez koordynatora z Politechniki w Porto pana Luisa Correia. Z warszawskiego lotniska Fryderyka Chopina wyleciałam po godzinie 9 rano, zaś do hotelu dotarłam około godziny 19.

Charakterystyczne dla sztuki portugalskiej płytki azulejo na fasadzie kościoła w Porto



Następnego dnia wybrałam się na Wydział Hotelarstwa i Gastronomii Politechniki w Porto (*Unidade Técnico-Científica de Hotelaria e Restauração Escola Superior de Estudos Industriais e de Gestão do Instituto Politécnico do Porto*) usytuowanego w miejscowości Vila do Conde oddalonej około 30 km od Porto i niespełna 10 km od hotelu. Wydział składa się z kompleksu nowoczesnych budynków położonych malowniczo na skraju miejscowości i tuż przy doskonale zachowanym akwedukcie, który przypomina o potęgę Cesarstwa Rzymskiego.

Podczas pierwszego spotkania z koordynatorem ustaliliśmy zasady i godziny moich wykładów, dostałam też zaproszenie na lunch przygotowywany przez studentów w ramach zajęć praktycznych z gastronomii. Luis Correia oprowadził mnie po uczelni. Wydział Hotelarstwa i Gastronomii liczy sobie 20 lat, przy czym w nowej siedzibie, w której znajdowaliśmy się, mieści się od 10 lat. Mogłam obejrzeć sale wykładowe, przestronne korytarze z zamontowanymi szafkami dla studentów (każdy student ma własną szafkę zamykaną na kluczyk), niestrzeżone pomieszczenie zawierające metalowe szafki na korespondencję do pracowników naukowych (dostępne również dla studentów, gdyby chcieli przekazać wykładowcy dokumenty lub pisemny wniosek), stołówkę studencką i jasną, przestronną bibliotekę wraz z czytelnią. Na półkach wyłożone były książki i czasopisma, przy czym zauważyłam, że wszystkie wydawane są w Portugalii. Uczelnia ma dostęp elektroniczny do baz czasopism międzynarodowych.

Ustalane wykłady miały odbyć się w dwóch grupach, a mianowicie trzy godziny wykładów dla studentów II roku studiów licencjackich oraz dwie godziny dla studentów III roku studiów licencjackich. Na wydziale nie prowadzi się studiów II stopnia, a jedynie naucza się na poziomie licencjackim i na studiach podyplomowych. Prowadzenie zajęć w języku angielskim dla licznej grupy studentów było swoistym wyzwaniem. Zgodnie z ustaleniami wykłady dla młodszego roku obejmowały następujące tematy:

1. Trends in development of tourism and the tourist model in the light of the concept of sustainable tourism;
2. Barriers to the development of tourism enterprises;
3. The hospitality sector: innovations addressing environmental concern.

Podczas wykładu dla studentów III roku omówiłam następujące tematy:

1. How to create innovation in tourism enterprises?
2. Innovativeness of tourism enterprises on the background of European innovation policy.

Podczas prowadzenia wykładów na Wydziale Hotelarstwa i Gastronomii Politechniki zauważyłam dużą różnicę pomiędzy zachowaniem studentów polskich i portugalskich. Traktują wykładowców wprawdzie z szacunkiem, ale raczej jak starszych kolegów, niż wielkie autorytety. Pracownicy naukowci mają bardzo dobry kontakt ze studentami. Widać, że dystans między uczącymi i nauczonymi jest wyraźnie mniejszy, niż ma to miejsce na naszej Uczelni. Powszechnie wiadomo, że kraje kultury śródziemnomorskiej, do której należy zaliczyć także Portugalię, znane są z problemów z punktualnością. Na Politechnice w Porto poradzono sobie z tym problemem w następujący sposób. W każdej sali przy drzwiach znajduje się czytnik zegarowy, który po przyłożeniu karty identyfikacyjnej lub kciuka danego wykładowcy (w zależności od urzędzenia) wskazuje godzinę jego wejścia do sali wykładowej. Wszystkie sale wyposażone są w komputer i rzutnik multimedialny, natomiast w drzwiach znajduje się okno pozwalające osobom przechodzącym korytarzem zajrzeć do wnętrza. Wykładowca, po odnotowaniu przyścia czeka na studentów, którzy przychodzą niespiesznie w ciągu kilkunastu minut. Po rozpoczęciu zajęć wpada jeszcze kilku spóźnialskich. To, co niewątpliwie zasługuje na uwagę i próbę przeniesienia na nasz grunt, to czynny udział studentów w zajęciach. Wykazywali oni bardzo dużą aktywność pod-



Okazałe wejście na teren Wydziału Hotelarstwa i Gastronomii Politechniki w Porto



Akwedukt rzymski w pobliżu siedziby Politechniki w Porto

czas wykładów, zadając często pytania, prowadząc ożywioną dyskusję z wykładownicą (ze mną), uważnie słuchając wykładu i nagradzając mnie na końcu gromkimi brawami (obie grupy!). Pytania były zróżnicowane, gdyż dotyczyły nie tylko omawianej problematyki, ale także interesujących ich zagadnień związanych na przykład z możliwościami rozwoju zrównoważonego, miejscami wartymi odwiedzenia w Polsce, czy efektów ekonomicznych Euro 2012 dla polskiej branży turystycznej. Duże zainteresowanie wzbudziła także metoda mapowania („drzewka logiczne” w dochodzeniu do innowacji). To, co mnie zachwyciło, poza wspomnianą aktywnością, to skupienie studentów – żadnych szeptów, szelestów, kanapek i czytania gazet pod stolikiem.

Przyjęcie na Politechnice w Porto było życzliwe i bardzo sympatyczne. I to zarówno ze strony studentów portugalskich i polskich (w jednym z zajęć uczestniczyły 3 studentki z Politechniki Łódzkiej, przebywające tam w ramach Programu Erasmus), jak i ze strony wykładowców i pracowników Biura Współpracy Międzynarodowej Politechniki w Porto. Podczas spotkań ze studentami i pracownikami pozwoliłam sobie zaprosić wszystkich do odwiedzenia naszej Uczelni.

Wyjazd był dla mnie ważnym doświadczeniem, z którego wyciągnęłam liczne wnioski. Wyjeżdżając z wizytą (wykład, staż) należy przygotować szersze informacje (ulotki, prospekty) lub prezentację najważniejszych danych dotyczących Polski oraz zdjęcia głównych atrakcji turystycznych naszego kraju. Miałam wprawdzie przygotowaną krótką prezentację o Białymstoku i Politechnice Białostockiej, ubarwioną kilkoma zdjęciami, jednakże okazało się to zbyt skromne w porównaniu z zainteresowaniem studentów. Tym bardziej, że byłam pierwszym pracownikiem naukowym z Polski, który odwiedził wydział w Porto. Przydatne są drobne prezenty oraz informacje o naszej Uczelni (od gościnnych gospodarzy otrzymałam w prezencie długopis i breloczek). Należy uzyskać dane kontaktowe (telefon, e-mail) przynajmniej dwóch pracowników danej uczelni na wypadek, gdyby osoba organizująca naszą wizytę była w danej chwili niedostępna. Reasumując, wyjazdy takie są bardzo cennym doświadczeniem zarówno dla studentów, jak i dla pracowników naukowych. Pozwalają na podpatrywanie i przenoszenie dobrych praktyk do rodzimych uczelni oraz umożliwiają nawiązanie bezpośredniej współpracy między naukowcami europejskich uczelni.

dr Elżbieta Szymańska, WZ,
fot. autorka

Polska – Dolina Krzemowa Symposium Naukowo-Technologiczne

Politechnika Białostocka otrzymała zaproszenie do udziału w Poland-Silicon Valley Science and Technology Symposium, które odbyło się w dniach 15-17 listopada 2012 roku na Stanford University w Dolinie Krzemowej w Kalifornii.

Stanford University

Symposium zostało zorganizowane przez US-Polish Trade Council (USPTC) przy udziale Polish-American Engineers Club of Silicon Valley oraz Council of

Polish Engineers in North America. Spotkanie odbyło się w Stanford University, który można nazwać Akademią Biznesu. Powstał tam jeden z najstarszych techno-parków: Stanford Research Park. Został on założony w 1951 roku przez Uniwersytet Stanforda w Palo Alto w Kalifornii, a dziś uznawany jest za serce Doliny Krzemowej. Absolwenci kalifornijskiego Uniwersytetu Stanforda stworzyli razem niemal 40 tys. firm, które zebrane w całość utworzyłyby dziesiątą gospodarkę świata. Łączne obroty tych firm sięgają ok. 3 bilionów dolarów, a przez ostatnich osiemdziesiąt lat powstało ponad 5 milionów miejsc pracy!

Poland-Silicon Valley Science and Technology Symposium dotyczyło zagadnień nauki, technologii oraz finansowania innowacyjnych przedsięwzięć w kontekście istotnym dla rozwoju gospodarczego Polski. Podczas Symposium przedstawiciele polskich



firm zapoznali się z doświadczeniami wiodących światowych ośrodków innowacji oraz możliwościami pozyskania wsparcia finansowego z funduszy typu venture capital. W symposium uczestniczyli przedstawiciele takich korporacji, jak: Intel, Applied Materials, Chevron czy Fairchild Semiconductors. Podczas kilkudniowych obrad dało się także zauważyć udział inżynierów polskiego pochodzenia pracujących w USA przy tworzeniu najnowszych technologii. Uczestnicy dyskutowali o zagadnieniach mających strategiczne znaczenie dla rozwoju polskiej i światowej gospodarki, wśród nich:

- Inteligentne sieci elektroenergetyczne – czy Polska będzie konsumentem, czy partnerem?
- Samochód elektryczny – co Polska może wnieść do tego przełomu technologicznego?
- Gaz łupkowy – jakie technologie powinna Polska rozwijać?
- Czujniki, MEMS – wielomiliardowy, dynamicznie rozwijający się przemysł; co Polska na to?
- Rewolucyjne materiały - grafen i półprzewodniki to pole wielkich osiągnięć naukowych Polski, a jak wygląda plan komercjalizacji?
- Finansowanie badań i przedsięwzięć innowacyjnych – fundusze rządowe, pozarządowe i prywatne, zapomoga naukowa czy droga do prężnej gospodarki?

Program obejmował również prezentacje polskich regionów oraz województw pragnących zainteresować amerykańskich inwestorów. Jeden z paneli był poświęcony uczestnikom programu TOP 500, w ramach którego pracownicy polskich jednostek naukowych, odbywający staże na zagranicznych uczelniach, dzielili się spostrzeżeniami oraz planami poprawy efektywności działań związanych z transferem technologii, z wykorzystaniem wiedzy i umiejętności zdobytych podczas programu.

Do najciekawszych wystąpień podczas Sympozjum należy zaliczyć te, które dotyczyły innowacji albo dotyczyły prognozy na przyszłość. Profesor Andrzej Pawlak, autor ponad 100 patentów i naukowiec w dziale R&D General Motors, pokazał miejsce naszego kraju w rozwoju technologii opartych na grafenie, o którym mówi się, że jest polską specjalnością. Okazuje się, że Polacy wnieśli w tej dziedzinie niespełna 3% światowego dorobku. Wyraził też obawy, że może się powtórzyć scenariusz niebieskiego lasera... Duże wrażenie na słuchaczach zrobiły dwie prezentacje dr. Janusza Bryzka, pracującego w Dolinie Krzemowej absolwenta Politechniki Warszawskiej i Stanford University. Przedstawił on perspektywy dynamicznie rozwijającego się przemysłu czujników MEMS czyli zintegrowanych układów elektro-mechanicznych. W oparciu o prezentacje dr. Janusza Bryzka można powiedzieć, że wkraczamy w kolejną fazę rewolucji technologicznej opartej na fuzji komputerów, komunikacji i sterowania, która zastąpi ludzi w pracy twórczej i stanie się wiodącą dziedziną nowoczesnych technologii. Kandydat do nagrody Nobla i jeden z prekursorów pozyskiwania energii geotermicznej prof. Bogdan Żakiewicz był głównym mówcą podczas otwarcia Sympozjum. Jego wielomiliardo-



Od lewej: prof. Piotr Moncarz, min. Olgierd Dziekoński, Marek Żywno



Uczestnicy Sympozjum biorący udział w panelu dotyczącym programu Top 500 Innovators



Od lewej: prof. Andrzej Pawlak, min. Olgierd Dziekoński, prof. Andrzej Nowak

we, unikalne projekty realizowane na całym świecie pozwalają z optymizmem patrzeć w przyszłościowe metody pozyskiwania energii z głębi Ziemi. Profesor Żakiewicz urodził się w Grodnie i przed wojną przebywał w Białymstoku, co sprawiło, że nasze rozmowy miały bardzo przyjacielski i serdeczny charakter. Kolejnym prelegentem, który zapadł w pamięci był Scott Hubbard, profesor na Uniwersytecie Stanforda w departamencie Aeronautyki i Astronautyki. W dynamicznej i pełnej zaskakujących zdjęć i krótkich filmików prezentacji przedstawił program wyprawy na Marsa. Profesor Scott prowadzący w NASA program, którego celem jest lądowanie człowieka na Marsie dzielił się uwagami dotyczącymi kosmosu oraz szczegółami z dotychczasowych osiągnięć amerykańskiej astronautyki. Główny organizator Sympozjum prof. Piotr Moncarz wielokrotnie zachęcał przybyłych z Polski gości do większej integracji Polsko-Amery-

kańskiej i wykorzystania wiedzy rodaków pracujących poza Polską do budowy nowoczesnej gospodarki.

Na zakończenie Sympozjum odbyło się posiedzenie Rady Inżynierów Polskich Ameryki Północnej. Jednym z punktów spotkania było zwiedzanie nowoczesnego laboratorium i zakładu produkującego aparaturę do testowania silikonowych płyt z wykonanymi już układami scalonymi.

Podczas obrad Rady z prezentacjami wystąpili: Olgierd Dziekoński – minister w kancelarii Prezydenta RP, Andrzej Anderski – Prezes Krajowej Izby Gospodarczej, Rajmund Bacewicz – Prorektor Politechniki Warszawskiej. Osiągnięcia Politechniki Białostockiej zaprezentował także autor tego artykułu. W posiedzeniu Rady Inżynierów Polskich Ameryki Północnej wzięli udział mieszkający w USA i Kanadzie: prof. Andrzej Targowski i prof. Andrzej Pawlak z Michigan, prof. Andrzej Nowak z Nebraski, prof. Piotr Moncarz z Kalifornii oraz dr Krzysztof Kluczyński z Kanady. Obecny był też absolwent Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Białymstoku inż. Tony Zukowski pracujący w Dolinie Krzemowej. Wszyscy spotkani profesorowie obiecali odwiedzić Politechnikę Białostocką.

Droga powrotna do Polski wiodła przez Nowy Jork. Tam spotkałem się z Radcą Handlowym przy Konsulacie Generalnym w NYC, który zaproponował wsparcie w promocji Politechniki Białostockiej. Pomoc zaproponował także Polski Instytut Naukowy w Nowym Jorku (PIASA). Z sentymentem odwiedziłem uczelnię na Manhattanie, na której studiowałem oraz biuro projektowe, w którym pracowałem ostatnie 8 lat mojego pobytu w NYC.

Wraz z koleżankami i kolegami mieszkającymi w Nowym Jorku zdołaliśmy skompletować czterdziestoosobową grupę absolwentów Politechniki Białostockiej pracujących w USA. Celem zbliżenia absolwentów z Uczelnią należy stworzyć wirtualne Stowarzyszenie Absolwentów.

Podsumowując Sympozjum należy podkreślić wysoki poziom przedstawianych prezentacji i dyskusji panelowych. Trzeba jednak powiedzieć, że niektóre z poruszanych zagadnień nie udzieliły odpowiedzi na pytania o udział Polski w tych przedsięwzięciach. Chociaż w kraju wiele mówi się o innowacyjności, to tylko uzyskiwane patenty za wynalazki świadczą o naszej pozycji w świecie techniki i technologii. Niezbędna jest ścisła współpraca polskich uczelni i instytutów badawczych z przemysłem. Żaden, nawet najmniejszy projekt wykonywany przez studentów nie powinien zalegać w uczelnianych szafach. Należy wyzwolić twórczy entuzjazm, a mogą w tym pomóc polscy inżynierowie mieszkający i pracujący w krajach zaawansowanych technologicznie. Tylko czy Polacy w kraju tego chcą ?

Janusz Zastocki,

Pełnomocnik Rektora ds. Kontaktów Międzynarodowych z Ameryką Północną, uczestnik Poland-Silicon Valley Science and Technology Symposium,

fot. autor

Napis na ścianie wewnątrz budynku inżynierii Uniwersytetu Stanforda głosi, że sukces uczelni kształcącej inżynierów jest zasługą hojnych absolwentów, którzy przez wiele lat wspierali misję uniwersytetu. Na tablicy wymieniono nazwiska darczyńców oraz nazwy organizacji, których darowizny przyniosły bezpośrednie korzyści wydziałom inżynierskim, studentom lub zostały wykorzystane na wyposażenie w sprzęt naukowo-dydaktyczny.





Przyczynek do historii Senatu Politechniki Białostockiej

W pierwszych dniach września 1949 roku w Liceum Pedagogicznym w Białymstoku spotykają się cztery osoby: mgr inż. Karol Białkowski, mgr Eudokia Ostaszewicz, mgr inż. Marian Poniatowski i mgr Eugeniusz Niczyporowicz.

Już wiadomo, której z nich Komitet Wojewódzki PZPR powierzy stanowisko rektora pierwszej w Białymstoku uczelni technicznej. Będzie to Karol Białkowski. Zebrani rozmawiają o zorganizowaniu szkoły i zapewnieniu jej najlepszych wykładowców. To czteroosobowe gremium ma wszelkie cechy nieformalnego senatu: jest rektor i troje zaufanych wykładowców, a rozmowa dotyczy najistotniejszych spraw przyszłej uczelni. W ciągu następnego roku czworo pasjonatów doprowadza do powstania Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej. 20 grudnia 1949 roku Minister Oświaty zatwierdza statut szkoły. Od tego dnia WSI może rozpocząć swą działalność.

Wieczorowa Szkoła Inżynierska jest prywatną własnością Naczelnej Organizacji Technicznej i ma status wyższej szkoły zawodowej. W odróżnieniu od wyższych szkół akademickich, organem doradczym rektora nie jest w niej senat, lecz Rada Pedagogiczna Szkoły. Mając na uwadze fakt, iż ówczesne grono wykładowców liczy, wraz z czwórką inicjatorów, jedynie 12 osób – należy sądzić, że w obradach Rady Pedagogicznej uczestniczą wszyscy zatrudnieni. Wielką dziś niewiadomą jest miejsce, w którym się zbierają. Młoda uczelnia nie ma bowiem własnej siedziby. Najprawdopodobniej korzystają z pomieszczeń Naczelnej Organizacji Technicznej.

W listopadzie 1951 roku WSI staje się jednostką budżetową. Składa się z trzech wydziałów i zatrudnia 23 pracowników. Uczelnia ma już swój pierwszy, własny budynek i własny adres: ulica Biała nr 1. To tam mieści się teraz gabinet Rektora Białkowskiego i tam odbywają się, raz na dwa miesiące, Rady Pedagogiczne Szkoły. Na pewno uczestniczą w nich trzej Dziekani Wydziałów: mgr inż. arch. Jan Szurowski z Budowlanego, mgr inż. Sylwester Rode z Elektrycznego i mgr inż. Marian Poniatowski z Mechanicznego. Do obowiązków Rady należy nie tylko podejmowanie decyzji związanych z nauczaniem, lecz także wszystkich innych o istotnym dla Uczelni znaczeniu: kadrowych, inwestycyjnych czy finansowych. Raz w roku rektor obowiązany jest zwołać Ogólne Zebranie Szkoły, podczas którego przedstawia, wszystkim w niej zatrudnionym, sprawozdanie z rocznej działalności i nakreśla plany na rok następny.

Późnym latem 1953 roku rektor, dziekani i administracja przenoszą się do nowej i bardziej okazałej siedziby. Teraz adres szkoły brzmi: Białystok, ulica Grunwaldzka 11/15. Budynek jest na tyle obszerny, że na drugim jego piętrze uczelniane Ognisko ZNP organizuje Klub Pracownika. Rady Pedagogiczne Szkoły odbywają się od tego czasu w pomieszczeniu klubowym. Muszą odbywać się popołudniami, gdyż gros nauczycieli to ludzie zatrudnieni na pełnych etatach w przemyśle.

Od roku 1954 uroczyste inauguracje roku szkolnego odbywają się w dużej sali na parterze budynku przy ulicy Grunwaldzkiej, która w zaproszeniach nazwana jest Aulą Gmachu Głównego WSI. Po roku 1961, kiedy to w auli ustawiono obrabiarki Wydziału Mechanicznego, inauguracje przebiegają w wynajętych salach Teatru Dramatycznego lub Kino-Teatru Związków Zawodowych (obecnie kino „Forum”). Nie zachowały się zdjęcia z tych uroczystości, ale wiemy, że rektor składał sprawozdania za rok miniony, że były immatrykulacje i wykłady inauguracyjne, a Hymn Państwowy i Gaudeamus śpiewali chórem studenci.

Początek roku szkolnego 1964/65 to duża zmiana w historii Uczelni. Symbolem tej zmiany jest nowa nazwa: już nie Wieczorowa, ale Wyższa Szkoła Inżynierska. Budynki, laboratoria i sale wykładowe tętnią życiem od rana do późnego wieczora. Nauka trwa w dni powszednie i w niedziele. Do grona studentów wieczorowych dołączają pierwszorocznicy studiów dziennych i studiów zaocznych. Powstaje Studium Języków Obcych, Studium Wychowania Fizycznego, Studium Wojskowe, Zespół Nauk Społeczno-Politycznych oraz Wydział Ogólnotechniczny Mat-Fiz-Chem. 1 września 1964 roku 50 nauczycieli rozpoczyna nauczanie ponad 800 stu-



Godło Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej



Godło Wyższej Szkoły Inżynierskiej

Z archiwalnej teki...



Rektor Karol Białkowski



Rektor Marian Poniatowski



Rektor Włodzimierz Chomczyk

dentów. Rektor Poniatowski ma teraz tyle obowiązków, że w maju 1965 roku powołuje, po raz pierwszy w historii, prorektora oraz dyrektora administracyjnego Uczelni. Panowie doc. dr inż. Henryk Dzierżek oraz mgr Zygmunt Miśta dołączają do grona statutowych doradców Rektora. Rada Pedagogiczna Szkoły jest nadal najwyższym gremium doradczym.

Przeglądając archiwa z okresu Wyższej Szkoły Inżynierskiej natrafiałem na wychodzące na zewnątrz dokumenty podpisane przez ówczesnego rektora, w których zrezygnowano z nazwy „Rada Pedagogiczna Szkoły”. Zastępowano ją określeniami zdecydowanie dostojniejszymi: „Rektorat WSI” lub „Rektor i Dziekani WSI”. Rzeczywiście – „Rada Pedagogiczna Szkoły” nie brzmi najlepiej w chwili, kiedy równolatka – Akademia Medyczna w Białymstoku – od samego początku zaprasza do siebie w imieniu rektora i senatu.

Zachowało się zawiadomienie Rektora Poniatowskiego, rozesłane 30 września 1965 roku. Rektor ogłasza, że inauguracja roku akademickiego 1965/66 odbędzie się 11 października o godzinie 11.00 w Sali Teatru im. Aleksandra Węgierki. Poniżej zaznacza: „Obecność wszystkich pracowników naukowych w Teatrze – jako gospodarzy uroczystości – jest obowiązkowa już od godz. 10.30”.

7 listopada 1966 roku Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego wydaje rozporządzenie określające organy kolegialne wyższych szkół zawodowych. Ciałem doradczym rektora jest teraz Rada Szkoły. W jej skład wchodzi: rektor mgr inż. Marian Poniatowski, prorektor dr Eugeniusz Niczyporowicz, dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego dr inż. Wiesław Nowara, dziekan Wydziału Elektrycznego mgr inż. Karol Białkowski, dziekan Wydziału Mechanicznego mgr inż. Jan Zubacek, dziekan Wydziału Ogólnotechnicznego dr Piotr Mytnik, dyrektor administracyjny mgr Zygmunt Miśta, kierownik Studium Wojskowego płk. Stanisław Tryba, prezes Ogniska Związku Nauczycielstwa Polskiego mgr inż. Janusz Klentak oraz po dwóch przedstawicieli każdej Rady Wydziału, którzy wybierani są na jeden rok szkolny. W sumie jest to 17 osób, które obradują pięć razy w ciągu roku szkolnego. Spotykają się w Klubie Pracownika w budynku głównym szkoły przy ul. Grunwaldzkiej.

Od września 1967 roku kierowanie Szkołą powierzono doc. dr inż. Włodzimierzowi Chomczykowi. Włodzimierz Chomczyk mieszka obecnie w Warszawie. Dzwonię. Były Rektor jest przekonany, iż właśnie z jego inicjatywy powstał wówczas Sztandar Wyższej Szkoły Inżynierskiej i że Rada Szkoły inaugurowała rok szkolny 1968/69 w obecności pocztu z pierwszym w historii sztandarem. Wielce prawdopodobnym jest wystąpienie wówczas Chóru Akademii Medycznej.

17 stycznia 1969 roku wchodzi w życie obwieszczenie Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego zrównujące status wyższych szkół zawodowych z wyższymi szkołami akademickimi. Wyższa Szkoła Inżynierska w Białymstoku jest teraz szkołą wyższą – podobnie jak pozostałe polskie uczelnie techniczne. Nie jest już zwolniona z działalności naukowej, a najważniejszym jej problemem staje się zdobycie kadry samodzielnych pracowników naukowych. Organem doradczym rektora jest wreszcie Senat. Uczelnia ma sześć miesięcy na przystosowanie się do nowego prawa, więc pierwsze posiedzenie senatorów musiało się odbyć przed wakacjami 1969 roku. W porównaniu do Rady Szkoły, nowo ukonstytuowany Senat rozszerza się o sekretarza Komitetu Uczelnianego PZPR (doc. dr Stanisław Glinicki), kierownika Studium Wojskowego (ppłk. Janusz Pietrzykowski), dyrektora Biblioteki Głównej (mgr Regina Szymańska), przewodniczącego Rady Szkoły ds. Młodzieży oraz przewodniczących stałych komisji rektorskich. Swoje przedstawicielstwo otrzymują teraz dwie grupy pracowników dydaktycznych, wybieranych na okres dwóch lat: wykładowców oraz adiunktów i asystentów. Senatowi przewodzi Rektor doc. dr inż. Włodzimierz Chomczyk.

Tradycją senatów wyższych uczelni jest uroczysta oprawa jego publicznych wystąpień. Należało zaprojektować togi, birety, łańcuchy, rektorskie berło i laskę pedla. O tym, jak mają owe imponderabilia wyglądać, decydował Rektor Włodzimierz Chomczyk, który przybył do Białegostoku z Politechniki Śląskiej i miał swoją, sprecyzowaną wizję Senatu. Organizatorem przedsięwzięcia był ówczesny dyrektor administracyjny mgr Szczepan Czerniawski. Dzwonię więc do mecenasa Czerniawskiego. Dowiaduję się, że postanowiono, iż togi będą koloru zielonego – nawiązującego do leśnego i rolniczego charakteru Białostoczczyzny. Dodatkowym argumentem były ówczesne starania Rektora o uruchomienie w Kleosinie nowego Wydziału Maszyn i Urządzeń Rolniczych. Panowie: Włodzimierz Chomczyk

i Szczepan Czerniawski zgodnie twierdzą, iż togi sprezentowali Uczelni białostoccy rzemieślnicy. Zwracam się więc o pomoc do pana Jacka Hordejuka, dyrektora Izby Rzemieślniczej i Przedsiębiorczości w Białymstoku. Archiwalne dokumenty są ciekawe: „3. 02. 1969 Izba Rzemieślnicza w Białymstoku postanawia uczcić 40-lecie swego istnienia oraz XXV-lecie PRL deklarując wykonanie czynów społecznych. Jednym z nich ma być ufundowanie tóg i insygniów dla Akademii Medycznej, Wyższej Szkoły Inżynierskiej i Uniwersytetu Warszawskiego – Oddział Białystok.” Pojawia się jednak problem: „Z uwagi na duży koszt wykonania tóg i insygniów oraz na brak funduszy na ten cel Dyrektor Izby zaproponował, by rzemiosło dobrowolnie zadeklarowało składki w wysokości minimum 50 zł od zakładów jednoosobowych i minimum 100 zł od zakładów zatrudniających siły najemne.” Dalej czytamy: „29. 05. 1969 Naczelnik Wydziału Organizacyjnego poinformował Zarząd, że dobrowolne opodatkowanie się na rzecz czynu rzemiosła dla uczczenia XXV-lecia PRL w skali wojewódzkiej wynosi sumę zł 402 000,-” Natomiast „28. 07. 1969 Zarząd zatwierdził poniższy program uroczystości 40-lecia działalności Izby Rzemieślniczej w Białymstoku, które odbędą się w dniu 28 września 1969 r. w Białymstoku:

- godz. 10-ta Przekazanie władzom miejskim kurantów „Przańniczki” do zegara na wieży ratuszowej,
- godz. 10.30 Akademia w Sali Wojewódzkiego Domu Rzemiosła:
 1. Zagajenie i powitanie gości
 2. Referat okolicznościowy
 3. Przemówienia powitalne
 4. Dekoracja odznaczeniami
 5. Przekazanie insygniów i togi: – Akademii Medycznej, – Wyższej Szkole Inż., – Uniwersytetowi Warszawskiemu, Oddział w Białymstoku
- godz. 14-ta Część artystyczna
- godz. 15-ta Wspólny obiad.

Jednocześnie Dyrektor Izby (*od autora: był nim wówczas Jan Korsak*) złożył Zarządowi sprawozdanie z wykonanych już prac przy sporządzaniu insygniów i tóg oraz przy bunkrze.”

Największym, ale pokonanym, kłopotem było zdobycie błamu gronostajowych skórek na rektorską pelerynę. Moi rozmówcy są przekonani, że senatorskie łańcuchy były dziełem białostockiego zakładu rzemieślniczego i w dokumentach Izby Rzemieślniczej występują pod nazwą „insygnia”. Natomiast mosiężne, rektorskie berło powstało na Wydziale Mechanicznym naszej Uczelni. Rysunki sporządził mgr inż. Mieczysław Kunz. Miał on duszę artysty, a jednocześnie znał możliwości wykonania projektu w tutejszych warunkach. Odlew i maszynową obróbkę wykonali technicy Pracowni Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek pod baczny okiem mgr. inż. Władysława Skorko oraz kierownika Hali Maszyn mgr. inż. Janusza Klentaka. Powstałe latem 1969 roku berło jest symbolem władzy rektorskiej także obecnie.

Pierwsze, uroczyste posiedzenie Senatu odbyło się w Sali Teatru im. Aleksandra Węgierki z okazji inauguracji Roku Akademickiego 1969/70. Senatorzy – nauczyciele – wystąpili w togach, a łańcuch opatrzony symbolem Szkoły miał tylko Rektor Chomczyk. Dwa miesiące później (w grudniu 1969 roku, z okazji XX Rocznicy Powstania WSIInż), odbyło się drugie, uroczyste posiedzenie Senatu. Na zachowanym z tego święta zdjęciu widać już łańcuchy na piersiach nie tylko Rektora, ale również Dziekanów.

Rozpoczęcie roku akademickiego 1971/72 w Wyższej Szkole Inżynierskiej poprowadził nowy, czwarty w historii Uczelni, Rektor prof. Tadeusz Bełdowski. Rektor przeniósł inaugurację z Teatru im. Aleksandra Węgierki do Sali Kino-Teatru Związków Zawodowych. Znikły, niezbyt poprawne, inicjały WSIInż na rzecz skrótowi WSI. Obok stołu senatorskiego pojawiła się mównica ozdobiona drewnianym, snycerskiej roboty, logo Uczelni. Płaskorzeźbę wykonali pracownicy techniczni Wydziału Mechanicznego posługując się frezarką sterowaną pantografem. Nie dowiedziałem się jednak, kto jest autorem ówczesnego znaku Uczelni. Robocze posiedzenia Senatu nadal odbywały się w Klubie Pracownika przy ulicy Grunwaldzkiej.

W sobotę 28 września 1974 r. na widowni Teatru Dramatycznego im. A. Węgierki odbyło się jedno z najbardziej uroczystych posiedzeń Senatu. Tego dnia wicepremier PRL Zdzisław Tomal wręczył Rektorowi Bełdowskiemu akt przekształcenia Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Politechnikę Białostocką. Świadcami wydarzenia byli przedstawiciele senatów z zaprzyjaźnionych uczelni: rektorzy Politechniki Warszawskiej, Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Kielcach, Akademii Me-



Rektor Tadeusz Bełdowski

GREMIA DORADZCE REKTORA

	okres kadencji	kadencja w latach	rektor	organ doradczy
mianowania	1949-1956	7	Karol Białkowski	Rada Pedagogiczna Szkoły
	1956-1964	8	Marian Poniatowski	Rada Pedagogiczna
	1964-1967	3	Marian Poniatowski	Rada Pedagogiczna
	1967-1969	2	Włodzimierz Chomczyk	Rada Pedagogiczna
	1969-1971	2	Włodzimierz Chomczyk	I senat
	1971-1974	3	Tadeusz Bełdowski	II senat
	1974-1981	7	Tadeusz Bełdowski	III senat

Szanowni Czytelnicy „Życia Politechniki”!

Zwracam się z serdeczną prośbą do Społeczności Akademickiej Politechniki Białostockiej o przekazywanie pamiątek, zdjęć, dokumentów, zabytkowej aparatury, a także osobistych wspomnień i anegdot dotyczących historii naszej Uczelni.

Państwa dary będą prezentowane w powstającej Izbie Pamięci Politechniki Białostockiej, która organizuje się w dawnej Sali Senatu w budynku Wydziału Mechanicznego.

Z ogromną nadzieją na Państwa odzew

inż. Mirosław Bujanowski,
Pełnomocnik Rektora ds. tworzenia Izby
Pamięci Politechniki Białostockiej
tel. 85 746 9415
ketim@we.pb.edu.pl

dycznej w Białymstoku, Filii Uniwersytetu Warszawskiego w Białymstoku i Politechniki Kowieńskiej. Przybyli przedstawiciele komitetów: Centralnego, Wojewódzkiego i Miejskiego PZPR. Byli również przedstawiciele władz wojewódzkich i miejskich Białegostoku. Uroczystość połączono z 24 inauguracją nowego roku akademickiego. Za przydialnym stołem zasiadł nowy Senat, który składał się z rektora, dwóch prorektorów, czterech dyrektorów Instytutów: Architektury, Budownictwa Lądowego, Elektrotechniki oraz Mechaniki i Maszyn i Urządzeń Rolniczych, siedmiu kierowników Instytutów Międzywydziałowych: Instytutu Matematyki, Fizyki, Chemii, Studium Języków Obcych, Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, Studium Wojskowego, Zakładu Nowych Technik Nauczania, Ośrodka Elektronicznej Techniki Obliczeniowej, Biblioteki Głównej, a także: Dyrektora Administracyjnego, I Sekretarza KU PZPR, Przewodniczącego Rady Szkoły ds. Młodzieży oraz Prezesa Związku Nauczycielstwa Polskiego PB. W sumie było to 18, powołanych z racji pełnionych urzędów, senatorów. Do pełnego składu należy dodać senatorów z wyboru: po jednym przedstawicielu pracowników naukowych poszczególnych Rad Wydziałów, przedstawiciela wykładowców, przedstawiciela asystentów oraz przewodniczących trzech organizacji studenckich: Związku Studentów Polskich, Związku Młodzieży Wiejskiej, Związku Młodzieży Socjalistycznej. Z rachunku wyszło mi 27 osób.

4 października 1975 roku naszą Uczelnię odwiedził Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki prof. Sylwester Kaliski. Na ten dzień przygotowano inaugurację roku akademickiego i uroczystość przekazania do użytku pierwszego obiektu dydaktycznego przy ulicy Wiejskiej. Minister i Rektor Bełdowski, otoczeni senatorami i pracownikami WSI, przecięli wstęgę w drzwiach części A Budynku Ogólnotechnicznego. Samą Inaugurację przeprowadzono, dzięki uprzejmości dyrektora Tadeusza Chachaja, w Sali Filharmonii Białostockiej. Od tego roku akademickiego robocze posiedzenia Senatu odbywały się już w nowym budynku przy ulicy Wiejskiej w gabinecie Rektora Tadeusza Bełdowskiego. Przy stojącym na środku stole musiało się tam zmieścić co najmniej 30 krzesel.

Uroczyste wystąpienia Senatu inaugurujące kolejne lata nauki odbywały się: 6 października 1976 r. w sali Kina Związków Zawodowych, 4 października 1977 r. w budynku Filharmonii Białostockiej, 4 października 1978 r. we własnej Auli w części C Budynku Ogólnoinstytutowego.

Począwszy od roku 1976 aż do ogłoszenia stanu wojennego, inauguracyjne wystąpienia Senatu uświetniały występy Chóru Męskiego Politechniki Białostockiej.

W listopadzie 1979 roku oddano do użytku część A Budynku Instytutu Mechanicznego. Wreszcie spełniło się marzenie Rektora Tadeusza Bełdowskiego i Senat otrzymał własną salę konferencyjną. Z tą chwilą Senat osiadł na dobre przy ulicy Wiejskiej, a posiedzenia robocze i uroczyste inauguracje nie wymagały już tułaczki po tymczasowych czy wynajętych salach.

inż. Mirosław Bujanowski,
Pełnomocnik Rektora ds. tworzenia Izby Pamięci PB

Zdjęcie pierwszego Senatu naszej Uczelni (jedyne zachowane), który powstał w 20. rocznicę powołania Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Podczas Inauguracji w Teatrze Dramatycznym im. Aleksandra Węgierki, 1969 r.

I rząd od lewej:

dr inż. Henryk Popko

– Dziekan Wydziału Mechanicznego,

doc. dr inż. Henryk Dzierżek – Prorektor,

doc. dr inż. Włodzimierz Chomczyk – Rektor,

mgr inż. Wiesław Nowara

– Dziekan Wydziału Budowlanego,

dr inż. Jerzy Niebrzydowski

– Dziekan Wydziału Elektrycznego.

II rząd od lewej:

inż. Kazimierz Kasjański – Dyrektor Administracyjny,

mgr inż. Czesław Bramski – Wydział Budowlany,

doc. dr Zygmunt Bucko – Zakład Matematyki,

dr inż. Anatoliusz Jakowluk – Wydział Mechaniczny.

Na szyi Rektora widoczny łańcuch

z emblematem Szkoły. Łańcuchy Dziekanów

jeszcze nie zrobione. Wszyscy akademicy

nauczyciele mają na sobie świeżo uszyte togi,

które dotrwały do czasów nam współczesnych.

Zdjęcie ze zbiorów Archiwum Wydziału Elektrycznego.

Autor zdjęcia niezany



Stowarzyszenie Absolwentów Politechniki Białostockiej zaprasza

Zapraszamy wszystkich absolwentów naszej Uczelni do wypełnienia deklaracji i wstąpienia w szeregi Stowarzyszenia Absolwentów Politechniki Białostockiej.

Celem Stowarzyszenia jest m.in.: reprezentowanie interesów zawodowych oraz wspieranie kariery zawodowej absolwentów Politechniki Białostockiej; organizowanie seminariów, szkoleń, konferencji, prelekcji i wystaw; działania na rzecz integracji środowisk naukowych i biznesowych z Politechniką Białostocką; wymiana doświadczeń z innymi stowarzyszeniami, organizacjami oraz uczelniami i placówkami oświatowymi o podobnym profilu działalności; organizowanie zjazdów absolwentów PB oraz imprez okolicznościowych.

Kontakt do sekretarza Stowarzyszenia: absolwenci@pb.edu.pl.

Janusz Zastocki,

Pełnomocnik Rektora ds. Kontaktów Międzynarodowych z Ameryką Północną



Członkowie Zarządu i zaproszeni absolwenci Politechniki Białostockiej przy stole obrad. Zebranie Zarządu Stowarzyszenia Absolwentów PB, 11 grudnia 2012 r.

Chór Polifonia wznawia działalność

Chór Pracowników Politechniki Białostockiej „Polifonia” wznawia swoją działalność pod batutą Pani Dyrygent Katarzyny Żemczużnikowej. Zapraszamy więc pracowników i studentów PB oraz wszystkich chętnych do śpiewania na spotkania zespołu, które odbywają się w środy o godz. 18.00 w sali klubu RELAKS w Akademiku nr 2 „Beta”.

Chór Polifonia powstał w 2002 roku. Śpiewają w nim pracownicy, studenci oraz absolwenci Politechniki Białostockiej. Zespół uczestniczył w krajowych przeglądach i festiwalach, m.in. w Ogólnopolskim Turnieju Chórów w Legnicy, Białostockich Dniach Muzyki Cerkiewnej, Ogólnopolskim Festiwalu Piosenki Białoruskiej (Grand Prix 2004 i 2005) oraz wielokrotnie i z sukcesami w kategorii chórów akademickich podczas Międzynarodowego Festiwalu Hajnowskie Dni Muzyki Cerkiewnej. Pani Katarzyna Żemczużnikowa, nowa dyrygent Polifonii, jest nauczycielką muzyki, absolwentką Wydziału Muzycznego Białoruskiego Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego im. Maksyma Tanki, laureatką międzynarodowych i państwowych konkursów wokalnych, od 4 lat prowadzi chór parafii pw. Hagia Sophia w Białymstoku.

Monika Rokicka

Jubileusz Chóru Politechniki Białostockiej

W 2012 roku Chór Politechniki Białostockiej świętował 35-lecie działalności artystycznej. Z tej okazji 23 listopada 2012 r. w sali koncertowej OiFP przy ul. Podleśnej odbył się uroczysty koncert jubileuszowy. Dodatkową okazją do świętowania był jubileusz 15-lecia pracy z Chórem Politechniki Białostockiej Pani Dyrygent prof. Wioletty Miłkowskiej.

W programie koncertu znalazły się utwory mistrzów muzyki klasycznej i rozrywkowej. W części pierwszej usłyszeliśmy *Missa brevis* F-dur KV192 W. A. Mozarta oraz *Te Deum* F. J. Haydna, wykonane z towarzyszeniem Orkiestry Opery i Filharmonii Podlaskiej w Białymstoku. W wykonaniu Mozartowskiego dzieła wzięli udział soliści: Anna Wolfinger – sopran, Karolina Kuklińska – alt, Przemysław Borys – tenor oraz Bogdan Korda – bas. Drugą część koncertu wypełniły piosenki-niespodzianki dedykowane dawnym chórzystom, dyrygentom i wszystkim przyjaciółom Chóru. Autorskie aranżacje przebojów muzyki rozrywkowej przygotowali sami chórzyci, m.in. Hubert Bajko – długoletni korepetytor, akompaniator Chóru oraz Tomasz Czech – dawny chórzysta, absolwent Uniwersytetu Muzycznego. Tego wieczoru było uroczyście, wzruszająco, serdecznie i... bardzo wesoło, bo okazało się, że chóralne święto studentów Politechniki Białostockiej to nie tylko gratka dla melomanów, ale także okazja do spotkań po latach całych pokoleń chórzystów i jego sympatyków.

Koncert Chóru PB w Kownie 2 grudnia 1978, dyryguje Zofia Hamerlak-Gładyszewska



1984 r. Chór Politechniki Białostockiej podczas jednego z koncertów składu mieszanego



Zespół powstał w 1977 r. jako zespół męski pod dyktando Zofii Hamerlak-Gładyszewskiej. Już po kilku latach wspólnego śpiewania chór rozpoczął występy zagraniczne, m.in. w Bułgarii, na Litwie, we Francji. W 1981 r. zawieszono jego działalność, by dwa lata później ją reaktywować, wzbogacając brzmienie chóru o głosy żeńskie. Kierownictwo zespołu objęła wtedy Violetta Bielecka, którą przez pierwsze lata wspomagała Ligia Hnidec. W latach 1988-90 kolejno Chórem Politechniki dyrygowali: Zbigniew Zając i Elżbieta Klemensowicz. W 1991 roku stanowisko to objęła Ewa Barbara Rafałko. Pod jej kierownictwem zespół brał udział we wspólnych przedsięwzięciach białostockiego środowiska muzycznego, a także koncertował na Litwie i Białorusi. Od grudnia 1997 roku Chórem kieruje Wioletta Miłkowska. W tym czasie jego repertuar rozszerzył się o formy wokalne-instrumentalne (m.in. J. S. Bacha, A. Vivaldiego, J. Haydna, W. A. Mozarta, G. Rossiniego, F. Schuberta, G. Fauré, J. Jenkinsa).

W ciągu ponad 35-letniej działalności Chór wielokrotnie uświetniał uczelniane uroczystości. Prezentował swoje umiejętności podczas konkursów i festiwali, zdobywając liczne nagrody i wyróżnienia. Wszędzie spotykał się z uznaniem krytyków i ciepłym przyjęciem ze strony publiczności. Wszystkim byłym i obecnym członkom Chóru Politechniki Białostockiej, Jego Dyrygentom, przyjaciółom i sympatykom składamy gratulacje oraz serdeczne życzenia kolejnych pięknych osiągnięć artystycznych oraz samych udanych wykonań.

Zapraszamy na stronę Chóru: <http://www.chor.pb.edu.pl/>, na której znajduje się galeria zdjęć oraz odniesienie do umieszczonych na serwisie youtube filmów z koncertu jubileuszowego.

oprac. **Monika Rokicka**

35-lecie Chóru Politechniki Białostockiej, 23 listopada 2012 r.



